

vär
vär, m., $\frac{1}{2}$ hr; jrl. $\frac{2}{2}$ a, - na;
vär.

i vär, under sistlidne värn:

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02:

J.

vår, s.

vår, -an; -a, -na

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

107.

vår
person.

vi lägga sål fläk där
kuma te vänt.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

var m. ah f. ; n. vart; ^{vi} ~~for~~ ² vara;
pron. poss. ; vår.
te vart, i vart hem.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

var från.

var

"när var Nels jettj i slomna"

S. 25

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vär, pron.

var, var, vart

113.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår

s.

vaur, -en, -a, -ana

Flädie

om våurana nær de bonja a
livlas. m. f. 1871.

hos yngre: vœr etc.

Nr 309 Torna hd

I. Ingers 1947.

vai
s.

vai, f.-en, pl.-a, -na, vai (årstid)

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lunds

V. T. V. Sla.

vai
mon.

vaur-mon. n - A, pl. - a, vai, vait
vää.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. & V. H. a.

vai
poss. mon.

var

folgt av best. form:

var dan ene katen

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
Ingemar Ingers 1953.

vår
s.

vaur, -en

vårarbetet, vårbruket.

Stångby.

... sin våuren va télajd

jfr tillagd.

vai
s.

vai, -en

= väibeuket, väiarbetet

kar väien va tälajd ---

Nr 3⁹9. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

vai
mon.

vai, vant, pl. vara

Hardeberga, St. Råby

vara spec. = de vara, vant husfolk,
vai familj.

vara fjörde uid i lasavís (våml-
sten). Hardeb.

Nr 399 Torna hd I. Ingörs 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår II
mon.

våna di fjenda änta
han ijan

s: vait husfolk kände inte igen
honon.

St. Kåby.

1956

199. Torna h.

våra, v.

våra, met. = -d

= arbeta på åkern under våren.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vara
v.

vara - - d
utföra värbetet

Nr 4008 Gödelöv. Torna h
John Friberg 194

x väsa
v.

inf. väsa

utföra väsarbete, väsarb. .

s. 17

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

x vära

vän²na, sv. -a, -ad, förrätta vära-
het, bereda och beså jorden om
vären.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. & V. H. a.

våra

våra ve

föråttå vårbuget

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blentay: Sornahel

²
vara - ar - a - ad + vara
v.
d. väna
= vara; arbeta med värbete

de va i april ² zyan di ² borja
a ² vara.

W. Nöbbeles.

väna etc., Stångby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

våra II

de gar enta an a vära foren
klägen gar av jören.

S:t Peters kloster. S.H.

so skole di ha skored käkelse
te de va tid a bonja a vära.

N. Vöbblör.

1916

Nr 399 & 510

I. Ingers.

Torna

x väis
v.

väis - a - a - ad

utföra väisbetet, väisbetet.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

+ värboss

varbos¹, n., - ed, utan pl.,
vårsäds halm, halm af vårsäd.

varbos¹, dēd e om hāv²re o
korn. Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

söwa h vardgys

x vardgys

söwa läng middagssöma efter
vårarbetets avslutande.

Erwid

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

vårdygn
vårdygn

x vårdygn

(i vör) säwa fz ~ (sova länge om morg-
narna)
du säwor rent vårdygn (sover för länge)

Nr 8114 Bjällerup, Torna hd
Viktor Welander 1934

vårdön i uttrycket ²såna ^xvårdön
l. söva ²vårdön, sova "vårdön"

Det var nämligen sed, - att
- alla lade sig - att sova ett
par timmar - den - dag man
- avslutat - värbetet. Detta
- kallades att sova "vårdön".

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. V. Sla.

vårsäd, s.

vårsä / -n

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårsäd

vårsä - n

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd

John Friberg 194

vårsäd

vårsä¹d, f. - en, vårsäd.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna & V. Harjagers hd.

väsäd

väsä́, -en

Pladie; Lunds landsfins.

väsä́en va so könt, so en fek rövsa
ed me konnivor ihöpa. (kämt. 1868).

Lunds landsf. Ö-Torn.

1938 M 399 Torna hd I. Ingers.

vårta, s.

vårta

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

84.

vårta

vår²ta, f.-u, pl.-or, na, vårta

V. Torna & V. Harjagers hd .N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund. V. Torna, V. S. H. a.

våt

vaud , vot vauda.

vaud som en hang.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt
abj.

vad d. vad, p. - a

ja ble vad som en kiaga

vi ble ja änta vanda ^{Sandby}

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
Ingemar Ingers 1953.

vät
a.

nae jö^oren ble^o väd, so
vöj^ose gresbédad ö^ose.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

vät, a.

vad, vat

48-85.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vät
a.

väd, vöt, m. väda

madriásonna va iént väda.

g. f. 1905.

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vät

vand, adj., n. vat, pl. a, vät

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *V. To. V. gla.*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väd, vöt, väda², adj: = vät

Lunds landsförs., S:t Petrus kloster

han har vad ude a sprözed
iblan de väda². Lunds landsförs.

väud, Valkåna.

han län a ble läta väud.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

vät
adj.

väud, vöt, vända

Stångby, Odanlov

nä e säan väud e näli. O.

vad Lunds landsförs., S:t Peters kloster, Låby

Nr 399 Torna hd. I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vät
adj.

väud ; även väud

ja jäs va du e väud ; kom
ska du fä en handug, ska
vi töna .

Edvard[?] -

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

våta
v.

vånda², sv. -a, -ad, våta ned.
vånda² norsk, våta ned sig.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. v. Ha.

x vata^D
v.

vända -ae -a -ad

väta

di vändan änta häned

1950

Torne h

²vāda nōr¹ , - ar - a - ad. vāta ner

= vāta ned.

Valkärna

²vāda nōr se i bēken.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vata sig

vånda se -ar -a -ad

bliva våt, t. ex. genom att gå i vatten.

Stångby

so lov en a vånda se ösa
(häml. vid fiske)

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada - Karna

^x vata - Karna

namn på grön gölingen (vars stänk håller regn)

Nr 402.

Blensson

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

välk a.

kont, kont

Nr 402.

Blank. *Enskild* P. Holmström 1927.

Kopla från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väcka

väcka. -or (övriga former ej ant.)
gåsa vak eller hål i isen (och fiska
därigenom).

väcka nön järn.

Bjerner

Fjellie & Flädie

Nr 399 & 510

I. Ingers.

Torne

1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väcka

vä²ka, sv. vä²ka, vä²jt, väcka.

V. Torna & V. Harjagers hd .M. 296:

Einar Svensson-Hallbeck 1900 *T. V. H. a.*

väckarklocka

väck²arklocka, f.-u, pl.-or, -na,
väckare.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen / Lund. V. S. a.

väder

väder, n. - hd, pl. = säng. - hn, vä-
- der.

Ä. i bet. "vind". Se följ. belegg.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 *To. V. Ha.*

vär, ¹ad = väder väder

1. = väder, väderlek: grant vär,
bost vär, rälät vär o. s. v.

sikad härlet vär. ² Dalby.

2. = väder, vind. [?] hont vär bler de i da? [✓] Härtad.

væred kömör ifra ystorsjünor. [✓] Dalby.

3. i væred = upp i luften.

1) de färliä væred [✓] Bondemy. Torna

Vänd

Nr 399 & 510

e du uda i dta vard!

a du e osa uda!

Phantif

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våden II

e du ude i dita våred e

a du e osa ude !

Odastoi.

de bles imåd vår = motvind.

Igelōsa.

Nr 399 & 510.

Torna hd I. Ingers.

1929. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våder II

svinen di var v¹is, de e emod
r¹ijn a a¹ned v¹er.

V. Koby.

st¹udana di to v¹ol; di sate
r¹ompan i v¹ered a spr¹ant.

Lunds landsf⁷ör.

1912 Nr. 399 & 510 I. Ingers Tona

väden

vær, -ed

1. väderlek: gr^änt v^är, b^öst
v^är, k^älet v^är;
s^äka d k^älet v^är.

2. väder, vind:
v^äred k^äm^ön if^öa y^öst^örs^ön^ön.

3. i v^äred = upp i luften.

1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen i Lund

Handy, Jansdotter

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

väder :

imöd vär, motvind.

imöd vär, do far en gåu.

Stångby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öv. i bet. öv. II

äv. i bet. öv. II

de färlia vered

(som N. L. spårde skulle komma)

Bonden

1927

Tomas h

vädin, s.

var, värad

Nr 394 B. Veberöd, Torna hd.

6.40.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våden:

som såjt va, de e lent
kanad værad = alldeles
tokigt, galet.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

vādu

ver, -'ed

rena i vered = vera

trö de söl po töna lide grön,
so ska du fa se kor du rena i
vered.

Nr 3381 Fjellie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

våder

var, -'ed

Nr 3495 Stängby, Torna hd

Karolina Kristensson 1838.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

væx - ed

Nr 4008 Gödelöv Torne

John Friberg 194

väder

vær, -ed

1. väderlek. 2. vind (ventus)

i væed = rakt upp: di væd
äta væken äne som ska va i væed.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945!

väden

di ved änta verkan äna som
ska va i värad

S. Sandby

Nr 4276 S Sandby Torna hd
Ingemar Ingers

1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder;

var, -'ad s.

da e ju nät var,

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder;

vär, -'hd s.

da e gränt vär i dā;

M 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

var
ed

väder s.

väder

Nr 402.

Blanche Forsell

P. Holmström 1927.

Kopier från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väden:

de han vad ned dölit
væn, jèklit dölit.

Avslöv.

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

väder :

de e älystat väe .

St. Raby .

Nr 399. Torna h d
l. Ingers 1956.

våderbjörn

vædonbjörn, -en,
etc trä under ⁺sölstenen i en
våderkvam.

Hardeberga.

Repr-form

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

vädskorn
v²ä²er²k²örn, n:1 - led; utan pl.;
v⁴ä⁴er⁴k⁴örn.

Veberöd².

Nr 392

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F.

värmdöla

värmdöla, f.-u., pl.-or,
-na, väderkvarn.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. Fo., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Handwritten text at the top of the page, appearing to be bleed-through from the reverse side. The text is mirrored and difficult to decipher but seems to include a name and a date.

van

vädenmölla

værmj¹la -an -or -orna

vädenkvæn

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

værmjla - an-or-orna vædermølla

= vædermølla, vækerkoorn

Odaestov , Haadeberga .
Lund landsf. , S:t Petrus Kl.

även værmjla (S:t Petrus Kl.)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

* vädermölla

värmila pl. -or, väderkvarn

även värmila etc.

St. Raby -

Nr 399. Torna hd
l. Ingers 1956.

* vädermölla

værmjåla -an -or -orna

væderkvann.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

vädermölla;
varmjäla, -ans.
-or, -na;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädermölla

værmjåla -n -or
væderkvann

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vädemölla
varmjula, f. - n; fcl. - lor,
- na; väderkvarn.
Beberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

värmygla

vädernölla

-bu

-or

-omb

vädertuan (även Kullerbytte)

slau värmygla

Nr 402.

Blenker insaml. P. Holmström 1927.

varpiva

x väderpipa

blåsigt skille

Everhö

Nr 3531 Torna hd

• Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägnivan

x väderstjerna 5.

anus

Nr 402.

Blacksund P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våderstreck

våderstreck - ad - - en

(linens från rym.)

viked våderstreck blåsor de ifråu 4

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våderstråle

värstråug - ad - an

här e sant färlet värstråug
emellom lågorna.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var sträg, sub
best. var strägod

väststräk 1
väststräg.-hd

Det att vinden på souliga ställen
(t.ex. kring en masknut) alltid stryker
fram, drag, trådrag m.m.

Nr 398.

Torna

Filip Sven Persson 1924.

Sv. P.m

väderstråk

väderstråk, -ed

= blåsigt ställe; blästens framfart.
(t. ex. vid ett hörn av ett hus)

Vallkära.

1936

Nr 399 & 510

I. Ingers.

Torna

våderstråk

væstræg . - ad. Hålle där vinden
stryker fram, blåsig plats .

Halby .

Nr 399 & 510

J. Ingers 1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Torna

vår

vår, -år, -a, -ana

bagge

et får som änte tar vår de
kalan di for en hena

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x väder, s.

vax - en

bagge..

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x väderstråk

verstråk

blåigt ställe

Everlöf

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varshög²

väderstråle s.

blånigt ställe

Nr 402.

Blått. Fönstret

P. Holmström 1927.

vådan
var, m., $\frac{1}{2}$ kn; pl. $\frac{2}{2}$ a, - na;
bagge, gumse.

Num. i Ö. Torna h.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f.

vær, ² -en, -a, -ans väder

= väder, bagge Flem.

en tåmor vær. Hållsted

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

vädd

vädd

= *bagge*

Nr 3495 Stängby, Torna hd
Karolina Kristensson 1838.

vär, sul. vårdar
best. vär¹en ; plur. vär²a
best. vär²ana

bagge

Nr 398.

Torna

Fjellin Sven Persson 1924.

S. P. m

vär
- län
- a
- and

värder s.

bagge

Nr 402.

Blomqvist

P. Holmström 1927.

+ vädugalen
vargalen f.; n.-led; fl.
-lna; komp. -lnare, -lnast;
brunstig. Om tackan.
Peheröd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

verak²örn. -ed = vädurhorn,
horn av en bägge

S:t Petrus kloster, N. Nöbbelöv.

di skole ha fäd et verak²örn en
gag; de skole komed op i staled
for jänst²äyen. (sägen om Kännehöl
i Nöbbelöv).

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

verl¹öm, sub.

värdslamm

best. verl¹öm ed; plus verl¹öm

best. verl¹öm en

hantlamm

Nr 398.

Fjellie Sven Persson 1924.

Torna

Sp. P-n

vādurlamm

værlóm, -ed. pl. =, -en

lamm av hankón.

S:t Petrus kloster.

1936

Nr 399 & 510

I. Ingers

Lona

väg, s.

vaj, -en, -a, -ana

där va stia ve sian om väjen

Nr 10234 Bonderup, Torna hd
I. Ingers 1967

våg

väj eller vaj. -en. -a. -ana

imen vejen, utmed vagen.

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

väg:

der kōmōr nestan
ēga bīla ude pō väjen

m. f. 1939.

Sandby

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

väg
s.

væg, læn, -a, -ana

ja mædon æta ken po
di væjana. m. f. 1939.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd *S. Sandby*
I. Ingers 1955.

väg

ja hade stånad på vägen

m. f. 1942

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
l. Ingers 1958.

väg 5.

ja konc änta ga nör po väjen

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1981

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāj. -en; även vāj hos samma
s.
person
M.

kon skieg so de hōndas
lāga vāja

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1979

våg
s.

best. t. M.

våjana va s^{ent} omöj^lia a
koma fr^{am}

St. Råby

M. t. 1910

Nr 18184 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers i 979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāj
s.

vāj, vārl. med vāj hos
samme person.

St. Råby

Nr 399 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers 1974-75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1974

väg;

vaj, - en s.

- a, - na;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

våg

vøj, -en, -a, -ana.

Nr 4452. Silvåkra, Torna hd
l. Ingers 1958.

vaj el. vaj, - luv s.
våg;
- a, - na;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj, -ra, -a, -ana

fräga si väjen : fräga sig vägen -
fräga efter vägen.

kan jik änte läza väja.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våg, s.

våg / -en ; pl. -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1941.

väg.

vaj -en ; -a -na.

hant jek dū tē vāja, nor
dū jōke da?

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaj, m. ; $\frac{1}{2}$ kn ; pl. $\frac{2}{2}$ a, - na ;
våg.

allm. i Ö. Torna h.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

väg:

den e stälte hela vägen, so kalad
(= hela sträckan)

de va nar di änsa den vägen

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

våg
s.

vej v²æl. med vej

A.L. (m.f. 1873)

de l² ve den ändra sian om
väjen.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

väg

sin so va den någa väjen sin.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

våg, s.

våg, -an, -a, -ana

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

104.

vāj

vaj ; pl. -a m.

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

våg:

de e låga våja herifrå

1938

399

bevelor, Toras ht

våg

sin so va de våga våjen
te mänkaspläsen

m. f. 1873.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
L. Ingers 1959.

våg

so kom vi den vågen nörd

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

våg:

jydalövana di böde där
nöse, a di hade sina veja
här öpa s: vägen att underhålla.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

vāj

vāj, -an

vant. uttal bl. yage (jfr vāj)

dān jāvoren sēr änta, a
vior üd pā vājēn.

1950.

4732. Veberöd. Tornakö

vaj, sub.

vaj

best. vajen; plur. vajja

best. vajana

vaj

Nr 398.

Torna

Libris

Sven Persson 1924.

S. P. n

váj

váj. -en

luska se i váj = gå sakta.

Nr 3381 Fjellie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våg

vaj, -en

hva vøj . . .

Nr 3381 Fjellie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāj

vāj, -an, -a, -ana

vāj. med vāj etc. mask.

Fjellie, Flävis, Borgeby

der som vājau han k_og_or im_od

l_og t_e. Borgeby

ve vājau som g_aur t_e l_og.

B-by

1927

väg II

i en knög den våjan un-ion.

pre-sis li-a i våjan. "
Fjellie.

1927

399. Torna hd

väg

de jūson låga väja

(långt ästad; om ett nykalkat hus)

Flädie.

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

vāj
s.

vāj 'en 'a 'ana

vājān gāun ūdan ōm gāunen

de gān slāglrt te vājā

Ståvie

1928

N° 399 B Torna hd

L. Ingers

vāj

vāj, 'an, 'a, 'ana

nū jēsna vājən (tonka)

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

väg

vaj, f.-en, pl.-a, -na, väg.

V. Torna & V. Harjagers hd

Einar Svensson, Hallböck 1900 To., V. Sla.

raj, mi - la

vaj'
-lin

våg s.

vaj'-an

v. vaj' (C. G. P.)

våg

Nr 402.

Blentam. Tonia

P. Holmström 1927.

væj. -¹æn. -²a. -ana. væg.

Allm. i Torne hd.

nhmet væjan. Lunds landsförs.

de en farli væj di har. " "

imæn væjan utmed vägen. Allm.

gå te væja = försiggå. Allm.

di hade ²gekalia væja. S:t Petrus kloster

Nr 399 & 510

Händ. Ingers 1925. Torne

væjen gaur udan om gaurren. Stavie.

har va en dra^ga fra^gte se væjen te
hærabærja. Igelösa.

der som væjen han krø^gor imod lo^g te.
Borgeby.

va væjen som gaur te lo^g.

væjans va fæ^glet do^lia a i^lia. Vallkåna.

I væstu fæ^gkommer bi^gromen vaj. be.
lagd i fæ^gli. Fladie. Borgeby.

vaj. ^{våg} -¹an. ²a. -ana. biform till
vaj. våg; å samtl. dessa orter även vaj.

✓ Fjelic. ✓ Klädie. ✓ Dorgeby. ✓ S. Sandby.

S:t Peters kloster.

fära i väjan. i förvåg. S. P. Kl.

äv. vaj S. Sandby.

Nr 399 & 510

J. Ingers 1929.

Torna

väg II

våjen gåur udan om gåuren.

✓ Stävie.

hæ va en dræg a prægte se våjen
te hærebærja. Igelosa.

✓ hæ som våjen han krøgor imod loz te.

Nr 399 & 510,

✓ Borgerby.

Torna hd I. Ingers.

1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg III

✓ va vejen som gaur te Löy. ✓ Borgby.

væjana va fæslat dōlia a rēlia.

Valkana.

I västa förhållanden biförmen vaj, belagd
i Fjellie, Flådi, Borgby

Nr 399 & 510,

Torna hd I. Ingers.

1929 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

di kom läga läga väja ifra. väg IV
håster.

v en krög den väjen orion.

v fjehi.

v presis lä i väjen. v "

der vä en väj sodän den vä. håster.

v de läga väja känifra.

v brulor.

1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

299. Torne U

väg:

ja äla väja jrk ja te
byan.

Adastor.

imälom bäken e väjan. Adastor
ve kinsian om väjan. "

Nr 396 Torna hu

I. Ingers 1948.

väg:

ändra tidon a kvälä dänsa
di på väjerna

et stäcke på väjen.
Igelösa

H. W. B. B. B.

Nr. 399 " Torna h d "

I. Ingers 1945

våg:

våjen som ger udad
emad nybo te.

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

vaj

vaj M. -a

vaj

Nr 4595 Ö Torn i Lunds lfs, Torna hd
Bengt Svenninger 1949

K Nm Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

vaj d. vaj. -en. -a, -ana

di va änte gaa a möda po
vájana.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
l. Ingers 1958.

väg

di hade jyselstana id te
väjen.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
l. Ingers 1958.

väga

väja, -or, väjda, väjt

1925

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

våga

våja våda vajd

en våjor ante so mied nu som för.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga, v.

våga, vajt

pret. etc. vajt

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

8.12.87.

vāja

vāja, sv. - du, - t, vāja.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *Pa To, V. Sla.*

²
vāia
,

²
vāide
,

vait
,

vāga
de

vaior
,

²
vāga

Nr 401.

Blenlarf Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{2.}
väija

väiga v^h

vāga

Nr 402.

Bertram Sjöström

P. Holmström 1927.

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga
v.

våga, vågar, vågade, vågt

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga

vēja, -or. vėjde, vejte

Lunds lantsförs.

Råby.

199 Torne 28

²
vaja, -or. -de. -t = våga

Lunds landsförs., Dalby.

¹
vaja or, ²våga up, ³uppvåga

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

+ vägbredblad

Vēbrēablā, n. - d. pl. = i - n,

groblad: plantago.

Efuertöf.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

* väghvedblad

vevabla, n., pl. =

vætn. = *Plantago major*

jfr kämpar

Ar 4502: Lackalånga, Torna hd

I. Ingers 1948.

* vägbred blad

vä**gbr**e**d blad, renta.**

bot. = *Plantago major*, geoblet

Igelösa

Nr. 399 Torna L.

[I. Ingers 1945

* vägbesläkt

pl. vävreblä , -na

bot. = Plantago major.

Oderstov

" di skale ha kömed ifra vävre"
(Veberiv); folkety. förklaring.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1048

* vägher-blad

vèrreblå, -ad. pl. =, -en

bot. = Plantago major.

Fjelie.

Nr 309 Torna hd I. Ingers

1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg, s

... som ska sträckas ud
po en väggj....

4331:1.1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagg

vagg, -en, -a, -ana

yngre vagg etc.

han jik a skiev me kiid pa vaggana.

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våg II

bland yngre dial. - talande är
våg den enda brukliga formen:

di vida vagana

m. f. 1939.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

väggi

väggi, - en s.

- a, - na.

da va öpad väggen.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagg

vagg

den va två ve vär vagg,
en bedanté a en iyanté.
häm. när man klinte levägga.

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd

I. Ingers 1950 Exc. gr.

vägg
s.

di kan bat väg om väg
(vägg i vägg)

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg
s.

vägg, M. - a

Ja har klint många vägga. s. 18

Ja va tol äe bara, när ja klinte
vägga (tol)
s. 19

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

vāgg

vēgž - an; -a, -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

væg

væg, -en, -a, -ana

1. én va væn sia om væggen
2. vade køja vægga, so gøizk di.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg
vedg, m., $\frac{1}{2}$ ha, pl. $\frac{2}{2}$ a,
- na, vägg.
de pros, so de klinga i väggarna.
Efterlöf.

vedg etc. äv. i Dalby, Hållstads,
Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

våg, s.

våg, -an; -a, -na

107-

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

jö, dar e fätat^ä som
kågor på väggarna en^ä.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

väg

væg, -en, -a, -ana.

4732 Veberöd Torna hd
I. Ingers 1950

våg

våggen

våggen

männ emte ta'd i på

våggen ... "

s. 26

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

ä. väg, -an, -a, -ana

(dena form ännu 1929 hos en medd.
fr. Flädie f. 1844)

y. väg et.

so ryla di -ed kän ta vägzen

1929

399. Flädie, Torvald

väg

väg, -en, -a, -ana

(Den äldre formen var troligen vægg)
etc.

di hade tad et hæl på vægen i
en vedhús læga

nr 4503 Lackalånga, Torna hd

I. Ingers 1948.

vägg II

der jik höl på vägans uda va
gövelen. Flädie.

han jik a skrev me kid på
vägans.

v. S. Sandby

Nr 399 & 510.

Torna hd I. Ingers.

1929

väg:

di bän väg om väg

Nr 4502 Lackalånga, Torna hd

I. Ingers 1950. Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räg

vadst, f. - en, pl. - a, - na, räg.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lünd

1900, V. Sla

vaggi

-lon

2

-a

-and

vaggi 5.

vaggi

Nr 402.

Bentzen, Tona P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vægg. ¹en ²a. -ana. vægg; ¹fyre
væg, som i Landstakten og v. Torne
si vantigse an vægg.

her e bora den ²te ¹vægen imellom.

S:t Peter kloster.

for klinte di ²vægene. Lunds landsfins.

de e rent opad ²vægene ²galed. Kjellings.

vsø regle di ad her te ¹vægen. Flådie.

Vind! Nr 399 & 510 Torne

der jik hot på väggen hede
va göralen. Ilåda.
han jik a skrev me krid på väggen.
S. Sandby.

I. Ingers 1925.

vägg III

den sēdon liasom en kārakylt
på väggen.
Härdeberga.

de va iēnt opad vāgana
St. Råby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

väg:

di hände ältid på vägen i
mönfons stua.

Valkäna.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1845

vägghlocka

vägghlocka -n; -or.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väggknarr
väggknarr², m., - n, pl.
- na, - na, väggknarr.
Larven af insekten Timmer-
mannen.

Beberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

vägga-pile

vägga-pile -ed

bot.: *Lycium Barbarum*,

bocktorne (väx utmed väggar i

i Bane kd väggarerna, i Fås kd

vägga-grönor).

Balby.

1945.

392 Torne kd

väggröps

väja gr^änt -an; -or

dike vid vägen

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

~~väggröps~~ ² lin

² väggräv

väggröps s.

vägdike

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vejagräs. -ed . väggräs

1: gräs som växer ut väggkanten.

delby.

ja lar koen beda av vejagräsed

Ant. 20/6 1932

✓✓✓

Nr 399 & 510

Torne

vägg-släta
s.

väggsläta

putsbeärke med handtag, värmel lera i
korsvinklet jämnades.

Di släta sin me en väggsläta. s. 18

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

vågaslåt²a, sub. ^{vågg-slåtta}
best. vågaslåt²an
plur. vågaslåt²or
best. vågaslåt²orna

redskap, som får användas att
jämna ~~mur~~bruket på väggarna

Nr 398.

Fjelic Sven Persson 1924.

Torna

S. P. n

+ väggsläta[?]

vägsläta -an -or -orna

hållit med handtag, användt att
slå el. jämna rykklinta lerväggar.

Ödelsöv.

di släta sin me en vägsläta.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

väggestake

väggeståga - en - a - ana

tjocka stöten inuti kläta leuväggar.

yrge väggeståga etc.

di snoda bön av bös om

väggestågana

1924

399. Flädie, Torna ht

väggstake s.

14. väggstaga, (-staga)

spulformiga stakar i korsvinklet, på
vilka leran klintas.

Mellan de stora träen va den väggstaga

s/8

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

väggstake II

Levet skulle fästa i väggastagan

s. 18

Nr 22810 Odarslöv Tornehed

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggs¹tåke
væggs²tågh, -en -a. ana.

væggs¹tåke; så kallas de fjörka kappor
eller stönar i korsvikens väggar. där
leran så klint.

H. Råby, S: t Petrus kloster. Nardör.

✓ den äldre formen væggs²tågh hörd i Flädie.
✓ di snöde bö¹n om bö¹s om væggs²tåghana.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

väggestake II

mèl^om di stö^re t^ueen va dan
v^egast^aga.

Wasslör.

l^ered skole f^esta i v^egast^agana.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

²
~~vatakant~~ en
²
vajakant

vågkant

vågkant

Nr 401.

Blenkarp

Torna, hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägkant

väjakant, -an

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägkant

väjakänt -en -or -orna

Stångby m.fl.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

vågkors

våjakörs, -ed. Pl. =. -an

di dånsa i våjakörsen

V. Kobay

1976

399. Tona 4d

väglag

v^äj^äl^äv -ed

de e d^öl^ät v^äj^äl^äv

H. B.

1951

S. Sandby, Torne kd

våglag

våja läv - ad

1945

Lackalänga

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

våglag

v²ajalav, u.-hd, pl.=sing., -en,
våglag.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

P. To. V. Sla.

væjalav

væglag s.

Læs væjalav.

væglag

Nr 402.

Olufsen, Tomald

P. Holmström 1927.

väglag

väjaläv. -ed

Stängby, Lackalänga

J. J. 1945.

399 Torne hd

väglag

väjaläv. -ed

de e fēt väjaläv

St. Råby

Nr 3⁹9. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

1958

vägleda
v.

vajlé

de va for di skole kona
vajlé se om ventrana

Nr 339⁹. St. Råby, Torna hd
l. Ingers 1957.

vägleda sig

inf väjlé sa

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1947

²
væjalü

våglopp

= våglopp. kapplöpning

noz di kom ifra loy, so fjørde
di væjalü ifra järnors kru te
dalby jejivaregär. (Hondemp)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

+ väglöpa
väjal²ua, subst. ; genus obe-
slämbart ; oböjl. ; vägglopp ;
kappkörning, -ridning, -spring-
ning.

l²ua, fj²ora, r²ia väjal²ua
Beheröd.

Nr 392

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

vaijala

+ väglösa s.

i kapp

lösa vaijala = kora i kapp

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blenker, Ingrid

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägskrapa
s.

vägskrava, -an

maskin varmed vägen skrapas rena

Nyare ord & begrepp.

m.f. 1942.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1958.

vägskäl

vägskäl - ad

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägskäl

vägskäl, n.-ed, pl. = sing., -en,
vägskäl.

V. Torna & V. Harjagers hd

Einar Svensson-Hallbeck 1906. To. v. gla.

vägskäl

väja gäl. - ad

V. Koby

Nr 399 & 510 I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Torn.

+ vägslo

væjst^l - en

vägspår, kallade kōrväg

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

vägstycken

väjäst¹effa, -ad. pl. =, -an

väglagningslott, tilldelat sträcker att
underhålla för väghållningskyldig.

(om förhållanden före c.-a 1924)

Nr 7197. Dalby, Torna hd.

I. Ingers 1959.

²
vejastike, -ed. -h, -hn. ^vägstykke

= "vægstykke", væglagningslott
Lunds landsfors.

di ska laga doras vejastike.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Tona

vägstycke

väjästike . n. pl. =

väglagningslott

Jä hade et väjästike däi po
den biea Länsväjan , ja de
e tät va stän . Drauler?

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

vägstyrning, -en, vägstyrning.

Nytt ord och begrepp.

Bjellman

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

vågrisare, -ku - ark - ark,
vågrisare

vågrisare. ~~Allm. i Tona~~

der står en vågrisare imod flidege.

S. Sandby.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Tona

väktare s.

väktare, -en (på kungärvat)

Väktaren nya se.

s. 8

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

väl sv.

väl

"män pågana ts väl emte
te bens ---"

s. 23

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

väl, stv. = väl

väl

de komor ja so väl ihu ad
di r²öva ja g²ädorna.

Lunds landofors.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

väl
avr.

väl i bet. säkerligen

ä, han k^am^a se väl i jän.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1977

väl
w.

väl

Stångby

nu' e de väl sänt, de e nölit for
di som har sat bädon .

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

våla

vala - - d

binda hōvāl (hōvāl) omkring
ett hōlars.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vāla
v.

vāla - a - a - ad

binda om et's lass.

1947

Blentarp. Torne hd

välbärgat

välbärgad, kenta =, pl.-ade

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1949.

väldigt
adv.

vældit

vældit stora älmétræ

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

välä, sub.

+väle

best. välan; plur. väla

best. välanä

band, som bindes om råglässen på
trären

Nr 398.

Torna

Fjellii

Sven Persson 1924.

So.P.m

väljärning

väljärning

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väljännig

väljännig

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

väljarning

väljarning

de j^une vi for en väljarnings fyl^l.

sagt av m., j. 1925, som vägrade ta betalt
för en tjänst som han och
hans bror utträttat.

Odenlöf

1951

399. Torne hd

välkommen

välk¹äm_u, adj., n.-hd, pl.-na,
välkommen.

V. Torna & V. Harjagers hd M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

V. Torna V. Sla.

välkommen. -ed. pl. ^{välkommen} välkomna
= välkommen.

Valkärra.

dö va di välkomna nor di kom
f. L.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

²välja. -¹or. ²valde. valt. välja

Allm. i v. Torne och Lundstrakten.

di valde ölormän för äured.
✓ Skriv.

i Bjällerup med supinum vald.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torne

välja

v.

välja, -or, välde, vält

di välde ólorman for áureð

1928

Stavie

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

välja, v.

välja, välda, valt

pres. välor l. välor

imper. val

pret. pte. vald

120.122. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901, Exc.

velkōman . välkommen.

den ändre dan e i velkōmna
på frökost klokän ni. Dalby.
(saker vid begagningsgilltan).

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torne

vällingfat

vällingfat, -ad

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vällingklocka

vällingklocka, -an

klocka i stöne gårdar, t. ex.

Isenklocke, som ringen hie mältidbrasten-

Ödendör.

Se även matklocka

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välsigna

v-elsina, sv.-a, -acl, välsigna.

10.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna & V. Harjagers hd.

40
372 + 25
371 5
41

velsignad

vålsignad

dh ~ h råmanad

vålsignad

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålsignelse

vålsignelse, f.-u, pl. (sällsynt) -or, -na,
vålsignelse.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F. V. Sla.

välsignelse n

välsignelse s.

hor e guds ~.

välsignelse

Nr 401.

Blentarp

Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vält, s.

vält / -an; pl. -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vält

vält, m. - en, pl. - a, - na, vält
(äkerbruks
reclskop)

Reps. - ord 4

1/2 trumla

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. To., V. Ha.

vält en

vält s.

plögdel, se as!

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta

välta pres. välton
i bet. "riva"; om hus.

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd
I. Ingers 1950 Exc. gr.

välta
v.

välta, -or, välta, valt

Även i bet. "niva" (om hus; totalt härsen
från den tid vi kommitte var den vanligaste
väggkonstruktionen)

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1981

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta, v.

välta

25.

Nr 394 B. Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta

välta, -or, välte, velt

akk. i bet. "riva", om byggnaden:

de hade vad rent såg a
velt en söden fjörka.

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta

²
välta, u. - l, vält, välta,
stjälpa

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund V. F. 1. 26

välta

v.

väl²ta, sv. -a, -ad, äfverhöra
ett äkerfält med vält.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. K. To., V. Ha.

väl²ta, -or, väl²ta, vält¹ = väl¹ta
siva

de va i bisköps tomändors tid,
do ble flä²kerje tjörka vält¹.

Värpinge i S:t Petrus kl.

väl¹ta tr¹e, Lunds landf.

Djälkemp

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

välta II

vi vèlta me kànan. (Häden)
N. Nöbbeles.

Nr 399 Torna hd I. Ingers!

1948 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta äv

välta äv (böjn. s. välta).

välta ut hö från laas, som är
hemkört.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingörs 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta in

välta ig, välta, velt.

t.ex. om säd i ladugolvet

Adarslöv

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

välka

vältra ve

välka ng

Nr 402.

Blundin: Fornald P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vältra sig;

vältra se, -ar, -a, -ad;

hästana vältrar se;

Nr 2595 Silvåkra. Torna hd

Nils Bengtsson 1934

ipf. valda om jussel

välva

Erubor

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välva

väla

iför. väla ör a nör.

vända upp och ned.

Valkana⁷.

1940 299. Tornskid.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vämjelig

vämjeli

vaptitlig

Nr 3489 Fjolie, Flädie
& Borgeby, Torna hd
J. J. Stenansson 1938

vämjelig

väm^äli, neut. -at

Nr 3360 Everlöv & Veberöd
Torna hd A.J. 1938

vän / s

ven, -en; -or, -na

105-

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vän

vän, m. - en, pl. - or, - na, vän

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

P. To. V. Sla.

vän

vän p. vänner

di jik a drak kafe, di som hade
gaa vänner va sian om se
(händ. i pausen mellan nattvardsgång & högmässa)

Stångby.

Nr 399 Torna h d

I. Ingers 1945

vända de

vända v. vänder, vant =

: vända

Sandberg

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Torna

vãnda

vãna, -da, -d.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vända, v.

Väna

pres. Väner

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

28.66.

vända

vänna se

'vända sig, ordna det
för sig'

"håddant kann skåle vänna
se --- " S. 25

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

vårda v.

vårde ämm (pret.)

'vårde om'

ä ja vårde min då ämm
gåmm --

s. 25

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anters Malm 1887. Exc.

vända

²
vänna, sv.-de, -A, vända

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Syensson-Hallbeck 1900 *T. V. H. a.*

²
vänder

vänder s.

²
nl. vänder

omgång, resa,

²
fira vänder = fyra turer fram och åter

Nr 402.

Blankens förord

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våna²

vända de

vända

Nr 402.

Blenkyn-Tona *de* P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vē²na vē²nde vēnt vānda vē

vē²nor

v h²q

vānda

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vēna. ² -or. ² de. -t, vānda.

di hādē āntē de mēysta a
vēna se me (atū rōra sig med) Vallhāra

so fēk en vēna hēlt o^m. Stångby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

vända

väna, -or, vända, vänd;

väna se. vända sig

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

vända

vena öp a nön

--- kan ta stenkågefäded a vende
öp a nön i askan.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
l. Ingers 1958.

vända här

verna te'

= förvandla här pengar, omsätta i
kontanter.

di hade igantig a verna te'.

W.J.

1946.

399. Ståvie, Torne hd.

vändas

vans, pres. vans, vändas
vants.

vistas, färdas, kalla hå

Dalby, Veberöd

dere mied folk ude a vans
i da.

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

1929

vändas

vens, mes. vens, vandes,
fändas, vistas, umgås

ja vandes änta miet did.

J.P.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd
Ingemar Ingers 1948

vändas v.

vens. v. vendas, vents = umgås,
resa,

Han e ällid uda o vens = han är
alltids ute o reser

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Jornä Sandberg

vändas

vens, v^ändes, vents

vistas, färdas, hälla hä.

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928

vändas

v.

vans, met. vändas

vistas, färdas, umgås, ha sin gång

vi vändas hid

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster, Torna hd

Ingemar Ingens 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändas

mes. väns, pret. vändes.

sup. vänts

vistas, färdas, hälla kä

1928

Leviage, Torne ht

värsti

vändas de

ungas med

Nr 402.

Blensson, Ronald P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändas:

vēra har god mied frāmför
imod som ströjs ja bejente vens
did (färdas dit)

Blentay

1999

Nr 399 & 510

I. Ingers. Tona

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändas

väns, vändas, vänts

vistas, färdas, hälle hä.

Stångby, Lunds Landsf. ✓ S. Sandby, Igelösa,
Härdes. ✓ Rvinge. ✓ Dalby. ✓ Veberöd,
✓ Blentarp.

der va en kär som vändas te na-
Härdebyga.

- 1999

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

399. Torpa kv.

vändas II

ja vändas inte der öpad.

Iglösa.

han vändas hén ta miglaren.

Lunds landsfys.

✓ der e mied fölk ude a véns ida.

Nr 399 & 510,
Bjälby

Torna hd I. Ingers.

1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändas III

sin ja börja a vens den
kan ja änte koma ihu ad den
va' ned sudent

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

vans, pr. vans, vandes, vents
deponens,

= vändas, vistas, av. = färdas. flon.

di vändes² m²ed did² sanh¹ans² aftan.
Valkäna.

di vändes² m²eed ihs¹oja (Herdelyga)

= de voro mycket tilltammen.

der har en vents² so m²eed² pa de

höled. St. Raby.

Nr 399 & 510 Torna
Vänd J. Ingers 1925

han vändas han te mjälaren.

Sunt landsförs.

ja vändas änte där öpad.

Igelösa.

der e mied folk ude a vens
i da. Dalby.

* vände
s.

vände, n.

trafik, rörelse

Stängby

i kvedmylan den va färlit vände
dö te juel.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

vändning

vèney -en -or -orna

han va kvék i vèneyonna, fäst
han va kvæged a besvärli.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
i. Ingers 1958.

¹
vänsel, - en = vittela, ^{vändel} hällhåll
(Jfr. n. väns = väntas, vittas)

Revinge

vi häde änte nan vänsel
der ädad.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929

Torna

vänja;

vänja, -n, -da, -t;

di vänjde an för brä;

M^o 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

vänja, v.
v²äna / ¹nor, pl. = ; v²ände, v²ant;
v²and m. och f., n. v²ant, pl. v²änd;
v²en, pl. ¹or f. ²or / tr., v²änja.
du ska ²äri v²äna gl²uta ov²äna.
ja e ²ente v²and ve o ma so bra.
Efterlöf.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

vänja
v²äna / ¹nor l. ²nor, pl. = ;
2-nda ; vent ; pret. particip
v²and, pl. - ²a ; imperat. v²an,
pl. ¹or l. ²or) h., v²änja
Veberöd.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänja

²
v-ärya, sv., -äll-, -ät, v-äryä
²
v-ärya sh, v-äryä sig.

V. Torna & V. Harjagers hd .M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. V. Sla.

² vana. ¹or. ² vande, ^{vänja} vant,
= vänja Lunds landsförs-

de e böra te a vana folk
än me a arbeja. Lunds landsf.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna.

vänja

våna, vända, vent

kan vända -n av men
o spraya aton fr^umentimor.

Nr 399. Torna h d
l. Ingers 1956.

St. Kaby

Vänlighet

vän^lihed -en

täk for vän^liheden

4732 Veberöd Torna hd
I, Ingers 1950

vänligt
adv.

vänlet

hjöpte di nød, so tåka di
vænlet

Nr 319^g. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

vänskap

vänskäv, f.-en, vänskap.

V. Torna & V. Harjagers hd .M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund, To. V. Sla.

* vänslas

vänslas, met. =

om intimt kärleksförhållande

kan vänslas me na. so hon
ble me b_ära.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänster

vänster

den lila rindan på vänster sida
e ite

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånster

vånster

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

91.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänsterviden

vänsterviden, M. - varena
(i politisk mening, yngre bruk)

St-Råby

Nr 399 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers 1974-75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänstra

vänstra, f. & n. vänstra

ja hälsar med den vänstra

hövan

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1973-75

1974

vänta, v

han tänkte, veta bära..

4331: 212

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 EXC.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänta, ve

vänta, vänta, väntad

pres. vänta, väntar

imper. vänta

pret. ptc. väntad

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

120.121.

Per Larsson 1901. Exc.

vänta
v.

vänta -a i -a -ad

j_o, men vänta nä lä!

Nr 7197. Dalby, Torra hd
l. Ingers 1958.

vänta
v.

vänta -ar -a -ad

vänta nu lita, för ja
tägka

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

vänta²

vänta², sv. -a, -ad, vänta.

V. Torna & V. Harjagers hd .N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Sla.

vänta.

Imp.: vänta leta!

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

x vär;

ver, - lu s.

-a, - na;

vädur, bagge;

di, hade en stöglet
ver;

M 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vård
a.

ver, u. vert

de e änte vert =
ej' tillrädligt.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hä ^{Sandby.}
I. Ingers 1957.

vär̄d,
ver, -'a, a.
vert n.
han e änta ver
miäö,

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

vard. ¹en = vard.
s.

Vid bröllop i Dalby skedde
fordom inbjudningen till andra dagen med
dessa ord: på vardens a
vardinans vegna so e i velkömna
hid på frökost i mären klokan
tid, a den som ente parerar
han ska maga i förakused.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

vård
adj.

vær -t. plus -a

hän e ente vær o hå.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

vård
adj.

ver , vert , vera , värd .
adj.
flm.

de va änta märd vert . Kjellerup.
ja har vad so le i al min tid so ja
e änta ver nad änd . Dalby (yttrat
av en fångne som skulle avrättas, omkr. 1860).

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

värd
adj.

ver, n. ver

de e änta ver = det är inte till-
rädligt s: När farligt, riskabelt

de e dölat låwt; de e änta
ver e gån för mied. Dörrö²
N.J.

4732 Veberöd Torna hu

I. Ingers 1950

vaid
adj.

vaer, vaent, pl. viæna

de va ænta miæd vaent.

Bjällep

1928

Torna kv

vård II
adj.

dén e ènte vér e èda .

Uästad .

dén friskan e ènte ned vér .

Uästad .

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väd
aj.

ver, n. vest

de e m^ead v^ent, sa ja ta
elaktiikasen

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vård
a.

han har jid vos en käl,
som e vår handrafemti
(om en ko). St. Råby.

Nr 399. Torna hd

I. Ingers 1958.

1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vård

vård, adj. n. - t, pl. - a, - är d.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. P. To. V. Sla.

våde

2

värde, u.-d pl. (sällsynt) = säng, -nen,
värde.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

K. Jo. V. H. a.

vårde
s.

vårde, n.

dæ va miæd me vårde i,
som di drø ied / om et hus,
som riskeade bli antænt gm eldsvæte i
gænskæpet). Flævie

Nr 10234 Flævie Torna hd

1976

Ingemar Ingers 1974-76

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
värde, -d = värde

et ²bede ²tyte di där va
²ante nad värde i ed = en
tid tycke de där var inte något
⁷värde i del.

Ångeby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

vårde

vårde i k.

fårlet mied i vårde

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd
I. Ingers 1950 Exc. gr.

²
värdefull .adj., värdefull.

Fjelie.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

värdefull

värdefull

St. Käby .

Nr 399. Torna h d
l. Ingers 1956.

vändelös
u.

vändelös

här = obuglig

dén han va jo rént vändelös
(försäktl. om försupen karl) Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

vändera

vondera - a - a - ad

Stångby

di vondera änte jyselan i den
tiden.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändera

v.

vondera -ar -a -ad

(da. vündere)

Stångby

di vonderar änte pazen
äls i sö fäl.

Nr 399 Torna hd⁻

I. Ingers -47

vardina², -an = vårdinna

Dalby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Forna

värshus

värshus, n. - hd. pl. =, - ha,
vårdshus.

Ejverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

• Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

varshus. -ed = varshus

S:t Petrus kloster

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāja, - an s. vāja;

- or, - na;

dar hōyda en vāja
i fjärffan, men di
lä dar på lōwte.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

väja
s.

väja - an - or - onna

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värja

värja

90.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāja

vāja -an -on -onna

1925-

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

värja
värja, f. - n, pl. - jar, - na,
värja.
Efterlöp.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

värja II

värja², f. - n; pl. - jor,
- na, värja².

värja² o säbel¹, de e sant
sam krisfalk ha.

Ueberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

värja s.

värja

" en bibel ä en värja annan -

po "

s. 25

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

An ters Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väja
s.

väja, -an

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāja

²vāja, f.-n, pl.-or,-na, vāja.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. P. To. V. Sla.

varja, f. - an

²
värja - an - or - orna = värja

Bally. I: t Peten kloster, Lunds länby.

N. Nöbbelev, Valkåna.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

väja

väja -an-or-orna

der va nan väjor a säbla a
pistolor .

Valkans .

iza i fjörkan der hazyde en
säbel a en väja.

N. Nöbbelev.

1941. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

värk, s.

... ad lina alla värkin me...

4331:1:1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 Exc.

vänk
s.

ja kan söden vänk, se ja
fan sida igan ja kan ga ued

kv. f. 1902

10234. Flädie, Torne h^ö. J. Ingers 1967

värk;

vartj, - en s.

vartjen har lenat;

M 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

värk, s.

värk el. -fj

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vark

vark -en

ja har vark i Lenorna.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värk
varfj. -'en. värk (ngt som värken)

Dalby

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

värk
varff, m., ¹ kn; utan pl.;

värk. (Bända)

ja bröd bēned am me, o dē
hā ja varff i bēde nat o dā.

Meberöd.

varff, Euerlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

vänk

vank. ¹en (reumatism
o. d.)

vänk e dær eyen båd for.

Meru genuint vankf ent. P.L. 1901.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

vark, sub.
best värken

värk

värk

Torna

Folio. Nr 398.
Sven Persson 1924.

S.P.

vark

vark, -en

ja kan hört de ska va so
färlat brä me birtik for
vark.

Fjelie.

1946

399. Torna Id

värk
d.

han e fult ma värk

Flädie

han va fult ma värk.

Nr 10234 Flädie Tornahd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vack
s.

vack

-- någa se me de imot vack

s. 18

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värk

varst, f.-en, värk (sjukdom)
el. vark (297)

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna, V. Jla.

vark. -en = värk

N. Nötkelö² Fjellie Oudslöv²
S:t Peters kloster, Vallkärra, Sjelösa

böda² vark, bota² vark. Sjelösa.

söden¹ vark ja fek; ja möte¹
via² a skiga² so färlet².

Värpinge i S:t Peters kl.

hon e b^len so do^li a vark

Vallkärra

Torna

~~vänd~~

399 & 510

kan ble pordärvad av verk.

1900.

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värk II

han ble fordärad av värk.

Igelösa -

roga se mod värk. Odarlov -

han va rent itubroden av värk.

N. Nöbbelev.

Ja fek värk i benen. Odarlov -

Nr 399 & 510,

Torna hd I. Ingers.

1929. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värba, v.

värfa

Nr 396 S.Sandby. Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänka
v.

vänka

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

värken, s.
(tyg)

värtygen

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

37.

värken

* värken s.

lyg. ett slags grovt bomullstyg

Benjamin. Tomald

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värld, s.

vard, värdan;

36.87. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värld

världen

: a

best. sg.

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

vård

b.f. våden

förivården

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

värl

värld, f. - en, pl. finns knappast,
värld

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900/10. V. Ha.

värld II

de va i kälmar i världen
= det var på den tiden vi voro i Kalmar,
en småskollärarinna, bördig fr. Bjällep,
och dialektalande, använde detta
uttryck på tal om seminarietiden i
Kalmar.

ant. 1947

Bjällep. Torne lv.

väld III

de v^lla ja ènta for en
d^l i v^lden

Igelosa

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

väld

b.f. välden, gen. värens

äla värens t_{in}kyor.

St. Råby.

Nr 399. Torna hd
l. Ingers 1956.

vard. -en = värld

Best i best. f.

for i värden Herdebyge

du as hid al värdens fylhöga

Hälsat

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Tona

världsdal

vårsdal - en - a - ana

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välskig

vänskj, -ed

de föra vänskjed, de kom
jo kniktana híd a līga.

Lunds landsförs. (Hospitalsgården)

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

²
vårsl². vårslig

² ² ¹
r²ya v²årslia b¹affj¹em¹or. Dalby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

värblig

värsti

så en ska fära^x. - jä byr ma
änta om de värstia nu, ^{svärs} ~~sa~~ mäven,
for han skole gå ta natvården.

Dalby.

299. Torne kv.

1930

Värma, D.

pres. värmer l. värmer

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

64.

väima

väima, -on, -de, -t

väima k^änan (kaffekannen).

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värma

²
värma, sv.-del, -t, värma
²
värma se, värma sig.

V. Torna & V. Hærjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Sla.

²varma, ¹or. - de. - t. ^{värma}
= värma., ²värma se = värma sig

for a ²värma se so hög
han lita bräna.

Ö. Torn i Lunds landsf.

der kom nan i blån ig a värmda se
vaukänna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

värma upp

värma op

värma op maden

Iselösa

Nr 399. Torna hd

I. Ingers 1949.

värme;

värme, - lru s.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värme.

värme - n

käkalönan jrk bra värme.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värme

värme, -en

fästa värmen: raka ihop
glödena i ugnen och sätta en sten i
+ lunchållet (se d.o.) som tjänstgjorde
ss. spjäll.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

värme

²
värme, f. u., värme.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna & V. Harjagers hd

²
värml n

²
värml s.

²
värml

Nr 401.

Blenkerp Torna hd. H. Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värme²
-len

värme s.

värme

Nr 402.

Olofsson, T. F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värme
s.

värme - en

seda i värmen

Örsköv .

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

värme:

gen.:

so seton di bönavän ta
värme for glytana ska bäda.

Odavlov

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

värmebjälja

värmebjälja . -an

(inlämnat)

1962.

399. St. Råby, Torne län.

Värmesten
s.

värmestén, -en

ruad sten som läg på sättegnea, som användes att värma kalla händer.

Everlöf

Nr 13042 Everlöf Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
vårn²plikt, -en = vårnplikt

Bjellens

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

värpa

²
värpa, sv. -ka, -t, värpa (ägg)

Salinet; målets egna ord är
jona ägg, "göna ägg".

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900, N. T. V. Sla.

vāyā^a

vāyā^ā v.

vāyā

Nr 402.

Bl. ... P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värpa. ²or - te - t = värpa

Lunds landsförs. (inläsat!)

di hade abesätan a lesa
i, so skole tökan värpa.

Ö. Torn i Lunds landsförs.

högnsan har ente börjad a värpa.

Nr 399 & 510

Ö. Torn. l. l.

I. Ingers 1925.

Torna

värphöns

pl. värphöns, -en

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänke
adj. komp

väre, sup. varst

den ene ska va väre en den
andra.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våre

a.

vare. vaest

(komparationsformen)

de va vare a koma did

m. f. 1939.

S. Sandby

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd

I. Ingers, 1958.

våre

adv.

våre äv. i bet. "duktigare"

du gymnasi_eer nästan våre
en jä.

I. Sandby

1962

4276 Tome 40

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varre
Komp.

varre

"di tötte bode ad basteu
sta i lue a varre..."

s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väre

väre, v^ärst l. v^ärst

39.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901, Exc.

våne
a.

rup.

de va de vänsta lent

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1977

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våne
a.

de ble åtan gaga våne

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster, Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våne

komp. våne, sup. varst

äv. = fjämst

igan vle vna bäg; di
vle vna vrst äla (s. v
en tälösa)

1927

399. Borgeby, Tona ht

våne III

ga opfon de e ènte farlit,
men norfon de e vane.

(i kyrkbornet)

Flådie

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1947.

värre

värre

väre

Nr 402.

Blensjö, Torvald P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värh . varst = väre . väst .

Blm . i Torna hd .

de värsta . di värsta .

där syys eye, & de värh . Bjellrup .

han börja & gå de värsta han kone .

S:t Petrus kloster .
Vegen velle vara bag; di velle vara
varst ala (främst - i en härdan) ✓ Horgeby .

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

väre II

i bet. främst, duktigast:

di skole va vånst ta e höpa.

Stångby.

Nr 899 Torna b

I. Ingers 1945

våne

våne i bet. dukkigare:

den kan va våne en ändra.

Adarslov.

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

väne:

Jä t^ytä de va de vänsta
der skola ge övon me.

Edenslöv -

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

värme

sup. de värsta (med -r.
för att uttrycka mera intensitet)

de värsta di kone gåu ---

Adanslov² -

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

väne :

nä, de va de vänsta !

(= ngt rekordantat)

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
i. Ingers 1958.

varst

väst

väst

Nr 402.

Blekinge. Tona hel P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värva

²
varva, sv. -a, -ad, värfa;

²
varva knä²pta, värfa knektar.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

K. To. V. Sla.

vårning

²
vårning, f.-en, vårning.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. & V. H. a.

^v
vasa

vesa - te - t

urmen veste.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsa, v.

väsa

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

13.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"
våsa v.

veste (print.)
'väste'

"å de veste i härad..."

s. 26

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1837. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väska, s.

väska

(nyare läuord)

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

42.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vässa

²
väsä, sv. - tē, - t, hväsä.

V. Torna & V. Herjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna

väst

väst, m. - en, pl. - a, - na, väst
(klädesplagg)

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

To, V. Sla.

väst s.

2 västa⁴

Nr 22996 Bonderup Torna hd

Nils Bengtsson 1867 Exc

vast²

s.

vast, -en, -a, -ana

Stängky

di no vana so' eta vesten

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

västän;
västan adv.
väster om;
västan om hused.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västan:

nar de e västan v^uy, so
blev der änta v^uer, so ja kan
fa mj^ulan i g^ury, for d^o t^ur
b^ugaren ält v^uerad

Talsätt av en möllare i Dalby (en
bagare bodde väster om honom)

1952 I. Ingus. 7197. Dalby. Tornd ht

västentill

adv.

västenté

på västra sidan.

S. Sandby

199 Torna hd.

Väster

väster

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

89.

väster

i förab. sēda på väster
= på länstjänsten i Malmö (på
den tiden de var förlagda till
Malmöhus slott)

1956.

Dalby, Torne h^u

västra
vä¹st¹or, m., oboj²l. ; vä¹st¹er.

der st¹o dy²na i väst¹or.

Men: vä¹gen e gan te vä²st²an.
Veberod².

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

väster

v¹-ä¹st¹or, väster i v²ä²st²an, väst²an.
v²ä²st²an om², väst²an-om².

nor² solen gaur² nor² po²vat

v²ä²st²an moln² so bler² de r²ägn

-om² n¹ä¹ten, när solen går ned
på väst²an moln² blir² det r²ägn

-om² n¹ä¹ten.

№ 296.

V. Torna & V. Harjagers hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

vēstor = vēster

vāster

S:t Petrus kl. N. Wöbblör. Vallkärr Stångby

di kom ps vēstor = de kommo
på länsfängelset i Malmö.

Även kom ps stöted. S:t Petrus kl.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

våster T

ku' jek di iz her te verston.

Valkana¹

han e fod her ude verston om
byan. Stångby.

ält iho¹pa udad verston.
Stångby.

1941. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

västerrifån
av.

västerrifån

Stångby

kan va ösa västerrifån.

Nr 399 Torna hd

L. Ingers 1945

* västernord

vestorn^o_n

nordväst

Stängby

~~vestorn^o_n~~ om fjörkan

Nr 399 Torna h^o

I. Ingers 1945

västernor = västernor
væsternor = norväst

Nr 395.

Torna

Laudby

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västorpä
adv.

véstorpä. västerut

so va den en västorpä

(= en mölla i den västra delen av Lund)

Nr ⁹ 319. St. Råby, Torna hd
l. Ingers 1957.

väst³er-tö³den
restorignor, a dv., sydväst

keninge

ragt i restorignor har ifra.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torns.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västoriid, västunt.

västoriid ifra ärändala.

Hardeburga

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

västgöte

västgöt, - hns.

- a, - na;

västgötana drö

i krön;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vejtöte - en - u - ana

västgöte

= västgöte, speciellt = kring-
vandrande gärdfarihandlande fr.
Västergötland.

Sjetösa

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Västgöte

pl. väfsta, -ana

spec. om gärdfarihandlare fr.
Västergötland.

Nr 3⁹39. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

västlomma
s.

västloma, -an

västficka

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x västlomma

västlomma -nj- or

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x väst-Lomma

västalaina, -an

västficka.

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I. Ingörs 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väs^ätra-norra
best. ord.

väs^ätra-norra

nordväs^ätra

po dä^äm väs^ätra-norra h^äl-
lan --- s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västie - none
[17] västra nòre adj. nordvestre. Veberöd,

Jfr västra nòrra = nordvestra SD
G: 158 (1350).

västie nòre = nordvästra

Veberöd, Torne hd

Nr 2965. Sk. A. Malm.

väte

vēda / ¹ dor l. ² dor, pl. =; vēte;
vēt; vēt, pl. ² a; ved pl. ¹ or l
2-or) tr. vāta.

Plēntafraan kon lōmte vēvre
kveron spōna, men di jett hōte lauv
o veda ju traan ma rejan; for de
fornam kon, so fort di hade vēt.
traan ma kerstna monleva.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Veberot

Per Larsson 1901-02!

väta v.

veda

" så fyllj de emte veda po
träen må rejern "

s. 22

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1837, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāta

vāda, f.-u, vāta

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

P. F. V. S. a.

²
veda, -an. = ^{väta} väta, regnperiod,

Bjellerup

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

² vada / ¹ dor l. ² dor, pl. =;
² vate; vat; vat, pl. ² a; imperat.
ved, pl. ¹ or l. ² or) h, kvassa,
bryna.

Veberöd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

v²äda, v.
pr. v¹ädor ; imp. v²ate
Sup. vat

+ v²ätja

v²ässa

Nr 398.

Fjellie Sven Persson 1924.

Torna

S. P. m

* västjerten

Vädesten

(kyrsten)

1861. Lars Jönssons näkenskapen.

Nr 4276. S. Sandby, Porna hd

Ingemar Ingers 1953.

våtska, s.

våskä, -an ; pl. -or

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vätiska

väska², f.-u., pl. (väsnykt) - or, -na,
vätiska; dar h väska² i järren,
det finns vätiska i jorden.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *F. V. Ha.*

²
v²ygta, -en

x v²ätta
s.

= v²ätta, en slags troll som fordom
förekom i torvhuset:

v²yg²tan de va nad som v²endes
i t²ör²ak²hus²ed, hon² kon²e j²ö²a
bo²de ö²nt a g²öt.

S:t Petrus kloster.

Värpinge.

H. L.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

v²efajus

v²ätteljus 5.

En gård: Naviöd, söder om. Steg bli lägor
upp mellan golvräderna. Det var: v²efajus

Nr 402.

Berlin, 10. 10. 1927. P. Holmström 1927.

väv
s.

väv, -en

vävstol.

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Finar Svensson-Hallbeck 1900

väv
s.

väv, -an, -a, -ana

vävstol Pron. kan.

Ja kan väven på loftad

(g. f. c-a 1900)

1955. 5081. Hädie, Tona vt

vär
s.

vör, -en, -a, -ana

vörstol.

hon hade två vörva i gård
å! tid.

9. 7. 1905.

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v v v , sub. = v v v ^{vāv}
best v v v e n ; plur. v v v a ²

best. v v v a n a ²

v v v . - e n . - a . - a n a . 1 - 1 .

vāv

v v v sūkenligen
lapses.

Nr 398.

Torna

Feld.

Sven Persson 1924

S. P. m

vāv
s.

vāv 'en 'a 'ana

(vāvstol)

1943

Ståvie

N° 399 B Torna hd

I. Ingers

vör, -en 2 vör

= vör, vörstol.

Stävie, V. Koby, Vallkärra, Lunds landsförs.
Kardunga.

hon hade sprözet på sök av vören,
nar hon såu ilen.

Nr 399 & 510 Lunds landsförs. Torva

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vā̃ s.
vōpē. m. - en, pēl. - a, - na
= vāf. Lantby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. *Torna*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väv

vov, m., ¹ kn. pl. ² a, - na,
väfstol.

väva

vova / ¹ vor, pl. = ; vo, pl. = i
voved l vout; vovd m. oh f.,
n. vout, pl. vouda; vov, pl.
1 or l. ² or) tr., väfva.

Älm. i Östra Torna.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901.02

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

väv;

vov, - luv s.

- a, - na;

vävstol;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vär

väu - en - a - na

en sad : väven hela dan.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vär

s.

vöv, -en, -a, -ana

västol

han könu höna vövana di slö.

Nr 10234 Flädie Torna hd

Flädie

Ingemar Ingers 1976-77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vär
s.

kan såd me ríger ta
vöven (vävstolen)

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vär

vör. -en

värstol

min syster har vörven her nöra

4732 Veberöd Torna h.

I. Ingers 1950

väv
s.

väv, -en, -a, -ana

vävstol

Nr 4732 Veberöd, Torne län

I. Ingers 1950.

vär

vär. -en

värstol

Nr 3359 Blentarp, Torna hd

Kristina Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våva,
våva, - or, vovda,
vovt ;

kun vovda en
rätta

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

våva;

våva, - or, - da, våvst,
ja har våvst mig
i min ja;

N° 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

våva

våva

p.p. vovd pl. vovda

fint vovda

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

vava
v.

inf. vòva, met. vòvda

4732 Veberöd Torna hd

I. Ingers 1950

våva
v.

våva, -on, vov d.
vovda, vovad

Fjellie, Flävie, Borgeby

vovva kälå de jare min mån
Fjellie

1922

399. Torna hst

vāra
v.

inf. vōva, met. vōvde sup. vōved

han jāra änte udan vōva

r. 4500 Läckalånga, Tornå hd
I. Ingers 1948.

våva v.

våva, vårde

våva vålmal, en sånglek.

läraren ble so förånjad, nar vi
vårde vålmal.

Nr 10234 Bonderup, Torna hd
I. Ingers 1967

v²äva:

v²äva v²

v⁷äva, v²äva, v²äva (el v²äft)

v²äva

Nr 402.

Blenda F. F. F.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v²öva. -or. v²ov, v²öved = v²ava
el. v²ovde

Lunds landsförs., Harsheberga, St. Råby
Valkäna, Flädie, Borgedy. Fjellie, S. + Petrus Kl.
V. Hoby

do v²ovde folk i v²or st²ua.

ja e i l²av me a v²öva

Ö. Torn i L. l.

po den t²iden so v²ov di s²el a sp²ant.

Nr 399 & 510

Valkäna

Torna

J. Ingers 1925.

våva II

✓ våva käla de jore min mon.

✓ Fjette.

döoren har vorad maton i aun
S:t Petrus kloster.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

våra III

vi vörde dūga me tōl sōlon.

Hardeberga.

vi har vöred tīe salūton.

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I.Ingers 1944

våva
v.

ja skole våva en måta
ta kon. (kon s. obj. nyne
fir - na) Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974-76

1974

vāva
v.

vova, vov, voved

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

vöva välmal, våva vadmal;
en sånglek.

Karlsbergs.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

värbänk

vörbän'k, -en

säte i värvatol (= sⁱde**bän**'gk)

nr 4003 Läckalånga, Torna hd

I. Ingers 1948.

vöckammare

vöckamare -en

söma hade liasom sergild
vöckamare

nr 4502 Lackalånga, Torna hd
I. Ingers 1948.

vokkamarh n

vokkamarh

vokkamarh

Nr 401.

Blentarf Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värkamare

värkämare, -en

Lunds landsförs. (Räbyholm)

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

värnad,
vörnad, - an s.
- or, - na,
di hade blar ti
vörnador,

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänad
s.

vänad M. -02

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^o
v^oavnad

v^oavnad -en -or -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävnad

vävnad - en - or - orna

Nr 4502 Lackalånga, Torna hd
I. Ingers 1948.

värsked

vävge -en -n -na.

räffan ska kastas i ge.

Obs Detta språkprov tillhör ge, kortform
för värsked. I. I.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

värsked

vovžé, -a. -a. -ana

stävie.

1943.

Nr 399

Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våufe

våshed s.

våshed

Nr 402.

P. Holmström 1927.

vävskedgubbe

vävfegebe . - en

hingsante vävskethandlare, spec.
anv. om Iven Nilsson från Markaryd.
† omkr. 1818.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster, Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävskethandlare

vävghandlare, -an

man som repte omkring och sålde väv-
skedar.

svanelsen kan va vävghandlare.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

1977

Ingemar Ingers 1976-77

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vävskedmakare

vävfermägara, -en

hantverkare som tillverkat vävskedar;
fanns i Småland.

S:t Peters kloster.

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1977-78

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1978

vävskola

vävskola, - an

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974-76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våvskola
s.

våvskola, -an

1963. 5081. Klädte. Torva hd

+ vävskotta
vovskotta, f. - n; pl. - tor,
- na; väfskyttel.
Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminne, Lund

J.

värstol

væustol -en -a -na

en liten väv avsedd att väva
strumpband och förtädes band på.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våvstol en L a na vävstol

vävstol

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v^ztrisa

vãtrissa s.

se bild av vau

Nr 402.

Blensson, Torvald

E. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

votrissa - an-or-orna

votrissa

= vatrissa

Sunds landsf.

Nr 399 & 510

Tona

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsa

v²öj²sa (V. To, V. Sla) }
v²öj²sa (Ö. To, fehl) } sv. -ta, -t,
v²äta

vöj²sa Borgeby

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

vāka
v.

vōjsa, -on, vōjste, vōjst

1927

399. Fjellie & Flävie

Tona ht

väka

vöjsa, -or, vöjsta, vöjst

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våsa
v²ojsa. -or. v²ojsta. v²ojst

= våsa.

Bongby. Stångby
Valkärra, Lunds landsförs., Fjellie,
Oderstöv. Sgelösa. Klädie. S:t Petrus kl.
Abelby. Bjellerup (N.W)

nor ja v²ojsta ör. Sgelösa.

yngre v²eksa: den va d²ö. ezan ja
veksta ör. S:t Petrus kl.

Torna
I. Ingers 1925. Nr 399 & 510

väka II

ræjnar de, vøjson de ose.

Qdaulov² H. W.

men den kane vøjsa ken
yggka byljana baska.

Qdaulov² N. E.

Nr 399 Torna ho

L. Ingers 1948.

vāca

vōjsa, -on, vōjste, vōjst

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

våra
v.

nå våjson de vilt, so kalad.

såen ska seta fjærne nå,
a bédonna ska ja våjja.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

våka
v.

vøjsa & vøjsa,
mes. vøjsor & vøjsor

hos samme individ (m. f. 1873.)

nae jøien ble väd, so vøjsor
gesbedad ösa.

A. C.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.

I. Ingers 1959.

väka

de va ja vigna; di vöjsta
ja sel po marken

ja' nu vöjson al tey;
al tey vöjson nu.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

bäka
v.

pret.

den vöjste ä ble så stor
s. 7

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

[~]
vaxa

vöjsa vöjste vöjst.

han har vöjst redet de sista åred.

eller vöjsa etc.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

våka;
våsa, -or, -ter, -t;

nu våsor ålter;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāca

vāsa² (¹ sor, pl. = ; vūste², vūst;
vūst, pl. ² a; imperat. vūst, pl.
1- or l. ² or) intr.; vāca.

Efterlöf. Veberöd.

vōjsa, -or, vōjsta, vōjst
balby.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

väsa

väsa v

väsa⁷, väs, väst

väsa äro belagt 1955.
1-5.

väsa

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blensjö-Tomska

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

væa ijen

vøjsa ij¹en, vøjsta, vøjst

di j¹ek for l¹ided i fjørkan;
sa vøjsta st¹ien ij¹en

1949.

399. Stävie, Toena kd

växel, s.

växel

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

væxel

væksel

Nr 297 Borgeby. Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

våsegröt

vöjsegröd eller vöjsegröd, - en
gröt som man väver av; sägs om och
hå barn.

Borgby.

du fylar ä i da; vi ska koga
vöjsegröd. ent. A-N.

välla, v.

välsla

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsla, v.

väsla

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

16.

växla
v.

växla - a - ad.

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

väst
vust, m., ¹ en, utan jh,
väst. kroppslängd.
di ha stor vust di jägana.
Efterläf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

väst

väst, (V. To, V. Sla) }
väst (Ö. To, f. h.) } m. l. f., - lu, väst

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 ~~V. To, V. Sla.~~

væk-væk

vøjsvæk, -en

de e væna vøjsvæk,
sæge hi væn som klage over væk.

S. Skatby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

väsenäijä

värväke s.

vänäk (blodhink)

Oleander J. J. J.

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vörda

²
vörda, sv. - a, - ad, vörda

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Sla.

vördig

vörde

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vörög

vörög, adj., u.-hd, pl.-a, vörög.
-dig.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund. V. To, V. Sla.

vördnad

vör²nad, f.-en, vörduad

V. Torna & V. Harjagers hd M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. D. To. V. gla.

grt, m., ¹ - en, utan ^{vört} fl.,
vört.

peberöd.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ykefabrik

b.f. ykefabrikad

Sackalunga.

* yllen, a.

ÿlen, m. ÿlna

ylle-, av ylle.

ô seked kärlet mänaÿen - ja
bäna ja hada hat et par ÿlna
böjjon på mi. B.H.

1966. J. Ingers 66. Bjälkeup, Torne höt

* yllen

ÿl_en - d plur. ÿl_ena
or ylle

§ de naud ÿl_ed, ska de presas fost

Nr 4008 Gödelöv, Torna h¹

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

$\dot{r}mp/a, - ar, - a$

ympa

**Nr 8118 Odarslöv. Torna hd
Viktor Welander 1918**

yngre

ýndre (?)

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yugla, ve

yugla, yugla, —

120.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yak
s.

yak

metimkan

der va igen yak

S:t Petrus Kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ynk
ymfr, m., 1° kn; utan pl.;
ömbran; medlidande.

Efterläf. Meberod².

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ymlsa

önfza

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ynka;

lygga adv.

enstaka;

en lygga göngi;

N° 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

* ynka;
yŷŷa adv.

enstaka;
di fjörð did non
yŷŷa gög;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yntes

ýgfga - - d.

farhaninan ýgfga sz vor na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1844

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ynka
edj.

ÿgtja el. ÿgtja

Nr 399 b Dalby, Torna hd

1929.

I. Ingers

+ ynka

²ynffa, oboj. adj.; brukas
tillsammans med nan, nod, nagon,
nagot.

nan ²ynffa, en och annan.
nod ²ynffa hus en och annat
(ertaka) hus.

Elverlöf, Weberöd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

+ ynka
agj.

ÿytfa

enstaka

ja, her e non ÿytfa

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yjzka

enstaka

ynka
adj.

ynke form: den genuina formen är
yjzka est. P. L. 1-5.

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug, 1936.

yuka
²ymfya (-ar; -a; -ad; -ad, pl.
-ade; imperat. -a, pl. -ar)
tr.; ömka.

²ymfya (-as; -as; -ads; imperat.
-as, pl. =) dep.; ömka sig.

Nr 392. Eloverlöf, Meheröd.
Ö. Tornå hd.

Per Larsson 1901-02, J.

ym tsa (obojt. adj. + yuka

sustaka

Nr 398.

Torna

Fjelie. Sven Persson 1924.

So. P-n

x ynka
adj.

ynka

enstaka

äldre ynka, belagt av Sv. P.-n 1924
i Fjellie

Nr 3489 Fjellie, Flädie

& Borgeby, Torna hd

J. E. Svensson 1938

Ynka lyngur ok vanligan ynka /.

adj. = einstaka, enda.

Fláidie.

nu bóstar ja - en nan ynka jóy me
iseutförj; so bles han bláyk.

(om sáttugnen).

C.P.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Torna.

+ ynka

ÿzka

enstaka, enda

där va nån ÿzka som va leta klågare.
Stävie.

Nr 399 Torna hd I. Ingers!

1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ynka
adj.

ynffa

nan ynffa góz

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

²
äfnstsa

²
ymka v.

ömka

Nr 402.

Älskyndiga
Tina och

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

ynka
voj.

man den kona vöjsa nan
yngka byljana bōska

= enstaka. Ovarlov - Okberg.

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

ÿnÿga, abj. (obijl.)

* ynka

= enstaka, enda. d. ÿnÿga

Sjellung. Salby. Hardebuga.

ja va der nan ÿnÿga göy. Sjellung.

di har dānsad nan ÿnÿga Lōnda.

Hardebuga. 1944

Nr 399 & 510

St. ynka

I. Ingers 1925.

Torna.

ÿzka. adj. (oböjl.)

* yzka

= enstaka, enda.

Valkäna. Stångby, Kästad; Stävie
Lunds landsförs.

der e non ÿzka som har faur enu.
Valkäna.

non ÿzka goz. Kästad.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

yngkas
v.

yngkas, met. =

ömkas, kännat matlidande
met.

hvar yngkas ve dom

Nr 12662 S:t Peters kloster Torndal *S:t Petrus kloster*

Ingemar Ingers 1976-77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ynkas;

ynggas dep.

~
omkas;

di ynggas over kn;

N° 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ynkjelgrön
adj.

Ynkjelgrön

säges ^{om} den, som prestar mycket och söker
bortförklara vad han sagt, så att han
slipper ansvar.

M 3358 Blentarp, Torna hd

C G Persson 1943

² ynffeli l.- or m. or f. ; n. ynkkij
- lat, pl.-lia ; efter for, för,
¹ ynffeli o. s. v. ; komf. ynffeliarn,
-liast ; ömkhij.
Efterläf. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

afri²salad

yubelig a.

ömbligt

Nr 402.

Blensens Tunnal

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynkligt
yn²ffulst och efter för, för,
yn¹ffulst, adv.; komp. yn²ffaliare,
-liast; ömkligt.
Efterläf, Teberöl².

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

²äporli l.-or m. och f.; n.-let,
gk.-lia; komp. - liare, liast;
ypperlig.

Allm.: i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Ypperlig

Ypperlig, sent. - at

St. Råby .

Nr 399. Torna h d
I. Ingers 1956.

yr

adj.

se under ^xör och ^xörd

Torae ht

yr, a.

yr
= yster

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

101.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yra

Öra, ²si. - a, - ad, yra.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* yrk

yrk. Len

bing. stor läda

han hade när styrad över yrken
som vi beger a ha se i

Nr 3363 Stävie, Tornå hd

Nils Jönsson

+yrk

yrk, f.-en, pl.-a, -na,
hinge, lär.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To, V. Ha

yrlca, v.

yrlca

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* yrlea, r.

yrftza / met. = -d

= mylla med säden med äiden.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

ÿ₂ÿa - a - a - a - d. ÿka.

ja ÿ₂ÿar i ausvär ---

Bjellerup

a. M.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Toina

yrbel, s.

yrbel

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yriffe, n. - d. jh. = - n,
yriffe.
ycke

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f.

yrke
s

yrke, -ad

Nr 297 Borgeby. Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

²yrkenlös l. - or m. och f.;
n. - löst; pl. - lösa; komp.
- lösare; - lösast; eg. som är utan
yrke; utan värksamhet, syssel-
sättning.

Beberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

yrskel, s.

örsla

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

39.

²
örsla . -an = yrsel

+ yrsla

Valkäna, S:t Petrus kloster .

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

yrvaken

yrvågen

Jå forstår änta, men jå va so
yrvågen i möres.

m. f. 1939

Här i upps: s bet.; en mera gammal bet. som
är belagd i andra Skm. är "klarvaken".

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1957.

+ ylla sig

²
ylla se (- ar; - a; - ad; impe-
rat. - a, pt. - ar) refl.; börja att
röra på sig efter vila, stiga
upp, efter det man legat eller
suttit.

(Veheröd).

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ysla sig

y^lsla si - ar - a - ad

röra på sig

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

* ysla sig

ysla si

= róna på sig (efter liggande ställning)

№ 3358 Blentarp, Torna hd

C G Persson 1943

* ysla

ysla - an

aska efter bränd halm

1948

399. Fjellie, Torva kv

* ylle

ylle, -en

aska efter bränd helm

der hade vad jögke a ylle iblan
åskan

Nr 3363 Stävie, Torna hd

Nils Jönsson

* ysla
s.

ysla, -en

aska efter brand halm.

Stångby

ysla a s^od^ent hade fl^oed ena
h^an ve laasne^ls.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers - 47

ysta;
östa el. östa, -ar
-a, -ad;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ystav-valsén

Ystavvalsén

namn på en vals.

Igelösa

1949.

399.

Torne kv

x
yta
v.

inf. yda

Häppe till presterna; bidraga.

Nr **3360** Everlöf & Veberöd

Torna hd A.J. **1938**

x yta
v.

yda

bidraga. Håpna till .

di yda t_e åla ma t_oj' so kan
kone dra se fram .

Nr 3363 Stävie, Torna hd

Nils Jönsson

* yta

yda

giva ut, släppa ill

Nr 3358 Blentarp. Torna bd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 * yta
yda (andra böjningsformen ej
antäffade). = hllskjuta, bestå,
släppa hll.

Hllm. i Torua k: d.

stan par yda tē lēta.

S:t Petrus kloster (Lars Hansson. klosterhusen).
(Angående klosterkyrkans restaurering).

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torua

* yte

yde

= nytta, valuta ; i förb. jora yde

de skole jora yde for trau

Lunds Landbörs

ytterligt
adv.

ydalet

adv. om föremål som placeras för nära
t.ex. en bordkant, så att de lätt kunna
falla ner.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

yttreligt
u.v.

ydalit

för nära kanten (t. ex. om ett
fat som placeras för nära kanten av
ett bord)

1948

399. Gjelie, Torva ht

yttre, v

... vägar ja ente uttra mi om.

4331: 1:1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yka

yse, -an

g. f. 1939.

och g. f. 1942

Nr 4276 S. Sandby, Torna hd
f. Ingers 1950.

yka:

1
ej ator den store psan!

g. f. 1939

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
Ingemar Ingers 1953.

yea, s.

ajse, -an; pl. -or

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yxa

· ysa - n - a - na

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yxa

y^äsa

-en

-on

-onna

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

1929

nya, s.

hsl

50.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yxa

y[˘]sa - en

1938

399. Fjellie, Torne kd

y²se, sub.

yka

best. y²se n ; plur. y²sa
best. y²sa na

yka

Nr 398.

Torna

Fjell.

Sven Persson 1924.

Sv. P.

yka

²
y₋sh, f.-u, pl.-or,-na, yka.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 To, V. Ha.

lysa
- len

ysa s.

ysa

Nr 402.

Olentain. P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
yse . -en = yea

yea

Härta
✓
Fjelie

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

ÿsh. -ku. ÿsor. -orna. ÿsa

✓ Balby. St. Raby.

ÿsse (så tecknat i ett skriftligt meddelande)
I. Sandby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

yxblad

ÿsablá -ed - -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yeblad, s.

äjsablä', -ad; pl. =, b.f. -na

= eggen på yelurudet.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

² ush, m. - n, pl. ² sor, - na,
yca.

Öfuerläf.

ÿse, böjn. som ovan, Dalby.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ryeluvud, s.

ry[^]sa[^]h[^]o[^]ned / -ad; pl. = , -an

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryskeäft, s.

ryskeäft // -ad; pl. =

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1941.

yxskaft

ÿse skáft - ad - en.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gigenare
sijēnare - en - are - arna.

gigenare.

Fjelic. Gladie.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

å;
au, - lns.
- a, - na,
han slyta se i
au lns.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä;

ou, - lu s.

- a, - na;

pu hin sin oulu;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

ä

s.

a, ään

ään spec. = Käbblingeän (denna
benämning förekom ej här).

nå a ta ään.

Även Stora

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd

I. Ingers 1947

au. -'en. -a. -ana. a.

i

S. Sandby. Levinge.

der e bojt et nyt st²älle l¹äyon

norre imod äuen te.

S. Sandby.

ig¹ på h¹insien äuen.

S:o

der äue imän äuen.

S:o

viskola ig¹ på h¹insien äuen. "

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torne

ä°

s.

au , -'an. -a, -ana

n^ore ve auan

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ään ä
a, p, - n; pl. ää, - na;
ä.

Efuerläf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5.

å

s.

au, -en, -a, -ana
fem.

Flädie. Borgeby. Ståvi

Löys me ånen. Borgeby

di gaur nør te ånen åli
håva Borgeby

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

399.

Tona kt

å

s.

au, -en -a, -ana

1928

Hävie, Läckelånga

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

ä
s.

au, -en

udad imen auck

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

å 11
s.

lyde åu den kan gåur
melom lydaffövrige a börebü

Flädie

1929.

399. Toras h₁

ä°

1.

au, f. - en, ^{pl. - a, - na} ä, ström.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

V. T. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lunds

au. -en. -a. -ana. a.

Felic

Valkäria, Klädie, Borgeby, Stävie.

Lackalänge, ^{Käster} Hoby, Stångby, Odavslöf, Igelösa
b. Kr. 98.

ezz på h_in_si_en även. Stångby.

✓ Longs me även. Borgeby.

✓ l_yd_e äu den hon g_aur mel_om
l_yd_efj_öveze a b_ör_eb_y. Klädie.

✓ hi g_aur n_ör te även a_i h_äva. Borgeby.

der mote h_el_tten av dom ji se på
h_öd_et i även. Stångby, Torna

der g²afur en st²ig nor te ¹iden.

V. Hoby.

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

der gaur en stie nör te äuen.

V. Koby.

ja har vad me a fiskad i äuen
öse här nöre.

Stängby.

Nr 399 & 510,

Torna hd I. Ingers.

han rode id i ånen

Adustör

Nr 399 Torna ha

I. Ingers 1948.

a eller au. -en. ²a. -ana. ä.
s.

a^o
s.

St Peter kloster

au. Igelösa.

nörd i mod även. St Peter kloster.

a. äen. St. Raby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

2°
s.

vi hade spindan inda i övar
Bjällerup

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
i. Ingers 1958.

2.
5.

han sate en koma om
kvälana tvåns över åuen

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

åbo

²åbo, m. - en, pl. - a, - na, åbo,
hemmansägare.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900, V. To., V. Ha.

abó -en-a-ana,

åbo

= åbo, lantbrukare.

S:t Petrus kloster, Lunds landsförs.

abóana la þámti óra. S. l.

abóana di laste þor sína stóla.

S. P. Kl.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Tona

²
aboson, -en - or - orna.

åboson

åboson, bondson.

S:t Petrus kloster.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torner

åder

our

slou our (slå åder)

Erslin

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ådra

ådra -n -or -na

en kan se ådrorna på
armen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
ä r a sub. x äha
best. ¹ä r a n ; plur. ²ä r o r
best. ²ä r o r a

(vattenfädra)

Nr 398.

Filii. Sven Persson 1924.

Torna
Dr. Persson

* ädra

äura, -an. -or. -orna
= äder.

St. Råby.

1936.

Nr 399 & 510

I Ingers.

Torna

akónaa

akónaa, p. =

(inläsat)

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

²
aga. -or. ² agta eller ag, agt eller
²
agud, v. åka.

Lunds landsförs., Sgelösa. ^{Stångby} Vallkärra, Fjelic
Borgeby. Hardeberga. Bjellarp.

vi ag u vi "åkte in" (körde in såd) Lunds landsf.

aga j g u h, åka (kora) gördel. Stångby & Fjelic

aga h e. allm.

nar di ag u u -- Borgeby

även agta u u. Lunds landsf. Torva

Nr 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J. Ingers 1925

²aga . -¹or . ag . ²aghd . ika .

H-läby

i far aga en anen st²ers .

n¹än k¹ona sm¹y se te a aga me
b¹y¹onna .

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

åga

ika
v.

Nr 3495 Stängby, Torna hd
Karolina Kristensson 1838.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
v.

åga, mes. ågor

a so kom vi ud a åga

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

ika
v.

äga

pres. part. äganes

han kom äganes, kom ikände.

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

åka
v.

den meststa fjör o den
största ågor.

g. f. 1939.

böjn. åga, ågte, ågt.

1951 4276 S. Sandby, Tornahö
S. Sandby, Tornahö

I. Ingers 1951.

äka
v.

äga, ägte, ägt

känfe ja fuer äga me här.

m. f. 1939.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

åka II
v.

-- hon skole geka má en
nestu^g, nær knú^d agta ta
lög ---

cal. A.K

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

äka:

va de nan som kom gäunas
o han kom fjöranas, so frägte
han om di väla äga men
(om Hans Hansson i Årendala).

Nr 3⁹9. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957. _

ika

aga, og, agt, v., ika.
d. aged
Kardeberga.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

åka
v.

åga, met. ag

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
v.

vi hade änta vedan en
skämpavöjja a äga i.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

äka.

aga (äga)

Häsa ja kom ud om. skolle ja fa aga
ti Hästa by, sa hon.

s. 21

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

åka
v.

pret. og

den 16 og vi gæss ---

(hæi = kørde. transporterade)

16/9 1870. Hans Anderssons dagbok

Nr 12652 Stångby, Torna hd

Ingemar Ingers Exc.

åka
v.

åga, -or, ag v. ågte,
agt

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster, Torna hd

Ingemar Ingens 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äka
v.

nä, di fek di äga

hai transitivt = transportera på vagn
(om linbeakou).

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

åka;

åga, - or, åg, åged;

han åg me jens nels
ti luy;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

åka

äga , äkten , äkt

dz äkte sju ä.

Avsn 29 1-5

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka

²åga / ¹gor, pl. = ; ²og l ²ågte,
pl. = ; ²agt l. ²åged ; ²ågen
m. och f., n. - ged, pl. - gna ;
²ag, pl. ¹or l. ²or ; pres.
particip. ²ågens (blott intr.) tr.
och intr., åka.

²åga så, tor, grund.

k¹om¹or du ²ågens frå stan mer?

Ö. Torna nd. Efuerläp.

åka, v.

åga

åganes

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

14. 67.

äka:

äga

pres. part. ägans

tié bila komon ägans
här uda

1950.

4732.

Veberöd. Torna ht

a²ga

äka ok

a¹ga, a²ga, agh
d. og

äka

Nr 402.

~~Blenhys-Tana~~ P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka:

so fjörde prästen der imelom,
so ägte klökaren me.

Valkäna.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

åka, v

.. så nå di ager migj fuls
di åd alla, ...

4331: 1:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka in

aga ig

(om gröta)

de e kän som di agor ig klövon

1929

S. Sandby, Torne hd

åka in

aga iz. (ag. aged)

åka in, köra in, inbära (giödan).

de har vad fäneräjn. so

di har ente konad aged iz.

Lunds Landförs.

1912

Nr 399 & 510

I. Ingers.

Torna

† äkanna
† äkanna, f. - n; pl. - nor, - na;
hvita näckrosen.

(Beherök.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

Ölkana

Xåkanna

näckers

Everlöf

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

* äkanna

äukäna, -an, -or, -orna

= näckros.

Borgeby.
✓ V. Koby.

28
9 1995. Nr 399 & 510. I Ingers. Torva.

* a^okanas
s.

aukana -an -on -orna

näckros

V. Kobu

1937

Torna kö

* åkanneblad

åkanneblå, -ad. pl. =, -an
näcksblad.

V. Koby.

1917

Nr 399 & 510 I. Ingens

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äkänt -an

äkant

-äkant, åbrädd

Värpinge i S:t Petrus kl.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

äkant

äukant, -en -or -orna

äuslöv. R.

även äkant etc. i äuslöv:

de lä äu näre va äkanter.

H.N.

Nr 399 Torna hd I. Ingörs.

1943 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
ägäbräda, f. - n, pl.
- dor, - na, äkbräde

äkhäta

Allm. i Ö. Torna.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. Nr 392

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a²gebräda

älebräda

sittbräde i vagn

Nr 402.

Bertram ^{Wald} P. Holnström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
åkräde

äga bräda -n -or -na.

bräde att sitta på i vagnen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkedon

agedon

"så sto där trörens age-
don ..."

s. 27

Nr 5173 Veberöd, Torna hä

Anders Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x åk dyna

ågedyna -n -or -na.

stoppad dyna som låg på sätet i
vagnen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friborg 1044

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åke²dyna

åge²dyna, f. - n. pl. - nor, - na,
åkedyna.

Allm. i Östra Torna.

di fiff² s²eda o v²ova i fj²ortan
da po ha åge²dyna.

Eruerlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

äkedyna

ägadyna -an -or -orna

dyna på vagnsäte. fordom värd i
allmogevärvet.

Fjelle m-fl.

N° 399 Torna hd I. Ingörs.

1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ag[?]edyna
—

åledyna s.

vagnsdyna

Nr 402.

Blenda Ewald P. Holnström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åber, s.

åger/ -en ; ågra/ -na

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker;

ågor, - en s.

ågra, - na;

la änta huzen
sprēja udad ågrana;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

åker
s.

ågor -en. ågra, -ana

nar han blev ledit på
ågrana, so komon di hid här;
di gudor te måls a ajeras
knij.

1928

Revinge, Toras ht

åker, s.

ågor / -en ; pl. ågra

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹
agor, m., - en; jfl. ²äger
- na; äker.

allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

åber, s.

ågor, -an; ågra, -na

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

104.

äker

ägon -en, ägra, -ana

di för ädad ägrana öron ätt

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker

ågor, -en

Nr 3489 Fjellie, Flädie
& Borgeby, Torna hd
John Svensson 1938

åker

ågor, -en. ågra, -ana

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

äg¹or en ä²gra na

åker s.

åker

Nr 401.

Blensarp Torna hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

⁷
ågor
-n

²
ågra
-ana

åker s.

åker

Nr 402.

F. Holmström 1927.

Olof Carlsson

ågor. -an. ågra. -ana. åker.

Blm

di jek ante pasera gåren; di
jek i ågoren. Lunds landsförs.

nar her bler ledet po ågrana so
kömer di hid her; di sjöder te
mab a sjerar krij. ✓ Levinge.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Tona

åker II

der e lita blöt på ågrana.

Lunds lantf.

1997

Nr 399 & 510

I. Ingers.

Tona

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker III

di var vid spisen på
ågonen.

Igelösa

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1949.

åkerhöna

agorh¹öna, f. - n; pl. - nor,
- na, åkerhöna, 1) raphöna,
2) nyckelpiga.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02

5.

* äkerhöna

agorn höna, -an

nyckelpiga

2494 Silväke Torne lfd

a f o r h i j n a

å b e r l i ö n a

m y c k e l n i g a

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blensens. Linné

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerhöna

agorkona, -an. -or. -orna

en insekt. Marie nyckelpiga.

Lunds landsfins.

ägor, agorkona, solgen a gränt
ver i mären.

(Läs även åkerhönan).

1937

Nr 399 & 510

I. Ingers.

Torna

åleuhöns

agorh¹öns = raphöns

agorh¹öna, f. pl. ~~or~~ = raphöna

Nr 395.

Torna h₁

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerhöns

åkerhöns pl.

rapphöns

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug, 1936.

åkerhöns

μ. agerhöns
= raphhöns.

Nr 297 Borgeby Torna ho
Einar Svensson-Hallbeck 1900

åkerkål

ågoerkål . - en

åkersenap

Nr 3381 Fjellie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkål

ågorkål - en

Sisyrinchia arvensis

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

äkerkål

agorkal, -en

äkersekap (ett ogräs)

Stångby

de dödar bäde solsäkor a
agorkal.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

äkerkål

ägorkäl, -en

växtn.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1957.

agor⁷käl
-an

åberkäl

åberman

Nr 402.

Blutman Tomahd

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åklagare - en - arb - resa, åklagare

åklagare.

Bjellerup

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkvagn

åga vagn -en -a -na.

där kona va bada i en a lva hesta
for åga vagnen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öul, pt. -or

x ål

åkerjord, lagd som gräsbeete

Evuliv

Nr 3531 Torna hd
Viktor Welander 1938.

ål

-ant, m. -en, pl. -a, -na, ål.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900 To, V. H. a.

ål I.

aul, -en -a, -ana

Stängby, V. Koby, Hästar

so kade han jüstna te a höga
äulen me.

Stängby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

ål II
r.

aul, -an, -a, -ana

Stångby, V. Koby

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

il III
r.

aul, -en, -a, -ana

Fjelie, Flåre, Kåsted
Dorstöv,

Bjällung

äv. aul etc.
Kåsted.

Nr 300 Torna hd I. Ingers

1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålder

ålor. -en = ålder

di b²ler g²amla om di ska d²
a ålor.

✓ Dalby

vi va po lia ålor me di

Sjelösa.

1925.

Nr 399 & 510

I. Ingers

Torna

ålder

ålder, -en

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Linnaeus Svensson-Hallbeck 1900

ålder, s.

ålder

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älder
älex s. - en epl. = älder

Sandby

han e po min älex =

∴ han är min jämnåring

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. *Torna*

ålden

ålon - en

di bren gamla, om di ska
dö av ålon

1925

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

+ ålder;

ålor, - hns.

ålder;
han é ju min
ålor;

N° 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älder
¹älör, m., - kn, utan fl.,
älder.

²ätadynzskläkorna kan
²våra i fl²ere mans ¹älör.
Beheröd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

Ålder
-m

Ålder 5.

Ålder

Nr 402.

Olufsen - 10000

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålderdom

ålderdom

Nr 287 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
ölormän . - en. pl. - män . - en. ^oäldeman

äldeman. en förtroendeman som för dom
kännettes ärligen i var by.

Lunds landsförs., S:t Petrus kloster. N. Nöbbelev.
Valkåna Stångby Ståvie Fjelic Blådie Borgety
Bjellung Dalby Sandby

vid välde ölormän för ared. Ståvie.
ölormännen kan skole tända i
hörnad. Borgety.

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älderman

ölormän -an.

en förtroendeman som ärligen till-
settes.

ölormänen kan skole tüda i
hörnad

1937

399. Borgeby, Torne ht

älderman

ólorman -en

(byföreståndare)

di valde ólorman for ämbet

1928

Stavie

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

Älderman

Ólorman, -en. pl. Ólormen, -en

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älderman

ölorman -en, pl.
-men, -en

Dalby

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I, Ingers

1923

alderman;

ölormän, - en s.

Silvåkra

ölormän, - en, Veberöd. J. J.

N° 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Ölforman en

älderman s.

älderman, i h
det samma som nämndeman
~~nämndeman~~

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äldermansgille

ölonmansgille - ad

gille som den avgående äldermannen
tillställde ärligen.

jöra ölonmansgille

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

1933

äldermansgille

ölmansgille - d

1928

Ståvie

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öormansjila, -d

äldermansgille

= äldermansgille, som årligen till-
ställdes vid äldermansombytet. I detta
deltogs alla åboarna i byalaget.

N. Nöbbelöv - Valkåra. Fjelie,

✓ Dalby, Bjellerup. Ståvie - Flädie -
s:t Petrus kloster

✓ jora öormansjila = tillställa å.

(Dalby) Nr 399 & 510 Torna

di boda te öormansjila flädie.

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äldermannslåda

1
flormanslåda, -an.

äldermannslåda, bylåda; en låda
eller ett skrin, där äldermännen för-
varar byns handlingar.

S:t Petrus kloster.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

äldermans-ombyte

Ólormansombyta -ad

tillträde av ny älderman och den
föreg: s avgång

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
olormansysla, -an. äldermanssysla

= äldermanssysla, -befattning
Dalby.

²
olormansyslan jefz ätor

¹
hämor (efter nummer. d. v. s.

gick på omgång på de olika hemmans-
numren).

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

ålkista

àlaffista -an -or -orna

Stängky,

der va àlaffiston va varienda

möla (nåml. vattenkvarnarna vid Lökde å)

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äl-kista

älaffista -an -on -ona

ö darslö

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

* ilakusa

ilakusa, -an, -or, -orna,
en fisk (tånglake)

Bjenes

Fjellie & Flädie

Nr 399 & 510

I. Ingers. *Torne*

1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålakvabbor
= lake = fiskar

x ålkvabbor

Revinge

Nr 3535 Torna hd

Ludvig Fredriksson 1938.

* all

ol, -en

äker som ligger i gräsbeete.

1928

Lackalunga

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

x åll
ol. -en. åker som användes till
gräsbete.

Leckalänge. Odarslöf

de la som ol (Odarslöf)

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

+ ill I

ol. -en, -a, -ana, ill, åker som
liggen såsom gräsbete.

Kardebunga

de la i'ola.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

* älla

ola -an -on -onna

träda.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

* älla
s.

öla, -an

träda

N° 51 Läckalänga, Torna hd

A. H. Burman 1895

+ illa

öla. -an

betsmark. gräsbete (äker som ligger i
gräsvall)

Valkärra.

krégen enda på ölan.

1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

199 Torna,

* älla

öla, -an

gräsbete, träda

Lunds landsförs.

hela nälbylöten den la so kalad
i öla. (Hospitalsgården)

Nr 399 Torna h d'

I. Jagers 1045

* älla

²
öla, f.-u, pl.-or, -na, torr
betesmark, som hufvudsak-
ligen användes till färbete.

V. Torra & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen

Öla.

ölenböra, sub.
best. ölenböran;
plur. ölenböror
best. ölenbörorna

ällonture

ällonture (syn.-lära)

Nr 398.

Torna

Fjelis Sven Persson 1924.

Sv. P-a

ål-rev
s.

ålarev, pl. -a

han la id ålareva o
la id håmon, so kalad.

m. f. 1939.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1958.

ål-sev

åularøv, pl. -or

kåstad

di hade åularøvor di kala.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älskinn

älfing, -ad

Spec. anv. till sammansättning
av + plejel.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älskan

älska - ad

bl. a. använt till sammanbindning
av slaga (plejst)

1928

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I, Ingers

Ålsken

älgry, -ed

balby, Hållstedt.

Nr 399^m Torna^m hd

I. Ingers

ålskin

åulgez, -ad

Stångby

sö fek en beza på me åulgez
(näml. på slagan)

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älfjög. -ed. älskinn;

användes förhållsvis till en s. k.
hila², ett band som sammanhåller
de två delarna av en slaga (plöj²)
Lunds landsfins., s: t Petrus kloster-

✓ älfjög. ✓ Dalg. Hållstad.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

älskinn

²
ämlasij, n. - hcl, pl. = sing., - lu,
älskinn.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson, Halbeck 1904, Tr., V. Sla.

älfd ed

älskinn

älskinn

Nr 401.

Blentarp

Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 x ålasvabb
ålasvab. -en -a -ana.

En slags fisk som lever i lilla å.

Härta

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

1. JUNI 1852

al

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

äminnelse

aminnelse, f. - n, äminnelse.

jfr aminnelse som torde vara
Nitta.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900/10. V. gl. a.

åminnelse

- anviselse, f.-n, åminnelse.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900. *T. V. Sla.*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ogvad - en - a - ana, ingvat.

Fjelic (Bjered)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångra v^e

Se ^x anka v^e

ängra sig;
- ängka se, - ar, - a,
- ad
ja ängkar me so
färlet;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångtröskla

ångtoska -n; -or -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oytöska . -an-or-orna. ängtöska

Lunds landsfins.

nardi hade fad en stor oytöska
här i byen. (gamla-Hanna. Ö. Torn)

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929

Torna

år s. n.

åred

'året'

"hvert åred"

'hærom året'

s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hđ

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

ar, m., ¹hd, pl. =, ¹hn,
år.

te år, nästa år.

vara i år me oan, vara
jämnårig med någon
sum. i Östra Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

J.

are, i te are = nästa år
(182. 4.)

år 5.

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandby
Terna

aur, -hd. pl. aur, -hn, är.

S. Sandby. Levinge.

et aur hla tran. S. Sandby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

är:

de va de ärad som ja e fyd.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. ingers 1958.

år 1 s.

at

84.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ar, 'ed, =, 'en

värt är varje är

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug, 1936.

år
s.

aur, -ed, pl. = -en

Lackalänga, Stävie

en gulöta aur. "

i många härans aur "

di välde olönman for åured.

Stävie

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

är

aur, n. - hd, pl. = sing., - en, är,
ja har vad har i möja² aur,
jag har varit här många år.

Sk aur², till nästa år.

V. Torna & V. Harjagers hd ^{ve dine auresens tid.} № 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900, V. Fla.

aur. 'ed. pl. aur. 'en. is.

Fjellie Lakkalinga
Valkärra. Stävie. Borgby. Stängby.
odanslöf.

ja har fj¹ent dar i fl¹er¹ aur. Stängby.
en Jul¹ota aur. Stävie.

di valde olormän för äure. Stävie.
i mö²ns härans aur. "

det¹ skole vad för ut aur sin. Torva
Nr 399 & 510 Borgby.

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aur.

ii II.

de e fänti aur sin, for ja e
sekstifäm aur. Stångby. (1929)

di jätor på en sekstifäm aur.

Felie.

di föste åuren. Stångby.

Nr 399 & 510

Torna.

I. Ingers 1929.

ar. -ed pl ar. -en = är

S:t Petrus kloster. N. Nöbbelöv, Lunds
landsh., St. Råby, Bjellerup. Hardeberga
äred i äronom. S:t Petrus kl. (Värpinge)
äred för ja ble fygd. Lunds landsh.
de första äred. Lunds landsh.

fyglar ar. fyller är **Nr 399 & 510**

S:t Petrus kloster. St. Råby -
di va hölions te ären. Lunds landsh. Torna

J. Ingers 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år:

där både vi di första åren
vi kom hid.

Lunds landsförs. A.H.

for många härans åer sin.

Redastör.

Nr 399 Torna h d

I. Ingers 1945

år:

Jä har vad kœifra¹
i fãmtan år

Odanslov H.N.

Jä myte hãnom, men de e
mãya år sin. på gãdan.

Odanslov (okberg). Torso h^t

1951.

22°
s.

se levde han tie' aue ate

Adarlov -

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

år:

di två första åren

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

år:

va de i de fjärsti do?

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
l. Ingers 1958.

22
s.

de va änta mer en ärad id
S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

är.

där va' ja et a et hält är.

de ålon sista ärad ja fjenta böne
vänt är

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

ära

²
ära, f. - n, pl. - or, - na, ära (till
båt)

V. Torna & V. Harjagers hd .M 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900. V. To, V. Ha.

årder

år, n. - ed, pl. = säng. - år,
årder (plog)

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. H. a.

ården II

aur . -'ed. pl. = . -'en

Borgeby . A. N.

ar, sub.
best. ared ; plus ar
best. aren

ärder

ärder

Nr 398.

Felie. Sven Persson 1924.

Torna
Sv. Persson

Sten Carlsson 1837

1837

1837

1837

årder

1. ar. -ed. årder.

N. Nibbelöv, Lunds landsförs., Råby.
Bjellemp. v. Dalby v. Veberöd.

v fjöra me ar. Veberöd.

2. OR, I. Sandby. Vallkärr.
Harsberga

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Älles 18

år

or. -rd. pl. =. -en

S. Sandby

Tecknat år i en auktionsannons
fr. S. Sandby dat. juni 1926. Sk. Dagbl.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årder s.

am n. - hv. pt. - - luv

- årder

Landsby

Torna

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02,
Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

årder, s.

aur / -ad; pl. =, an

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålder

ar, -ed. pl. = -en

fjörä me är

Dalby, Vebood

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

1924

åider

ar, m, 1 ed, pl =, 1 an,
årder.

Efterlöf, Vebröd, Salby.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

årder s.

2 stycken årr

Nr 22996 Bonderup Torna hd

Nils Bengtsson 1867 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änden
s.

än

13/6 1874 Hans Anderssons dagbok

Nr 12652 Stångby, Torna hd
Ingemar Ingers Exc.

årder

ar n. ; - ad

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

or
-ed
-en

årder s.

årder

Nr 402.

Blenhagen, in a k... P. Holmström 1927.

Kopla från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ärdaras, s.

ärdas / -ad ; pl. = , -an

= ärdarsläpa.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärdelöv

ärdelöv / -ad; pl. =, -ar

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånderjäm, s.

ånderjärn / -ed ; pl. =

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Ärdejämn

ärjämn, -ed

delar ärden.

Dalby.

1945.

392 Torne hd

åiderjårn

årjårn, -ed

del av åider

Ådarslöv

Nr 399 Torna hc.

I. Ingers 1948.

äidenkärra

anfjára, -an

Stängby

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

ärdersula

ärsigla, -an; pl. -or

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årderöra, s.

årderöra, -ad; pl. -en

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Årde-öron

pl. årðren, -en

del av årðren.

Dalby.

1945.

292 Torne hd

^xårdrä, v.

åura, prot. =, -d

= böra lära för potatisplantningen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärs¹gä²mal. adj.

ärs¹gä²mal

= ärs¹gä²mal, ett ärs¹gä²mal.

Lunds landsförs.

mä¹nen här² ä²re i gä²ren va
ärs¹gä²mal nor² ad de brä²nde.

Ö. Torn i L. l. (Kanna)

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

isgammal

års-gammal, adj. n. - Å, pl. - gamla,
- års-gammal.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Fla.

äismäl

äismäl, -ad

äsvät & väberlek i föening

dölit äismäl

betänsv -

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

x äismäl
s.

äismäl, -ad. M. =, -en

äistiderna i förhållande till väder-
lekens och grövans tillstånd.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters Kloster Torne hd

I. Ingers 1978-79

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
Årsmät

Årsmät, -ed

värklighet och groda med hänsyn till ärtid

nan de va Årsmät ----

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äristid

äristid, f.-en, pl.-or, -na,
äristid; v. d. äristidens tid,
vid denna äristid.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ta V. Sla.

²
aratal, -ed = aratal

va ²aratal kan ja ente si¹

Källby, Sunds landsförsamling

✓ ja meys ente viked aratal de va.
Kevinge.

Av. i Källby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

ärtal

²
- är är är, n. - ed, pl. = sing.; - er,
ärtal.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900. To. V. Ha.

Årtal II

Årtal, -ad

Kästad

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ästel

äratäl, -ed, pl. =, -en

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd

I. Ingers 1947

äntal

äntäl . -ad

veked äntäl de kan ja änta si.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

åttal

äratäl -ed

ja mäys änta vked

äratäl de vä

1928

Revinge, Torne ht

ias, s.

aus / -an ; pl. = a

= två sammanslagna tillor.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10
105 / s.

as

Nr 894 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

84.

is

aus, -en

kann på en del av ärdret.

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1946

ås
s.

ås, -en

namn på en del av ådret.

Ådret

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

as. -en

is

= as, benämning på en del av årdal.

Bjellens

aus:

Stångby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Tona

åsikt
s.

åsikt, -en (inlänat), pl. -or,
-na

min åsikt é, a de va min
fåns mä, ad ---

St. Råby .
ja dela änta kans åsikt or.
Nr 399. Torna hd

I. Ingers 1958.

St. Råby .

1958

²öska, v.

öska
v.

m. öskar ; imp. öska

sup. öskad (sup-län)

öska

m. de el. höm öskar =
öst ösker

Nr 398.

Torna

Felix Sven Persson 1924.

Sv. P.-n

²
oska, -an = ärka (äldu: d²ona)
Jem. (V. W.)

öska¹ slo¹ nö¹ för lita¹ sin.
ärkan slog ned för en kort tid sedan.

Ådantör

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

äsna

²
ausna, f. - u, pl. - or, - na, äsua.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *V. Torna & V. Harjagers*

åstar II

di tyte ja de va rént färlet di
va tana astá.

Hållestas.

1941. Nr 399 Torna hd I. Ingörs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ästet
av.

astá

nú læis kan skole astá a
hemta bænamörskan.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna 13

Ingemar Ingers 1976-77

1977 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åstas
LW.

astá

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Hällestad.

ostå

åstad

åstad

Blenhays. Tonskd

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

astá ed. = ásted

ásted

Lundlandsf.; Hardeberga, Bjellrup, Kållstas.

pa h²óded astá. Lundlandsf.
han kom f²ort astá (iväg, Odavör, V. Wr)

Nr 399 & 510

Tona

I. Ingers 1925

ät
prep.

ad
(-)

so jäna han dom ad feladen

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

... hurre han vil ad.

4331:1, 2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

ät

ät

=,ät vänster

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

it

ad, prep.; åt.

dar gar r²gen nod ad vas.

de e best du ~~f~~ gar ad väjn.

Efuerläf, ^mVeberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ät

ad, prep. = ät

fygls ad = följäs ät. S:t Petrus kl.

praga ad = hilspröja. Bjellensp.

jälpas ad. Valkärra.

lovs ad ryggen. Sjelösa.

✓ sammans. såsom

nrid nedät, örid, uprät, m. fl.

Nr 399 & 510

I. Ingers

1925. Torva

åt

av. & prep.

ad

nå e der igen nå går ad folk
Härdeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ät
nep.

han kom ig ad døren
(genom døren).

St. Råby.

399 Torna hd J. Ingers 1960.

ät
prep.

i förb. ad gäzen, i sänder,
per gång

ja förövar två flåskor ad gäzen
Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1973-75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

(ad) om vägar = utmed, på, om
längs utmed.

ner man kömer ad
bjällerupvägen ---

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

åte, sol

åt-dig

egentligen : åt dig (?) = vänster-
häster (vid plöjningen, då kacken
går bakom vänsterhästen).

Hr. frågade

ex. t@ åte = taga vänster-
hästen, d. v. s. vrida åt vänster

Nr 398.

Torna

Flädis Sven Persson 1924, B. P. n.

ät-dig

äte (genll. ät dig) = till höger.

Skildes vid körning och riddning. Föräld.

för äte! Vackarna.

St. frände.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äterbud

äterbud

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äterbud

1.

äterbud, u.

geka äterbud.

der kom äterbud

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

1973

Ingemar Ingers 1973-75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
ätor**öd . -ed = äter**öed****

di har ²geffad ätor**öd**

Dalby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

äterbad

öktoröd

Nr 247 Borgeby Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

atmingsstenar, adv.; atminstone.

Dalby.

delvis uppr.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

åttminstone.

...minstone får en gångs skoll.

4331:2:5

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 exc.

Laminizstingens

ätminstone

ätminstone

Nr 402.

Blenberg-Tone och P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtskild

ådge'd

di ploka de ådge'd a hota
non de.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ötskild

ädzild neutr -t plur-a.

dz skote ta den ädzild.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ö
äta
r.

äta, s

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1947

atta

ata

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

1925-29

ätta
äta obäjl. ; räknordet
äta.

aum. i Ö. Torna. (äv. Dalby)

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

ätta

äta

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

47.

otta

r.

öta

Lackalunga, Ståvie

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

otta

öta

i söndas ötada = föregående
söndag, näst sista söndagen.

r 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

å²ta

ätta

ätta

Nr 402.

Olufsen, i. m. h. F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta = ätta (8)

ätta

Lunds landsförs.,
Halby.

äta

Stångby

Nr 399 & 510

L. Ingers 1925

Torna.

ättadygnsklocka

ättadygnsklocka -an -or -orna

gammalstags dalaklocka, som går i 8 dygn

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd

I. Ingers 1947

ättadygnsklocka

ättadygnsklocka, f. - n,
pl. - kor, - na, ättadygnsur.

En gammaldäs ättadygnsklocka
vara i flera mans älor.

Beheröd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

* älttanspåg

òtaanapåg

de kan en òtaanapåg jöna

Flävi

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974-76

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ätting, s.

äting

29.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

aitio;

outati rākn.

h¹yn e outati our;

№ 2595 Silvåkra Torna hd
Nils Bengtsson 1934

ättio;
ätati räkneorö;
han e ätati aur;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ättis

ätati

eller ätati

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

1925

²
atati, räkneord = 80. ättis

N. Wöbbeles, Hasdeburga, Dalby.

är. atati, Dalby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Tona

åttio

ótati , 80.

Stångby

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1948.

ötati, räknod = 80

ättis

Lund landförs.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
afakire

ättiötre

ättiötre

Nr 401.

Blenbark Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ättioatta

otiöta

ss. aital = 1888.

N. Wöbblöv

pa otiöta , " pa 1888.

åttioåttan

otiota

ss. åttal = 1888

bingåpen va äna te otiota
(näml. i ferners krog).

Nr 3⁹9. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957. _

ittouk
ätene m., -na f. och n.;
utan pl.; ättonde.
Aum. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

åttonde

ötana, s:e

Stångby

de skola änta räjna i d^ä,
den ötana.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

ätöj. -ad.

x ätyg

"ä-tyg"; så benämndes onda makter som
had sitt heshäll i äu och som kunde vilja
sjukdom på kreaturen.

krägen hade komed för ätöj
[räkt ut för] Lunds landsförs.

(Bengt Larsson. Källby)

Nr 399 & 510

L. Ingers 1925.

Torna.

åvatten

Åvatten, n.-ed, åvatten.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jan V. Sla.

* äcka
s.

äka - an - or - orna

en resa med häst och vagn,
transport.

N° 51 Läckalänga, Torna hd

A. H. Burman 1895

+
äcka
s.

äcka,

pl. äckor

3 äckor

körel. forsa, transport

1861. Lars Jönssons säkerheter.

4276- S. Sandby, Torne lfd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkor

^x / äleka s.

Lora åkor = arendatorernas hörsor
för godsrethräkning

Nr 402.

Blenkum åleka

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*
äcka
s.

M. äckor

känt, transport ss - dagsverkskyldighet

Nära folket köpte i äckor ---

s. 8

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

äcka v.

ä³cke (-ar)
vb.

~~an~~ då det ligger dimma över jorden
i sommars kynnningen (fröskud till dåligt
väder)

j¹ö¹an ä³ck³ar

V. W. Melander n.ä.

? Odavslutad ser,

Torneholm, sk. 10

8118

²äka (äldre: äffa) - an-or-orna, ² + äka
= äka, körel.

Gammal dat. sing. finnes i uttrycket
tj²öra i ä²ke = köra i äke (om
körel som utgör dagsverkskyldighet)
Lund lantförs., S:t Petrus kloster.

vi skole tj²öra te mälme i
ä²ke so kalad. S:t Petrus kloster

Nr 359 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

* ätke

ätke förl. i frasen:

fj^öra i ätke = utföra kördn.
som dagverken.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² äkedagsvärke. - ed. † äke-dagsvärke

= äke-dagsvärke, dagsvärke som
utgöres av kördor.

Lund Landförs.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Q 2.
aja v. -²de, -t = 'äga, Your ^{aga} ^{the} skyldig.

Ex på ²) Han ä¹lor maj pl¹ytta
= Han är skyldig mig pengar

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²äja (¹äjar, pl. = ; ²äjde; äjt)
¹tr.; vara skyldig. Pänningar eller
annaf. di äjar was et flanz bro.
äja

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

aja

åga II

de anta si so ad han ejde máj
fórti kiönor (= var skyldig)

bverlov.

äga

äja, sv.-da, -t, äga.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

V. Torna & V. Harjagers hd.

²
ēja . -or. -²de - t = äga

S:t Petrus kloster . Hardeberga .

ja v²rd ente om de ejde
nan g²oz . Hardeberga .

han ejor dom so mo²za
pi²za (= är skyldig)

Hardeberga

Torna

J. Ingers 1925 Nr 399 & 510

2. äja groz (äja¹ groz. äja² groz) äja grund

äja grund. ha fog för sig.

di tröda ante de kane äja groz.

S: t Peter kloster.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

ägare

²ägare, m.-n, pl. = sng. -na, ägare.

han ²ägar om ¹öfver, han
är egare till hästen

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Halbeck 1900

ägg;

edz, -'ed s.

-, -'en;

edz'en boyar o ble'
dyva;

M 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

ägg;

hög - lds.

- - -

vi får anta många
hög;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg.

ædʒ -'ed, -'en.

härkokta ædʒ.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg

egg, -eds m. =, -an

på 1920 talet fullt levande bland
de äldre; hos medelålders växlande
med eg, hos yngre eg.

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

egg
egg, n., ¹ egg, pl. =, ¹ eggs,
egg.
eggkaka
eggkaka, f., -n, pl. -gor, -na,
eggkaka.
eggula.
eggula, f., -n, pl. -lor, -na,
eggula.
eggvita
eggvita, f., -n, pl. -dor, -na,
eggvita.
M. J. S. T. Nr 392. T.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agg, s.

agg, -ad; =, -an

Nr 394 B. Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

109.

ägg

ad₇, u.-hd, pl. = sing., -hu,
-ägg.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund. V. To. V. Ha.

edj
-ed
-en

ägg s.

ägg

Nr 402.

Ollebjörn T. **P. Holmström 1927.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

edz . ¹ed. pl. edz . ¹en = ägg

edz förtidens i ö. Torna.

Uttalas numera i Sundstrakten

vanligen eg :

mor knä²ba hol¹ på äged

for a se om där va nan fjög²leg

eye² i .

Hardeberga. (yrque medd.)

Nr 399 & 510

Torna

T. Ingers 1925.

ägg II

gänsamö^onen kan lau po äg,
so den ble j^est^eza .

Igelösa .

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

ägg-gula

²
ägg-gula, f.-u, pl.-or, -na,
-äggula

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. F. V. H. a.

ägg-gule

äggagula -an -or -orna

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

5
äggkaka

äggkaka -n -or -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggkaka

ägakäga, -an

tyck pannkaka med ägg.

Nr 3496 Flädie & Stävie

Torna hd

Karna o Per Hansson 1938

äggkaka

ägakäga, -an

tydligt pannkaka av ägg och fläsk
(fläskpannkaka)

St. Råby

Nr 399 St Råby Torna hd

1975 Ingemar Ingers 1974-75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggkaka

²
äggkaka, f.-u, pl.-or.-na,
äggkaka.

en slags tjock pannkaka

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1906. T. V. Sla.

äggkakaka

egakaga -an -or -orna

tjock pannkaka med fläsk & ägg

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

² eggakäga (yngre: eggakäga). ² äggkakka

-an-or-orna = äggkakka

St. Råby.

tjock pannkakka med fläck och ägg.

eggakäga etc. V. Hoby. Västad

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

äggekaka II

"meáftan" de va ägakäga
a södent.

V. Koby.

stégt flásk a ägakäga.

Kästad.

1944.

299 Tornd hd.

äggpengar

M. ägarpenga, -na

pengar inkomna gm äggförsäljning

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1977

1977 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggnede
s.

äggnede -en

N. B. 1934.

Silvåkra, Torne hd

äggskal

²
äggskal, m.-en, pl. a, -na,
äggskal.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10. 10. 1900

äggvatten

ägavän, -ed

vatten var ägg blivit kokta.

[anses vara farligt att tvätta sig c]

m. f. 1939.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1957.

äja . indkl. = ägo. i uttrycket ägo
fjörva te arv a äja.

Hardeberga.

han hade fygft häsed te arv a äja.

Nr 399 & 510

J. Ingers 1929.

Torna

ägor;
ägor, - na;
äorna jäst ä t i
dalby gäl;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äbta

äbta

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

19.

* älande

s.

(* äolan ?)

älane, -ed

daglighet, raskhet.

fr älane i Totens. Bara ht.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

+ älande
s.

älane, -ed

"=gotū gry"

3358 Blentarp, Torna hd

C G Persson 1943

äldre

de va mied äldre

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

älde

Komp. älden, sup. elst

(till gammal)

Hardeberga.

St Råby

den äldsta sönen. St Råby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

älg, s.

älg, älgan, älgä,

(lånord)

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

f. 21.

Per Larsson 1901. Exc.

²
ä l u z , sub.

³
+ alling

best. ä l u z e n ;

dur. ä l u z a

best. ä l u z a n a

gäs- eller aakunge

Tornå

Nr 398.

Felie

Sven Persson 1924.

So. P m

*älling;

äley, - en s.

- a, - na;

ankunge;

har e got am

äleya

Nr 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² lry m. pl. - a = ardunge ²älling s.

² lry hona f. - hona som uprat
andägg.

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Santby

ätling

ätling, m. - lu, pl. - a, - na, ätling
- ankunge.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund. V. F. V. S. a.

* Elling

Älly, M. - a. ankunge

kan glöde som en sprängdoe Älly

Vallkärra

Nr 23386 Vallkärra Torna hd
Ingemar Ingers

1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
äling
-lin
-a
-and

äling 5.

ankungl

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blensan, Torshol

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
älyg - en - a - ana

älling

= älling, ankunge

St. Råby. , Vallkära.

kan glöda som en spägdon älyg.

(jfr. spänja)

Vallkära.

(Talesätt)

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

älska

²
älska, sv. -a, -ad, älska.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

P. Fr. K. Sla.

* ältä;
ältä, -or, ältä,
ält;
knäda,
di stö a ältä
däjan;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148.

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älta

älta älte elt

älra fäst skola en älta dajan

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älta

älta / ltor l. ltor, pl. = i; lte;
l₁t; l₂t, pl. a; l₁t, pl. or
l. or / tr., knäda.
älta. daj, ler, tor.
Efterläf.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älta, de

älta

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

95.

älv, s.

älv

26-

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älta.
v.

²
älta, v. - e, ält, ätta.

²
älta dag, ätta deg.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. J. V. Ya.

älta

v.

älta, -or, älta, ält

om deg m.m.

di jik a älta på üd for rät
(tjatar öpphörligt)

Stångby

Nr 309 Torna hd

I. Ingers 1948.

² + Elvstråket I Elvstråget 1.
Elvstråget, n., förek. blödd
i best. sing., Elfvaleken, melodi
som af Elven, Räcken, kom-
ponerats och i dennes skola in-
hämtats af den elev, som på
nissa veckor på lärta Fiolspel
därstädes. Melodien ansågs vara
af demonisk art och hafva en
trolsk värdkan såväl på den
som utförde densamma som på
åhörarne. Slutligen efter spellets
fortgående råkade ~~de~~ både musi-
kant och åhörare i getas började
en vild dans, varefter de ut

NR 392.

NR 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Älvstråket. II. Älvstråget 2.
danslokalen, drogos oemotståndligt
till närmaste å eller sjö och
voro därmed hemfallna åt Näckan.
Enda räddningen var att en per-
son som ej varit med från förtrök-
ningens början, skö bregte fiolen
till tystnad genom att afskära
strängarne.

Öfverlöf.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

2

ämne

ämne, -d, --, -en

=ämne, skolämne

alla ²hina ²ämnen, alla de
andra ämnena. Dalby

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

²
luntor . - na . agnar .

+ ²luntor

²
lunen agnar .

Fjelie .

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Tornsk .

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² a m t o r, sub. (huru ^{x ämtor} tantum)
best. a m t o r n a

skiljes ifrån såden.

Felia. Nr 398.
Sven Persson 1924.

Torna
S.P.-m

Amptor

x/ämton
gsl.

aguar

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blenhagen. 10. 1927

x ämton

pl.

ämton, -na

aguer (giovre)

St. Råby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1960

* [~]än i

en adj.

ent n. illa

man säger det om en
maträtt, om där fattas
socker eller salt, i;
de smaugar ent

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ än
en l. ¹ or m. och f.; n. ent;
pl. äna och efter för, för,
äna; komf. änare, -² nast;
om matvaror som äro fadda
i smaken, därför äro sällt
ej tillrätt.

tyffor du ärtorna e för äna,
so sälta dem bätor.

Nr 392

Ö. Torneblad.

Fer Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F.

är

är

"ennte mäjjt te komma lämn-
jer änn te besben..."

s. 25

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1837. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
än
stj.

en, ente · ent

fadd. osalt, smaklös.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

in

en, konj. o. adv. än.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. V. Sla.

æn

n. ænt

^x [~]
æn a.

fadd

Nr 402.

Blendaen Svanhild

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ān
adj.

ān, neat, ent

osaltad, fadd (om smak)

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C. G. Parsson 1929

ända
adv.

ända, adv. ända; ända i från,
ända i från.

V. Torna & V. Harjagers hd. № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *V. Sla.*

Ändz
av.

Änna

Di skulle gömma en julakaga änna
ti di skulle så.

s. 17

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

ända
adv.

äna

di fjóvor äna hén, lánt
hén.

St. Råby

Nr 399 St Råby Torna hd

1974

Ingemar Ingwers 1974-75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
adv.

äna

de höndes äna id te
bönanne fjönka.

Nr 10234 Bonderup, Torna hd
I. Ingers 1967

ända

adv.

ända

ända ör om byen

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd

I. Ingers 1947

ända
a. v.

ända ända

g. f. 1941.

4276 S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1951.

ända II
adv.

en gåg, som gör äna kän
te l^yst^häsed

m. f. 1942

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
l. Ingers 1958.

~
ända

adv

ena

ena språk, ena híd. ena did
ända ifrån - lit - dit.

ena språk hédrye.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ända
NV

èna

èna nõre

di mote gä' èna ude ifra
stabjer.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
avr.

ëna

dee vel ëna der üde di
bygdzor höja hüs. H.C.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

anda
s.

äne -n -a -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända

ämnen

'ändan'

ä så ve däm ene ämnen

po stityer ... "

s. 27

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända

²hna (-ar, -a, -ad) h.; ända,
fullborda, avsluta.

h²un h²nar o bej¹ynor ju et
o des¹ama.

Efterlög.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F

ända
av.

äna

han skulle va en gåg ifra
hönfan oga jönen äna te
damhönkan i låg.

A. C.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

ända
adv.

ända

de har här vad ända sin
nitankondra äntan.

äntan, nyare för ätan.

Nr 5081 Flädie, Torna hd

(Ingers 1951)

ānda

ad.

ēna

de nēg ēna ēz te vōs

Lackatunga

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

ända
ad.

ända

ända or

ända ifra fjörlige te lög

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

ända, adv.

...resten emna äppelfria i
resten emna ner.

4331:1:1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
änd
-en

ända

ända

Nr 402.

Bertram Torner

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

Nr 399 & 510

ända

huna, adv. = ända, i sådana

uttryck som

huna op, ända upp. S:t Peters kl.

de vära äna te klokan fira om

märnana. Lunds landsförsamling

äna hen te et fjar. Bjellerup

äna nor te gären. Vallkärra.

de lä äna främe ve Torna

forkan. S:t Peters kloster. Vänd!

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända II

èna te ált fróed va bõrte ---

Hardebuga

gådan èna nóræd só. Odarstov.

di jék èna ifra fjövlæze. Stängby.

èna hæn te skolan. N. Nöbbelev.

èna úd te lækalæze fjæl. Stängby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

ända
adv.

so fjörda di äna kénad
i'stonifia

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända III

ad.

ÿsle a sódant hade fløed
èna hèn va larsnèls.

Stångby C.J.

di fjòrde èna nòre fra hinsien
låg --- Stångby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47.

ända:

äna ud forbi västongär

Adarslö

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

ända
adv.

è la gar di àna íz ta den
dören .

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
l. Ingers 1958.

ända
adv.

äna

om tidsförhållande:

det va en som fjända me. äna
sin ja fjända ope i fjöstorp

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

ände
s.

²
ände, m. l. f., -u, pl. -a, -na, ände

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund To, V. Sla.

2

hne, -hn, -a, -ana = ände

der e igen hne jo dita nysta.

Borgeby. (Obs. nysta, yngre form
i st. f. nygla).

ifra den ene enen te den andre
st. Raby.

ude ve hin enen

Torna

Bjellman

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände II

for änes = för änden, på trären.

der va böjt en liden käda for änes.

Lundlandsför. (Ö. Torn)

den änen som hade stat i verad
för, den star nörfor nä. (om

bautastenen Länge-Pee) Lund lfs. (L. Läby)

1938 № 399 Torna hd I. Ingers.

ände III

po èna, på ända, på kontanten

di sàte di po èna

Lunds landsförs. A.H.

--- so e di b^äare i kⁱn ènan.

Edarstör,

Nr 399 Torna h d

I. Ingers 1945

ände

ände, -en, -a, -ana

Sätt på äna, vända upp och ned,
eller vrida i stor vinkel.

di satta klökan rent på äna.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

ände

sta på äna = stå i stor
vinkel (om kyrkklockan, när
den ringes högt åt sidan)
do skole klockan stå rént
på äna

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

L
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände:

han vende änen té na
a svante anta.

Odavlov -

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

ände:

ja va nöna po hin aner

Adasslov -

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

ände:

nú brénon de i hín enan!

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

ände

ē¹nd, -an. pl. ē¹na, -ana

sta te ē¹ns, stå kē ändes; säges
om kvoanvingar, vilka, när kvoanen står
skilla, äro ställda så att en vinge pekar
mot marken, alltså i denna konstform †.
Jfr. † skutt. nu står di te ē¹ns.

S. Sandby, Torne hd.

1945.

ände III

de va nere i kin enen på byen.

I. Sandby.

di ved ente velen ene som
ska va i væred (uppåt)

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1942

ände
s.

ände - en - a - and

i båga ände

g. f. 1939.

4276 S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Ända
s.

Ännu. M. Ännu

Ännu lä ljuset i bänke i bän
Ännu. s. 10

koll i bägge Ännu (us en gäta)
/a) s. 16

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ände, -an

i bet. baken

kan spänka mjöl i änen

(ände är mera betavet än rov)

Nr 18184 St Råby Torna hd

St. Råby

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

den va jo en lögenkéd
i vón ène av húsad

di bön ope i hín ènan
(nåml. av byn)

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

ände
s.

ēne, -en.

so dypor vi föst den ēne
ēnen o sīn den āndre

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

ände, s.

ände, -en; pl. -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände, s.

äne

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

²hnh, m, -n; pl. -na, -na;
²anda.

Allm. i Ö. Torna.

dräta på änan. Verb.
bu.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

^x ändklämd
adj.

änklämd = angelägen, iuig

han e so änklämd, syan
han kan koma svä.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

+ ä'ndklämd
ä'ndklämd f. or, m. oh f., n.
-klämt, pl. -klämda, komf.
-klämdare, -klämdast, hjärtnupen,
bekyttad.

Nu e han ä'ndklämd for bränd
sin te i marn, han fölar ar.
Euerlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5

x ändaklämd

ändaklämd

otälig

Nr 3489 Fjolie, Flädie
& Porgeby, Torna hd
J. n. S. ensson 1938

* ändaklämd

ändaklämd

otälig, angående

ja ble min jäⁿ ändaklämd

Nr 3363 Stävie, Torna hd

Nils Jönsson

+ ändagen

ä¹nä¹n¹ä¹n

bekymrad. angelägen

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

Eränviken

Ändamuren

Hjertnuren

Nr 402.

Blensson, P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändock;

ändön adv.

de förstå änta
ändön;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148.

Nils Bengtson 1032.

ändra

ändra - ar - a - ad

di har ändrad dören.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra

ändra

men de har ändrad si

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd

I. Ingers 1950 Exc. gr.

ä^ura - ar - a - ad. ä^udra.

ä^udra

Balby..

sin kö^une di ä^unte ä^ura forlö^urnigen.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

ändra

ändra -a -a -ad

tidorna har ändrad sa
afantalet

A.P.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra

²
ändra, sv. -a, -ad, ändra.

V. Torna & V. Harjagers hd .M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *T. v. H. a.*

2

ändra I

ändra - ar-a-ad. ändra.

Fjellie. Vallkärra. Stångby
H. Wöbbelev. Lundslfs.

här e bled mörd ändrad sin.

Vallkärra.

där e mörd södent gämalt som e so
ändrad nü.

if ärra di skola släpa a ändra dom.
Fjellie

Nr 399 & 510

Stångby.

I. Ingers 1929.

Toina

ändra II

om änte tidan ska ändra se?

Stångby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ändra II

Änna -ar -a -ad

Ändastör eller ändra etc

de kan ännase te mäsommar.

Nr 399 Torna hd^m

I. Ingers 1945

Ändra:

' han v^rle ändra nämned
ta "Jonabæk".

Oddestor

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

Ändra
v.

Ändra -a -a -ad

Iselösa

Nr 309 Torna hd

I. Ingers 1948.

ändring

ändring

de har bled ändring sin ja va
dar.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

ändring;

linsey, - lns.

de skola bli lns;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändrygg

è narjg̃ -an -a -ana

= tvannjg̃; plöjning för kortändan av
en åkerteg.

Stångby.

Nr 399 Torna hä

I. Ingers 1945

²
a n a r y g g, sub.

ändrygg

best. a n a r y g g e n ;

plur. a n a r y g g a

best. a n a r y g g a n a

vändryggen på ett potatis- eller
betland

Nr 398.

Torna

Fjelie. Sven Persson 1924.

Sv. P.-m

* ändarygg

ändarygg, -en

klöjning för kortändan av en
äkerterg.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

+ ändavänta

v.

ändavänta

omplacera

Nr 3381 Fjellie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

* ändavända
v.

ändavända, -vända -vänt

vända upp och ned på.

di ändavända dom.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

ändä

ändön

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

1925

ända

endón

nú har di for líded vax te
dálby endón

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

ändå
kv. & konj.

ändan

äv. = fastän

mår kon kone änta skiva
sit namn, ändan kon hade
g^od i sk^olan ---

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

ändå II

ändån = ytterligare, dessutom

ja möed, möed ändån.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

ända :

den kan vad tie ändan =
ännu tie, ytterligare tie.

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

ändä

av.

endän

den står it endän
(= ännu en)

1943

Lackalunga

N° 399 B Torna hd

I Ingers

ändön

ända°

ända° (bekiäftanda uttr.)

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blensan. Torsell

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

endän = ändå.

ändä

H. Nöbbelev, Valkärra, Lockstunga

vi har ente² jid² ete endän.

Valkärra.

der star it endän (ännu ete)
✓ Lockstunga.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

ända:

e den änte en ändan
den uda? = ännu en

Stängby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

ändä

ändän

Ändän

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

ändä:

han fék fära endän.

= blev tungen att resa ändä.

1954.

Hästad. Torna ht

ända

ändön . sv. = ända

✓ Dalby. Hardeberga. Lunds landsförs. -
N. Nöbbelev

ändön jä ²änte va ²gamlare
/festen jag ink var ⁷älder. Hardeberga.

Nr 399 & 510
L. Ingers 1925.

Torna

ändä'

ändä'

der va it stälä ändä'

= ännu ett ställe.

Wasslov -

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

äng s.

äng, -en

Nr 10234 Bonderup, Torna hd
I. Ingers 1967

äng

ey, f. - en, pl. - a, - na, äng.

V. Torna & V. Harjagers hd M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen Lund. V. Fla.

dy

æg. ¹æn. ²a. - ana. æg

Fjelle, Mårke, Borgerby, Vallkärra
v. Stångby, Hoby.

käuks æg². ortn. i Fjelle s:n.

käualog de väkste nore i ægana.
Fjelle.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

āj
s.

aj, -en, -a, -ana

Vallkärna, Stängby, V. Koby

1927-28

Torne h

äg

äg, -an, -a, -ana

vägadögad de e en äg nora
va även

den va äg lant opad

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

æy ¹en ²a - ana, = äng

(äldre och numera sällan æy)

Lunds landsförs. Hardeberga. Odanslöf

de läu te æy. Odanslöf.

æy N. Nötblöv.

di käde en æy kär üda i mäsen.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

N. Nötblöv.
Torna

äng

af. -en. -a. -ana. äng.

Hardeberga. Bjällep. Dalby. Källstad.
Kevinge.

af änn i Bjällep 1958.

om sömnana mote ja brana
soen i äyana.
Hardeberga.

1/2. af och af.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

äng

ay, -an, -a, -ana

Dalby, Hälsesät.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers.

1928.

äng

æg. -en. -a. -ana

Revinge

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng;

ey, - lns.

- a, - na;

hura ey: en äng
i Wombsson, Färs hd;

N° 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

äng

ry, 'en, 'a, 'ana

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 L. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ång

ang m. $\frac{1}{2}$ kr; pl. $\frac{2}{2}$ a, - na;
ång.

Hebräisk, Efuerlöf.

Läs ang etc.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Fer Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F.

ängaboll

μ. ängabóla,

bot. = Trollius europæus.

g. f. 1939.

4276 S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

ängabollar

μ. ängaböla

blomstername. Trollius europæus.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ängabollan
växt.

nl. ängaböla, -ana
= *Trollius europæus*.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

ångabollar

ångaböla, -ana.

bot. = *Trollius europaeus*.

V. Koby; μ. ångsöla: Stångby

ångaböla: Lund landsförs. (Ö. Torn)
Igelösa

ångaböla: Hardeberga.

Torna.

+ ängaboll
ängaboll, m., - n, pl. - la, - na,
Bullerblomster: *Trillium europæus*.
Efaerläf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

5

ängahö

ä₂gahö, neut.

ängshö, hö skördat i äng.

Flävie

Nr 10234 Flävie Torna hd

Ingemar Ingers 1977

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng-bit s.

ä¹ngabid, -en

ängslott; liten äng.

Odator, Torvskid

Nr 23814 Ingemar Ingers 1983

ängel

ängel, -en

frälsaren lå på knä; so kom
der en ängel med en skäl

(om den gamle altartavlan i överlov)

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängel

ängel -n

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängel

ängel m. - ha; pl. - gla, - na;

ängel.

Beheröd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F.

ängel

²ängel, m. -an, pl. ²ängla, -na,
-ängel.

ängel ?

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

V. Torna V. Sla.

ängelstycke

ängelstucke, n., pl. =

avbildning av ängel; änglamotiv.

St. Käby.

1963

399. Torpa ht.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängmark

eymärk - en

ängsmark

Hardeberga

der hade vad lita eymärk.
där kögl dammar nu äro.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

ärgmark

pl. ärgmärkon, ärgsmarken.

Länkon di tiivs änta udan
i ärgmärkon

Nr ⁹339. St. Råby, Torna hd
l. Ingers 1957.

ängsgräs
s.

ängsgräs - ed

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Ängskära

²Ängfärra, f. - n, pl. obrukt.,
Ängskära. En väst.

i dö¹rens ä²ng ha ä¹lltid vad
so gal² om ä²ngfärra. En kan
fä²rja gront i ä²ngfärra: hon
d¹ör te ling¹ärn, men hö²zaffärrer
fä²sar bä²ra te ulg¹ärn.

Efuerlöb.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

+ ängsnärpa
²
ämasnärpa, f. - n; pl. - por,
- na; kornknarr.

Beberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5.

änka

²
äyha, f.-u, pl.-or, -na, änka

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen Lund. P. To. V. Ha.

änka

s.

ä nka -an -or -orna

1928

Stävie

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äyka

äyka -an -or -orna

en gamal äyka, som han
hade lurad huis a päyga
ifra

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

L. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änka

ä¹zka -an -on -onna

Odensvö, Vallkärra, Stångby, Hästas
Vävinge i S:t Petrus kl.

her va tvän¹ kvän¹ som va
ä¹zkor. Stångby

1928

Torne hö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
æzka, -an-or-orna = änka.

(äldre ænza).

✓ Värpinge i S:t Petrus kl., Fjellie

✓ Håstad, ✓ Vallkärra, ✓ Stångby
Flädie, Borgby, Ståvie.

mor va æzka a vi va fira pånga.

han hade en ögon æzka som hade kärna.
Flädie,

✓ her va trou kvægor.

✓ som va æzka V. Hångby.

Torna Flädie.
Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änka

ä. äyffa -an -or -onna

y. äyka etc.

S. Sandby

L^öus äyka hon L^örde sät so L^änga.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äyftga . -an-or-orna. äuka.

I. Sandby, Dalby, Hållertad.

ynge äyka .

L^övs äyka hon L^önda r^ät so L^äya .
v I. Sandby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

änka

²änka, f. - n, pl. - för, - na,
änka.

Allm. i Östra Torna.

²änkmän, m. - hn, pl. - a, - na
l. - män, - hn, änking.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

ärke
s.

äyffa, -an

det va en gamal äyffa som
böda.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

änka,
inffa, - an s.
- or, - na;
inffan har paja;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änka;

äyffa, - an s.

-or, - na;

kyⁿ har bl^eo' äyffa;

N° 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

auka

æŋŋa - n - or - na.

fruharínan e æŋŋa -

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äka

äyja

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Jänna, s.

änytza

1717

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

31.

²änyza n ²änyzor na äänka s.

²änka

Nr 401.

Blentarf Torna hd. H. Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äinffa
-an

änka s.

änka

Nr 402.

Olofsson, Harald

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkfru

²
änkfru, f. - ha; fl. - or, - na;
²
änkfru.

Sally.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

änkelek

ä²nkale₄, m. l. f., -en, pl. -a, -na,
änkelek.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund, V. Sla.

²
änstseledz an

²
änblek s.

²
änblek

Nr 401.

Blenbary Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
æykalegan . . änkeliken²

Värpinge i S:t Petrus kloster

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

²
Äzkeman. -en. Änkeman. Änkling.

Borgby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Torna

Änkeman

äytfemän

ja e äytfemän

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Änkeman

²
-änkeman, m. - en pl. - a, - na,
- änkeman, änk-
ling.

V. Torna & V. Harjagers hd M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Jo, V. 8a.

dykan
...

Änkeman

Änkeman, -en

Änkling

Änglösa

Nr 399 Torna h

I. Ingers 1845

ännu;

i nu adv.

han löva i nu;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ämnu;

inu ad.

ämnu

hun löoer inu;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

ännu

enk¹
u

e kan fjörd enk¹ ?

J: kan kan köst ännu ?

g. f. 1939.

Nr 4276 S. Sandby, Torna hd
f. Ingers 1950.

Ännu

adv.

eku

hoer e eku, so kalad.

S. Sandby.

Nr 4276 Torna hd I. Ingers

~
annu

en ú

han har ante k^omed en ú.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änne

me

Kann där va med på na

me ... ?

s. 28

Nr 5172 Dalby, Torna hd

Per Larsson 1887. Exc.

Åvall

enú

de beúgar di ja enú ---

Nr 7197. Dalby, Torna hd.

I. Ingers 1959.

ännu

av.

énú

jö, där e fētētīā som hāgor
po vādžana énú.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

in⁷l⁷

ännu

ännu

Nr 402.

Blenhain, Iowa hd P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ānan

enu

di e lta for klaga enu

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

inu adv. = ännu

ännu

a der star han inu a hölor
om jälaren. Ö. Torn i Lund d.

di bugar de häne i höva inu.

Ö. Torn i L. L.

der e nan gyka som har far inu

Nr 399 & 510 Valkens

I. Ingers 1925.

Torna

Ännu I

du ska inte trampa nör
Lögen in.

Igelösa

de lögen dar in. Vaukima.
de här di in. Stängby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Ännu

de tror ja den hädoe enie

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
l. Ingers 1958.

änskönt konj.

ämsjömt

ämsjömt vi har deoetced
au'na så länge ... s. 28

Nr 5172 Dalby, Torna hd

Per Larsson 1887. Exc.

Änskont
Konj.
enlynt d. enlynt

1925-

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

änskönt
konj.

enlynt

fastän, saktet

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

enlynt: Balby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änskönt
konj.

enlynt

fastän, oaktat

enlynt om ad her skole ble
sni, so far den änte lidza.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Änskönt

ensjunt

fasten

N 2258 Blentarn, Torna hd

C G Te sson 1943

änskönt
en¹g¹ent = änskönt. fastän
Lunds landsf. Bjelleup. Dalby

en¹g¹ent ad ---

Bjelleup

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Tona

ärendestäm

anför

ärendestäm, posten (ör. i talsynsk)

Nr 4595 Ö Torn i Lunds lfs, Torna hd
Bengt Svenninger 1949

KN

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Q n t a n , d. h ² u t a n + ä n t a n

antingen (- eller), vare sig (- eller)

Gyllie sa

Nr 398.

Torna

Bjerrad

Sven Persson 1924.

Sv. P.-n

+ äntan

²äntan - ²äla, koj; - antingen
- eller; ²äntan du vil ²äla
²entet, antingen - du vill eller
ej.

da. entet

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. To., V. Sla.

^x
~~entan~~

konj.

entan

entingen

Nr 4594 V Hoby, Torna hd
Bengt Svenninger 1949

A Nr

2
h²ntan.

x antan[?]

1. = antingen. } allm.
2. = varken. }

di kan antan læsa a_lor räkna
Stängby.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Tona

* " ämtans

" ämtans

' varten '

" a" där jalls ämtans sojelle
äva ... "

s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminneh, Lund

+ "
äntans konj

äntans

' vartan '

" ä harn äntans ble sju
allred älla nåd "

s. 26

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Aners Malm 1887. Exc

äntolyän

x äntligans

i varje fall

han har de äntolyäns ante so
pän (skrivet)

3531. Evertö, Torne hd
N. Welanders 1938.

²
konta lin el. --- s = äntligen
äntligen

Nr 395.

Torna

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äntaligen

äntalzen

äntalzen komor bägaren.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
entelien, adv.

Äntligen

= "äntligen", åtminstone,

S:t Petrus kloster, Odaslöv. Lunds landsförs.

de ved ja ²entelien ²ente

Odaslöv.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

äntligen II

de ble äntalian i kälkvistans
tid, ad den väjan ble läjd.

Lunds landsfins - A. H.

Nr 399 Torna b

L. Ingers 1845

äntligen

kontrollen kan du ta till dina
allihopp, ..

433/1:3

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ äntligen

äntelins = ätminstone

vi har äntelins äli kat
när svört gis.

Obavlov -

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

* äntor;

l^untor, - na s.

störe agnar;

ja f^{ij} b^ära l^untor va
töskan;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

äpple

ebla

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

äb²le, sub.

ä²ple

best. äb²led; plur. äb²le

best. äb²le n(a)?
_(?)

ä²ple

Fjellö. Nr 398.
Sven Persson 1924.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

So-Pm

äpple:

ëble, -ad. pl. =, -en.

nan di plokar nön ëblen,
so lägon di stien.

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

1959.

5081. Flädie, Torna hd.

Äpple

äbla, -ed. pl. =, -er

1943

Lackalunga

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple

äpple

Nr 3495 Stängby, Torna hd

Karolina Kristensson 1838.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²äble, -ed, pl. ²äble, -en, äpple

= äpple.

S:t Petrus kloster.
Lunds landsförs., Valkärra, ^{Stängby} ^{Lackalänge} Hasted

två stora äble har blest nor
i da. Ö. Torn i Lunds l.
de e örmen som flye na äbled.

S:t Petrus kloster.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

äpple:

sona gräna èble där legor!

--- där va vel äza èble,
de va bärna som ja så.

S:t Peters kloster (A.H., Värpinge).

399. Torna kt. J. Ingers 1929.

äpple

äbla . -ed. pl. äbla . -en

Hardeburga

Nr 399 Torna hd I. Ingörs 1944

le ble n. pl - = äpple äpple

le står nära d.

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandberg

Torna

äpple

äble, -ed. pl. =, -en.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

äpple

äpple, n. m. =

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd
I. Ingers 1950 Exc. gr.

äpple;

äble - hds.

- - -

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple

äble - d - n.

de träd bär bra me äble.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple

äble , - ad. pl. =, -en

brevlös.

Jfr äble i västra och mellersta delen
av häradet.

1918 .M 399 Torna hd I. Ingers.

Äpple

²
h₁bl₂, n. i - d, pl. = i - n,
äpple.

Efterläf.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

äpple, s.

äbla, -d; =, -n

110.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

äbla
-ed

äpple s.

äpple

Nr 402.

Blendaen. Tomald P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple

äpple, -rd

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Äppelgröt

Äblagröd. -en

Handboga.

Nr 399 Torna hd I. Ingörs 1944

äpplekammare

èblakamare, -en

särskilt rum där äpplen (èble) förvaras

Lunds landsförs. (Räbyholm)

da. æblekammer.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

x Äppleskatta

ä¹blaskiä²ba -an -or -onna

Äppelkatt

Nr 3381 Fjellie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpplesoppa

eblasöpa -an

1943

Lackalånga

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

äpplesoppa

eblasöpa, -an

Lackatunga, Stångby.

1944.

399. Torne hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äppleträd

ëbla träd

Nr 287 Borgeby Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

äppeltäd

äblatä

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
äppelträd n. pl. - =

äppelträd
äppelträs

in stäm nära &

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02

Santky
Torna

äppleträd

äbla träd, n.

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd

I. Ingers 1947

äppleträd

äblaträe -ed - -na.

da e mest äblaträe här e.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg, 1944

äppelträd

äppelträd, n. - d, pl. =, - n,

äppelträd.

Öfuerläf.

Nr 392.Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

²
Äblatra ed

äppleträd

apel

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Äppletisd

ä blatrie, κ. μ. =

Blentang, Torne kd

L. G. Persson 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
eblatrie, -ed. pl. -- tre, -en.
= äppelträd.

Lunds landsförs.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

ära

ä²ra, f-n, ära.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

P. J. V. Sla.

æra, sub. +ära
best. ära¹m²; plur. äro²r
best. äro²rne

ejler

Nr 398.

Torna

Björred Sven Persson 1924.

So. Pm

x äred
s.

äred

begreppsgille

gen. i förb. te äres

Nr 3489 Fjellie, Flädie
& Borgeby, Torna hd
J. dn Svensson 1938

* äred

äred, -ed

begravning.

4008 Göddelöv, Torne lfd.

Oluf Mårhusson 1928.

²æred . ²--æd

+ ²æred

= begravningssjulle

di ²j²ore ²æreded i en ²t²ol²tre da

Dalby

--- di som va b²ona pa ²æreded. Dalby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

x äred

ti äres arb.

till begravning;

ja ska ti äres;

N° 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

x äred

5.

²
äred n. - led. pl. - , - en

= begrafning

Sundby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x älsöl

Ärsöl, -ed

en traktering av öl, smör, höst och ost
och hännin, som på begravningsdagen bestöts
dem av byamännen, som inte voro bjudna på
själva gillet. Ärsöl var användat i en
genäng vid till sorgskval och på be-
kostnad därifrån.

Lunds landsförs. (Ö. Torn)

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1959

+ äresöl II

só nar de kom hém yén, se di som
va bjúðna som jèstor de skole ta
sönje kúsed æ de ándre ta æresóled.

Lunts Luntsfins- (Ö. Torn)

1929 Nr 399 Torna hd I. Ingørs.

ärefjär

ärefjär
adj.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd)
Torna hd A.J. 1933

Ärende
s.

kon feka na íg ta löj
i et æææ

Hardeberga

Nr 23383 Hardeberga Torna hd
Ingemar Ingers

1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ärende

Ärenden, -ad, pl. =

de va i döns ärenden kan va.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärende,

äran, - 20 s.

han hade 20
äran,

Revinge, Torna hd.

Nr 1148.

Nils Bengtsson 1932.

äränd, s.

äränd / -d; = , -n

Nr 396 S. Sandby. Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årnde

årnde

"hann jettj unte udraue seu
" " "
årnde ---

S. 25

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärende

²
ärende, n. - d; pl. = - n;
ärende.

ha du ²ärende te löng²?
Beberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ärende

ärende, -ed, pl. =, -en

kan jk did me et kens milk te
ärende.
beviljor.

1940. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ärende

Ärenden, -hd. ju. =, -ku

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Ärende

Ärenden, -ed. /H. =, -en

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

ärende

äranne, -ed, pl. =, -en

skötad.

X

de e brä di för wdrötad äraned.

ja hade äranne u'd te prästen.

X) säges om dem som böija slagsmäl e. d.
och själva bli slagna.

Nr 399 Tornand I. Ingers

1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ärende 11

Äranh -ad, h. =, -en

Ädelsör

har di' nad äranh te prästen,
so har di' länt.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

ärende

ärende, -ad, pl. =, -en

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

äre²p²ö²rt - en - a - ana, äre²p²ö²rt.

di ha²de sat äre²p²ö²rt²a.

Fjelie.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

ärad

x "äret

begrävning

Evelöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arf, sub.

arg

best. arjen;

arg

Nr 398.

Torna

Fjelie

Sven Persson 1924!

So. P. a.

ärja

ärja, =

l. ärja, =

ärjas (om Koppar-föremål)

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug, 1936.

ærn
-ån

x ävil s.

bakugnsbotten

Nr 402.

Blenda Farnell P. Holmström 1927.

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärfa, v.
pr. ärfor; imp. ärfa;

sup. ärft

läta böja 4

äja
v

köra med ärder

Fjellis

Nr 398.

Sven Persson 1924.

Torna

So. Pers

x äija
v.

äija

med äiden klereda jorden för sidd .

Nr 3358 Blontarp, Torna hd

C.G. Persson 1928

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x änja
v.

änja, pres. änjön
plöja med äder (ä₂).

M 3358 Blentarp, Torna hd

C G Persson 1943

* äja
v.

äja, -ar -a -ad

köra med äden

Stångby

so äja di nör -ad; di fjörde ma
är.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärkebiskop

b.f. ärkebesk^öpen

Hästar

ärkebesk^öpen tredje f^ult a
fäst på "jeh^ovas v^erne"

1949

399. Tona kv

* ärla
vb.

Pres. ärlor

myllrar, vimlar (t. ex. om
godlyngel)

ib ärla -or i andra dial.
1-s.

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

ärtig

ärtig l. ärtig, adj., n.-hd, pl.-a,

ärtig

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *T. V. Sla.*

²
ærhⁱ . æhⁱ . = ærhⁱg

²
fr^ægan e frⁱ nor² hon e ærhⁱ

(ordspr.)

Värpinge i S:t Petrus kl.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

ärlighet
s.

ärlhed

arjälhed o ärlhed

St. Raby.

1963.

399. Torne h

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ält

ält, -än, -on, -onna

kaula ör ältonna

m. f. 1939.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

Äm

arm, f. ¹ - kn, jil. ² - or,
- na, ⁴ arm.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ærm . ¹en ²or - orna = ærm

Lunds Landsförs.
S:t Peters Kloster
Hardeberga

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

+ Ämlin

Ämlin¹, n. - hd, jh. =,
- ha, Ämlinning.
Beberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ärn ;
- ärn , - ärn s.

bottern i bakugn ;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ärn;

örn, - lör s.

boten i bakugn;

M 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

x äm

ern -en

bottnen d. golvet i bakugnen.

änan skala va vid, nor den
va varm nok

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*

ann
s.

ann, an

botnen i bakugnen.

ja vi bäga i da, a vi hade
sont basvén a fa annen én

1947.

399. Stävie, Torne hd

+ ärn
ærn, m., $\frac{1}{2}$ kn, jh. $\frac{2}{2}$ a,
- na, botten i en murad
bakugn.
Veberöd.

Nr 392

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

x änn

änn , -en

bottnen i bakugnen, där man eldar

Stångby m. fl.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

äina
v.

äina - a - ad

äina.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd
Torna hd A.J. 1938

är . -'ed.

är

= är, märke efter en olycks händelse
eller en operation.

Bjellrup

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925,

Torna

änt

änta -an -or -orna

di fek äntor om mēdonna a
gröd om kvälana (kämbl. pi Tvedöra)

S. Sandby.

di va änta stösa en äntor.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

ärta - an - or - orna, ärt -

Lunds landsförs., S. Sandby, Bjällerup

di pek ärtor om mädorna a
grod om kvälana. S. Sandby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

ä[~]rta, s.

ä_~rta

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A. L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärta, s.

ärta, -an ; pl. -or

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ästa
s.

ästa -an -on -orna

de ble stört som en liden ästa,
som fjärran kan jämföras me.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224. I. Ingers 1944

* ärt²

ä²rt²a, f. - n; pl. - tor, - na;
ä⁴rt. - 3 pl. ä²fues, namn för
sädesslaget ä²rt².

Äverlöf, Veberö²d.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5.

ärta

ärta; pl. = or

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug, 1936.

x [>]arta II

ta te bo'ns, so far du uerton ;
ja la tvä i' ; der har ja smä^gt
den ena .

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

ärta

är²ta l. är²ta, f. - u, pl. - or, - na,
ärt.

V. Torna & V. Harjagers hd M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. J. To., V. Sla

ärtbäl

ärtabel -en -a -na

ärtbalja.

der e moga ärtabälaps ärtorna.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äitväl
ärtabäl, m., -na; pl. -a,
-na; ärtskida.

Beberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ästabell²
-en

+ ärtvälg²

ärtvälg

Nr 402.

Blanche Arnold

P. Holmström 1927.

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtabäl - en - a - ana ärtabälq

= ärtabälq. ärtskida

Vallkära. V. Kobg.

ärtabäl etc.

Hardeberga.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ärtahälm, m., - kn; ¹ärthalm
utan fl.;
ärthalm.

Öberöl.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

²
ærtafjæl - en - a - ana = ærtkittel

Fjelie

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

²ärtasäl, n., - ed; pl. =, - horn;
¹ärsäl. Groft säll, hoarmed
ärter sällas.

(Öcheröl.)

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

+ ärtasö

ärtasö , neut.

ärtsoffa .

col. J. Bergström

1927 409 Klentay, Torne h^o .

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ⁷ait-söd

äntasö, -d

äntoppa

Nr 3359 Blentarp, Torna hd

Kristina Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärva
v.

²
ärva, sv. - de, - t, ärfva.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

Te V. Sla.

ãrva
v.

ãrva, mes. árvor

Valkäna.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äva
v.

äva, ävde, ävd.

St. Raby

1959. Nr 399 Torna hd I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ärva
v.

Ärva

S. Sandby

199 Torne hd.

äva
v.

äva, ävda, aeft

han fek äva fanen; han ävda
tia tusen kionos.

Flävie

Nr 10234 Flävie Torna hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ärn
u.

met. ante

s. 8

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärva;

ärva, -or, -da,
arft;

di ärvdh so farlat
miad;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

ärra, v.

ärra

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

90.

ä
ärva v.

ärvede (prot.)

'ärvede'

'Så ärvede han järnen...'

s. 58

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
äva

äva *etc*

= äva

äva

Nr 402.

Blenar. *Tornst.* Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärvd

²
ärvd, m., - ed, pl. = 1 - kn,
graföl.

²
bo te ärvs, bjuda tiu graföl.

²
ärvd me so v²ära de i fira
fäm d²a. Efuervlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

²äre, ²äred; ²pl. ²äred
best. ²äred; ²pl. ²äred
best. ²äred
²äred, ²äred, ²pl. ²äred, ²äred.

begravning

Nr 398.

Bjerröd Sven Persson 1924. Torna J. P.

ärvad

+ ärvad

begrävning

Nr 402.

Bertram. Torvald P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärvede

ärde,

= begravning

Revinge.

Nr 3535 Torna hd

Ludvig Fredriksson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rivede

rivede, -ed

begravning; begravningssjulle.

N° 51 Lackalånga, Torna hd

A. H. Burman 1895

äska

² hfa, f., - n; pl. -for, - na;
äska. Ask hvars sidor bestå
af 1 träspan.

Deberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

äska II

²
hfa, f.-n, pl.-for, -na
äska, större, afläng träask.
Efterläf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02

J.

ässja, s.

äsa

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

44.

äta
v-

jä́ édon; sí ad ja komo
noá, naa ja kaá ét!

Bjällerup (citerat efter B. H.)
svar av lärarinnan Betty Haraldsson, då det
anmälde besök av folkskoleinspektören -

Nr 23380 Bjällerup Torna hd
Ingemar Ingers

1983.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

eda

nu far i koma o eda meda,
for eta bler groden kal. (kall)

Everlöf

Nr 13042 Everlöf Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

söma édon for lided, a söma
édon for mied.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

sup.

ja hade nästan äded göden

Flädi

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

vi häa so vi kan eda
vos mäta

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1977

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
u.

eda, prest. äd

imper. pt. edon!

Vi skal ed sected ä äd ed sected

s. 17

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

äda, pet. äd

di mästa ända männen va
gälän, fören han föy a äd.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster, Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

eda

i för koma a eda meda, för
ela blev greden kel!

Veberöd

Nr 4732 Veberöd Torna hd

I Ingers 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ äta^s
²äda, f. i - n; utan pl. i;
föda. För djur?
Efterlöf².

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
edanesvåra, -an, * ²ätandesvåra

= matvara ("ätande-vara")

fläk a fjyd a so ²edanesvåra

Ö. Torn i Lunds landsf.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

èda

äta
r.

Nr 297 Borgeby Torra 10
Einar Svensson-Hallbeck 1900

äta
äda. -or. aud (ynge ad). et. p.p.
edan, äta.

Fjelie.

ja har äri konad et fläsk.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Torne.

²eda, -or. aud, ²edad, v., äta
(-)

Stångby, Väster

den e änte ver a eda
Väster.

der kone man gan a eda. Stångby.
de va hönt so en kone änte eda-d. "

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

äta

äda, ära, änd (yngre änd eller änd).

ädad, p.p. äden, v., ä'ta.

Valkän.

äda frökost.

den ädon ja änta brö

Om någon gammal sak, som inte kostar något i
underhåll **Nr 399 & 510** och som därför bör be-
behållas. **I. Ingers 1925.** *Torna.*

μ.μ. ēhen āta
ēda. ōr. ād. ēdad. v. āta.

Lunds landsfins., Råby. Kardeberga

di duor a ēda. Kardeberga.

han sād a ād sin mād. Kardeberga.

ja far vel hā en liden bid a ēda.

Kardeberga.

Nr 399 & 510
T. Ingers 1925.

Forna.

ata

èda, -on, and el. ad,
èdad

Igelösa, Ödustör.

di fjóvon et par bóla a èdon
Igelösa

Imperativ ed!, pl. èdon. Igelösa,

Nr 399 Torna hd Ödustör.

I. Ingers 1948.

èda . -or, ad , ét , p.p. èden , ata

St. Råby .

S:t Petruskloster, Bjellerup, Halby, boulev

(Obs. närheten till Hara h: d ^{öven} form har supinum
formen ét ; jfr. danska edt).

här kan èdas mieu g_o mäd . S.P. kl.
när di hade ét söpan so fuk di fygd .
Halby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Tornå .

äta, v.

ja va so fäti, so ja hade
änta nä ta a äda.

St. Råby.

10234 Torna hd I. Ingers 1966.

äta:

di hade sypad a ét kèla
näten.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
l. Ingers 1959.

²ēda, ad, ²ēdēd, v. = āta iāta ob

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lundby

åta:

han har änta édad på
t nej då; nú édor han.

g. f. 1939.

Imp. : pysa, koin nú a éd!

g. f. 1939.

Tilläg 1953.

Nr 4276 S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1950.

äta:

rögad fläsk tyk^on ja öm,
a de édon ja for jämt.

L. S. f. 1939.

ja kan bär^a éded a s^aved.

(kämp. under julen) L. S.

4276 S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951. -55.

äta:

sin bonja käten e eda
mäsen .

Sandby

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
l. Ingers 1958.

åta III

de va nålet a eda dita

m. f. 1942.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1958.

äta;
äda, - or, and
et et. ädad v.
nu har ja et;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932

äta;

eta, -'or, oud, eta d el.
et;

vi har et;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

ata
v.

èda, édon, aud, et.

di édon ente udan vara git.

nan di hade ét lide græne ---

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

eda ad et

di ska ju ante eda me kniuven nu.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ata
v.

èda . lor. ad, et

Dalby; brenlov.

nan di hade et söpan so
frk di fyd. Dalby

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

1929

äta

pionna di fek stäu a eda .

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. lngers 1958.

äta

di hade lided a eda, men
den gägen skole di jöna se te
a ha d^äktet me mäd.

A.C.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

äta

de ble rent for lided som
di fk a eda, fölkad.

A. C.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

äta

²äda / ¹äda, pl. = ; ²äd, pl. = ;
²ädd l. ¹äd ; ²äden m. och f.,
n. ²ädd l. ¹äd, pl. ²ädna l. ²äta ;
²äd, pl. ¹ör l. ²ör) h., äta.
Imp. Äverlöf, Dalby.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F.

"
äta v.

eda

" drämjen löse emte eda
maven ... "

S. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta, s.

äda, , ädad

Nr 894 B Veberöd, Torna hd

87-88.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta v.

äd (post.)

'ät'

- to'en ä' äd'en ... "

s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ēda

āta ole

īdor, ārd, ēded

āta

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blensborgs Förenings

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹
ata
v.

èda

Nr 3358 Blentarp, Torna bd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ätlig

reute. edelet

Nr 3358 Blentarp, Torna bd

C. G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^L
ätteköj, -en-a-ana = ättköj^r

Lunds landbörs.
Råby, Bjälkemp.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

ättika

édzka -n.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ättika

¹h¹dissa, f. i - n, utan pl.,
⁴ättika.
efuerläf.

Ö. Torna hd.

Nr 392.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5.

ädifsa
-an

ättilea s.

ättika

Nr 402.

Blenbyrn, Samuel P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ättika

s.

edrifga, -an

J. J. 1947

Blentarp. Torva kd

0² s.
/

ø, -n; øa, -na

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

107.

il

adv.

öde;

så med staur il;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148.

Nils Bengtsson 1932.

²
oh . oh: = öde

²
öde

der böde ² fölk ¹ i stuan ² .
di fök ² änta ² la ad sta oh ² .
Igelöva

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

²
fagar en

ödegård s.

om de va en ~ kry manen²
se de ram dän lita

'ring'

Nr 401.

Blenderp

Torna hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägg

Ödelägg, n.-hd, pl. saknas, Ystör-

seri 2) slösaktig person; han har

ett förlädd ödelägg till kvinga,

han har en förfärligt slös-

aktig hustru.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öst. V. Ho

x
Ödelägg
s.

öläg, n.

slösaktig person, såväl m. som kv.

de va et färdet öläg

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ir gemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga
v.

öläga

vöjn. s. lägga

slösa, föröva

med di väsa & öläga

Nr 10234 Flädie Torna hd

Flädie

Ingemar Ingens 1976-77

1976

inf. ölägga

ödelägga
v.

pret. öla (ölä)

dödade, avlivade

s. 6, 8

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

ödelägga ;

ödelägga, - or, ölä,

öläjt ;

han har öläjt
so mied ;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148.

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga

¹
öledza

(förelösa, förelösa)

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga

¹Öladza (- dzor, pl. =; - la, pl. =;
- lajt; - lajd m. och f., n. - lajt,
pl. - lajda; - ladz, pl. - or) tr;
1) döda, beröfva lifuet; 2) förslösa.
han hade vel anta fad ¹öladjt
²ala pänana.

Bonderup.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5

¹Ödelägga /-dgor, pl. = ; -la, pl. = ;
 -läjt; -läjd m. och f., n. -läjt,
 pl. -läjda; -ledg, pl. -or) tr.,
 ödelägga: 1) döda, 2) ödsla bort,
 förlösa. min far va en fö²lähöng
 som ö¹lä va han hä²de arvt.

¹Öledg, n., -ed, utan pl., slöseri.

¹Öledg, n., -ed, pl. =, -en, epitet på
 en slösaktig person. (fuerlöf. J.

Ö. Torna hd.,

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga

ölega, öla, ölajt

giva ut, förslösa

de behö^oron du änta ölega
te vanväras.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

ödelägga

ödelägga l. ödelägga, ~~stör.~~ - la,

- lajt, ödelägga, förstöra, förlösa.

han har öljt hela sit arv,

han har förstört hela sitt arv.

V. Torna & V. Harjagers hd M 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

V. T. V. Sla.

öladja

ödelägga *etc*

ödelägga

Nr 402.

Ödelägga. *Emald* P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga

ölägga, - la, - lajt

förstöra, förslösa.

M 3358 Blentarp, Torna hd

C G Persson 1943

öle¹da. - or. ölä. - lajt ^{ödelägga}

= ödelägga, förstå, bortslå.

han ölä sin kv²ä (= mördade)

S:t Petrus kloster

di öle¹da p¹ä¹ p²ä t²ör²g²av²is
mo²za go²za. Bjellemp.

ölä¹ga, nyare uttal: en ölä¹gor
ente m²eed ih¹äl¹or. Råby. Torna

so kom han r²ianes hem om
näten & ölä kvägan -----
& de skole igen förveda, ad
hon va öläjd.

S:t Petrus kloster.

(Morwidell, Värpinge).

I. Ingers 1925.

Ödelägga II

so kom han rians hem om näten
a ölä kvinnan. ----- a
de skole ingen fa veda, ad hon
va öläjd.

S:t Petrus kloster.

Nr 399 & 510. ^{Iman-ödel.} Vårvinge.

Torna hd. I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1929

ödelägga III

ölaga sa = taga sitt liv.

ödelör?

di som öla sa säl, ble begrävana i
märkagäl.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

ödelägga

ölega , - lega , - la ,

- lajt

anv. i bet. "öda"

de e färlit va di fföron imöd
a ölega folk.

Stängby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

ödelägga

ölega i bet. försösa, sösa bort:

äla di' p_äzana j_üdana

n_ü ölagor ---

Stängby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

ödelägga liv

ölägga se = taga sitt liv

Öi' som ö-La se säl, ble begravna
i maskaskäl.

s 13

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ödet

hute. öed

ödsligt; for öed, for ödsligt.

Hardeberga

der va for öed a gä.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

†)

öga

y²a (V. To., f. h. l.)

ö²a (V. Sla.)

n.-d. pl. } yhu (V. To. h.)
 } öhu (V. Sla.)

-en, öga.

†) ya : Kongeby.

V. Torna & V. Harjagers hd

N 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. Sla.

yja, sub. yja, -ad. yjen. -en

best. yjad ; plur. yjen

best. yjenen

oga

Torna

Nr 398.

Sven Persson 1924.

Stadie

So. Pm

öga
s.

ya el. yja, -ad.

y(j)en, -en

1925

399. Fjellie, Tornd hst

öga

pl. yen

Nr 3495 Stångby, Torna hd

Karolina Kristensson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ya, -d. ²yan, -kn = öga
- d. yja etc. -
Stävie Stängby
St. Råby, Lunds landsförs., S:t
Petri kloster, Tjelic. Vaskärra. Håstad
✓ Balby. ✓ Brunör. Bjellerup (V. Wr)

Nr 399 & 510

Torna

J. Ingers 1925.

öga II

i bet. glasögon:

ja får vist ha et par yjen p.d.

Lunds Landförs-

1938 № 399 Torna hd I. Ingers

öga
s.

ÿja, -ad. pl. ÿjen, -en

1943

Stavie

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² *ajja*, n. pl. - ² *lu* = *öga* ² *öga* s.

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopla från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Torna

Lundby

öga

ÿja . -ad. ÿjen , -en

Dalby, kvotör.

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

²yja, n., - d; pl. - jen, - kor;
²ögen.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~3~~
~~Myja~~, f. n.

öga, s.

ya

ya/ -d; yan/ -an

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga, s.

yja, -ad; pl. -an

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga

ÿja - d ÿjen - en.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga, s.

ýja, -d; -jan, -an

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

170.

inga, s.

.. å yenen e rōa.

4331:1:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öja;

yja, - ad s.

yhn, - lin;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga

ya d } yan len
 } yn len

oga s.

oga

Nr 401.

Blenfarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{2.}
yija
-ad

-en

-(en)en

öga s.

öga

Nr 402.

Olufsen, Ronald P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla

²igla och ²ygla, f. -n, pl. -or,
-na, ögla.

V. Torna & V. Harjagers hd . M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. T. i. Sla.

ögla

ögla - en - or - onna

Valkäna. Stängky.
Bjellerup (U. Wr)

só va den ögla i nérad
St-by

1940

299.

Torne W

²ygla f. or = ögla ^{3.}ögla

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Torna
Lansby

ögla ;

ögla, - an s.

- or, - na ;

han stö er ögla ;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla;

ygla, - an s.

-or, - na;

han, stö ör ygla pu
trou er;

M 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

ögla

yjla -n -or -na

en slo an yjla poträ^uer

Samme form som i Bana h^u; Torna h^u
i övrigt synes ha yjla end. beläggen. S. S.

Nr 4008 Gödelöv, Torna h^u

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla, s.

ygla

10.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla

²ygla . f. - n. pl. - lor. - na,

ögla . Kverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

y²gla

ögla s.

ögla

Nr 402.

Olufsen, Torvald.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla
s.

ygla -an -or -orna.

Nr 3358 Blentarps, Torna hd

C. G. Persson 1938

ögn
v.

²öna (V. Sla) }
²yña (V. So, fskl) } sv. a, -ad, ögna.
²yña ok ²öna yör, ögna öfuer,

V. Torna & V. Harjagers hd M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. So, V. Sla.

ögonblick

öna bliff , -ed.

M 3358 Blentarp, Torna hd

C. G. Persson 1943

ögonbyrn;

ynabryrn, - en s.

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1834

ögonbyn

pl. ynabryn, -en

Nr 3358 Blentarp. Torna bd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
ögonbryn
ögonbrynär, n. - br, plu-
ralt, ögonbryn.

Heberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

* ögonklink

pl. ynaklējŕa, -ana
ögonlock

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ymalågen
= ögonlocken

ögonlock

Revinge

Nr 3535 Torna hd

Ludvig Fredriksson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ögonnäst

²
Synnäst, n. - hd, pl. =,
- ha, ögonvra.
Veberöd.²

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²synast²en, m., -kn; pl. -a, -na;
⁴ögonsten.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ök

ögz, - ed s.

- , - an,

han va här a
flöde ögz.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ök;

Öd3, - l' s.

- , - l' ;

ja hada fira Öd3;

N° 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Öle 5.

Öff. n. - led. pl. - , - en = häst

Rättare Öff., som
upptecknaren tydlighetvis
avsett.

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öke

s.

Öff. S. m(o) = lm, pl - a - na

eds

= förspändt åkdon

Sambly

t. ex. hor möya Öffa va
dar = stäl sen?

Nr 895

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Torna

ök, s.

Di har bärva et par öj, så....

4331:1:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök, 5.

Nå öjen får se detta...

4331: 1:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

öb, s.

øg el. øgø

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ök

N. ögga koll. s.

skjutsar ;
dar va til ögga ;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öb, s.

97/1 -ad, pl. =
=läst.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

øj, 'rd. p. =. 'en
äv. ødz etc. (P.P.)
di k~~one~~ änte fa øjen av staled.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök.

øj 'ad; -, an.

da e st grant øj.

Nr 4008 Gödelöv, Torna h¹

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök
s.

öj. n. p. =. läst

köyana kom fjörans me
öj a vöjna ---

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

ök II

här kan komma en enspråkare
e när som har två öj

A.C.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

ok:

di fek fiera ma oj a vojna

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

ök

øg. -ed. pl. =, -en
häst i allm.

de ved ja änta, for ja va
pa gäran ma øgan (som på frågan
om ngt förevarande inomhus)

Nr 12662 S:t Peters kloster Torsholm S:t Petrus kloster

Ingemar Ingers 1976-77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ok
s.

han hanta båda me fjór a
øj; han skola ud a fjóra øj.

m. f. 1873.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

ök

odz l oj, n.; ¹hd; pl. =,
4. kn; häst.

Lörlöf, Beberöd.

oj etc. lally.

på den tiden skole di lryza a vöjta
öjen.

Nr 392.

Ö. Torna hd.]

Per Larsson 1901-02.

J.

ök

oj, -rd

häst

Senare utveckling av oj' > oj

Evilöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

øj, -æn, -a, -ana

häst och vagn

Senare utveckling av øj

Everlöf

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

ög, sub. ög etc. ök
best ög ad; plur. ög

best ög en

även: plur. ²öga; best. ²ögana

häst

Plur. ²öga = fäspända skjutna

Felic
Nr 398.
Sven Persson 1924.

Torna

So. P-m

ök

093, -'ad, μ. =, -'en

(nu endast vid citat efter en äldre generation); yngre 09 ct.

09en vänar.

1938

399. Fjelic, Torna lv

ök

s.

Øg. -ed. pl. =. -en

häst

Stavie

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

ök

Öf 2, n. - led, pl. = säng, - län, och
häst.
och Ög etc. (297).

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. V. Sla.

~~1872~~ ~~1872~~ ~~1872~~ ~~1872~~

²Odfra pl., -na, flere (mer än
 ett) par hästar; de kamme
 2 ²Odfra, de kammo med 2 par,
 hästar.

V. Torna & V. Hårjagers hd

№ 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 / To, V. Ha.

odj
-ed

-en

ök s.

ök

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Henrik Ivarsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

øj. 'ad. M.=. 'en

kärt.

slida som et øj.

Nr 3359 Blentarp, Torna hd

Kristina Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

og. ¹ed. $\mu.$ = ¹en
häst i allm.

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

Lingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ög. 'ad. pl. ög. 'ak. ök. häst. ök

Fjelic. Flädic, Borgeby, V. Uoby.
N-Nibblis, Vallkäns, Stängby, Uästas,
S:t Petrus kloster, Lunds landsförs., Oksalis,
Sgelösa. di to fäl po ögad. Lunds
landf.
di har kreg, di e bläyka a feda,
böda ög a köor. Flädic.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

21

ik

09

käst

Nr 3495 Stängby, Torna hd

Karolina Kristensson 1938.

øj. 'ed. øj. 'en. øk. hæst. øk

✓ Dalby. Bjellemp. Hardeberga.

[mera sällan i S:t Peters kloster, där ordet
vanligen uttalas øj såsom u. øk v. om
Lund - 1925/.

✓ på den tiden skole di ledga a
vøjta øjen. Dalby. 1922.

di va gøa øj, di va hōlia gamla.
Nr 399 & 510

Bjellemp. 1925.

~~vøjt~~

Torna.

pl. öja = förspant tass:

ja læste ta tre öja. Kardebeys.

^{ök}
öf. -ad. pl. = . -an. ök. häst
yngre och vanligare öf.

Hardeberga, Stångby Fjellie (endast vid
citat efter en äldre generation).

fylja öf. Hardeberga

han gjorde a hög me öf. Stångby.

ögen vännar. Fjellie.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

ök II

pl. öja = förspända lass:

ja läste te tre öja. Karsburga.

Nr 399 & 510,

Torna hd I. Ingers.

1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ög. II.

Plus. även öga för att beteckna ett visst
 antal förpända par av hästar: ^{Lund landsf.} Igelön. Flåre

vi hade två öga, so fick ja fjöra
 den ene. Igelösa (1925)

vi va en seksti öga; folk härifrå
 byarna. Flåre. (1929)

I. Ingers Nr 399 & 510 Torna.

ök:

svæza ög : föra hēter ut i ä eller
damm för att skölja dem.

Stångby

der va so di fjörda när a svæzde
ögan.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

ok:

ógen kóna ór a nón.

Odaulov.

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

öla, v.

ögga

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

òka
v.

òja

nar de e fjèlta, so kan
di òja dom so læza di vèl.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öka
v.

öja, -or, öjta, öjt

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I, Ingers

1928

öka

ö²dga (¹dgor l. ²dgor, pl. = ;
ö²kte l. ö²jte ; ö²kt l. ö²jt ; ö²kt
l. ö²jt, pl. ²a ; ö²g, pl. ¹or l.
²-or) h., öka.

Efterlöf.

ö²ja (¹gor ; ö²kte l. ö²jte ; ö²kt l. ö²jt ;
ö²kt l. ö²jt, pl. ²a ; ö²j, pl. ¹or l. ²-or/
Göddelöf, kyrkheddinge.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ōka
v.

ōja

ōja pō, ōka pō.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

öka, ve

öja l. ödja

pres. 2 pl. öjor l. öjor l. ödjor
l. ödjor

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

15-92.

öka

²
Öfra, sv. - a l. öhta, - ad l. öht,
öka.

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

E. V. Sla.

ika

ija, ijta, ijt.

№ 3358 Blentarp, Torna hd
C. G Persson 1943

Þga. -or. -ta -t. öka. (áldri Þga)
Þ v. Torna í allm; Lund Landsförs., Ígelösa
Kardeberga.

di Þgta panafönen. Ígelösa

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

öka II

nú ögon di' m'lk a
sont d'ar (ökar priset)

Igelvön

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1949.

öja, -or, -ta, -t, öka.

öka

Bjellemp. Halby.

öja öje, öka upp, föröka / t. ex. om
kreatursbesittningen). Bjellemp.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1925.

Torna

²
þga, -ana (pl.) = þaupant^{x ökar}
þ.
akdon:

en tréti, þórti ²þga þa ra.

Lunds landsf. (Ö. Torva)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Torva

+ ökar;

öfza, - na s. koll.

skjutsar;

dar va töl öfza;

M 2595 Silvåkra. Torna hd

Nils Bengtsson 1934

^{2.}
öja. - ana . pl. : ökar: ökar
ö äkdon. lass. försänt

Hardeberga

ja laste te tre öja.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

²
~~h~~ästhjälpr

ölskjälpr s.

"hästhjälpr" (måbuckse utan häst, få ha hästhjälpr
att sköta jorden)

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Ole Larsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ö d j a r u g a

öberuka s.

häsklot

Nr 402.

Öberuka ö d j a r u g a P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ökarum

ögaróm, -ed

Stallrum, stallplats för en häst.

Synonym: stalróm.

Stavie.

1989

299 Torne h^t

*
" ökskrå s.u.

öjaskrä

'hästbenranzel'

" ad de va et öjaskrä di
drack au... " " s. 28

Nr 5172 Dalby, Torna hd

Per Larsson 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öl

öl

"besta de en tyngja öl..."

s. 27.

Nr 5172 Dalby, Torna hd

Per Larsson 1837. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öl

öl, -ad

so käde di änta udan
öl di dräk.

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

1929

öl, s.

öl

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

94.

öl

öl, -ad

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

öl

Öl, u. - ad, öl

V. Torna & V. Harjagers hd .M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *V. T. V. Sla.*

ol. 'ed = öl

öl

vi bröj²de sel ol.

St. Råby
(m.T.)

him²abrojt ol.

Hardeberga.
(m.T.)

de va ol som di bröj²de him²a

Vallkärra (v.T.)

v so h²ade di ente udan ol di drak.
Balag. (ö.T.) Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öl:

räbyböana sölda/läza
fälad for två tynor öl
te läza stå.

1956.

399. St. Råby, Torna höt

Ögglas

Ögglas¹, n., - hd, jst. = 1 - ha;
öglas.

Kanadoktors¹ fråg²le kv²innan
om hur² vil²e se¹ fyv¹an i et
ögl¹äs² h²la i en vansp¹än; o
d² vil²e hur² se¹n i vansp¹änen
for d²ä¹ ple¹ kan¹ val¹ star¹st, m²ente
hur.

Nr 392

Ö. Torna hd.

Efterlöp.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F.

ölost

öläst, n. (kalkh.) - en, ölast.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna & V. Harjagers hd.

ölsinne

ölsin¹, u.-d., pl. = sing. - nan,
ölsinne.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

Te. V. Sla.

ölsypa

ölsupa s.

Repe. päv. form! 1.1-1.

Nr 8114 Bjällerup, Torna hd
Viktor Welander 1934

öltunna

öltunna, f. - u, pl. - or, - na,
öltunna.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. V. Sla.

öm

uon l. ¹ or m. ah f. ; n. uont,
fl. ² u²na och efter for, för ¹u¹na,
komp. ²u²marc, - ²marst; öm.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392.Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

altigna - an-ur-ona. öltuna.

Q

Borgeby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopla från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öm ;

sum , - t , - a a .

ja é so him
vh näjlen ;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

öm;

ym a.

-a pl.

ja e su ym i

hetorna;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öm, a.

em

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

om

em - t - a.

en ble^r em i kn^oena.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öm, a.

hl ml

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l m , adj. ön
komp. i mare ; by. i mast

ön

Nr 398.

Torna

Felic. Sven Persson 1924.

So. P-m

öm

Om l. im, adj. u. - t, pl. - a,
- om.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ten. V. Ha.

mm ~ f
2
~ a

om a.

en liler so ~ 2
2
as holad

~
om

Nr 401.

Blenbärf Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

afm

Öm a.

Öm

Nr 402.

P. Holmström 1927

Blenbyrn Öm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örn
ahj.

em

Fjelie i Borgby ent. A. W.
Stångby, V. Koby.

Bjällung

ja e so em övor hels kro^open. V. Koby.

+ ömföte

ömföt¹ l. - or m. och f.;
n. - füt¹, pl. - füt¹a; komf.
- füt¹are, - füt¹ast; ömfötad.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5.

imfö'tt

Om - l. imfö't, pl. - a, ömfotad

V. Torna & V. Harjagers hd M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. T. v. Sla.

örka
v.

örka - a - a - ad.

Nr 3489 Fjolie, Flädie
& Borgeby, Torna hd
John Svensson 1938

ömka
v.

ynfja - a - ad

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

omka
v.

ÿÿÿÿ

Nr 3358 Blentarp. Torna hd

C. G. Persson 1939

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örka

2
y₂ka - ar - a - ad. örka, beklaga,

ha medlidand med.

Lunts lantförs.

eller y₂ka se: bisköpan han y₂ka
se svor dom. Lunts lantf. (ö. Torn)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Ömka sig

ÿgka se -a -a -ad

di forvægde m_uled, so man
ble änte klög pa ad, for man
skole ÿgka se qvor dom.

Nr 3⁹9. St. Råby, Torna hd
l. Ingers 1957.

²
g²ykas , dep. = ömkas

Lunds landsförs.

han ²g²ykas ve dom = han
ömkades över dem. Ö. Torn i L. l.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

+ ömma sig

²rima se /- ar; - a; - ad; imperat.
- a, pl. - ar) refl.; visa tecken
till ömhet, smärta.

Veberöd, Bondern.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f.

ömma sig

ima se : pres. de imon se

= det visse tecken på ömhet.

Fjelic

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1928

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömsa

ömsa -ar -a -ad

byta

ömsa kläer

Nr 3358 Blentarp. Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömskiinnad

a.

emfeyad

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
l. Ingers 1958.

ömtalig a.

entoli

Nr 10234

1966.

St. Raby, Torva hd

ömtänd

ömtänd¹ l. - or m. och f. i
n. - lant¹; pl. - tända¹; komf.
- tändare¹, - tändast¹; ömtänd².

Allm. i Ö. Torne.

Nr 392 Ö. Torne hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ämtänd

omfänd l. imfänd, adj., pl.-a,
ämänd.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 To, V. Sla.

ōmtānt

im̄tēnd neutr = plur -a.

kræjen e im̄tēnda.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x òn;

òn i fòt.

va i òn:

vara dräktig (om får)

fòurd e i òn;

M 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ²
on

on, indekl., endast i
förb. i on = dräktig, om fär.

fäuren die i on.

Lunds landsförs.

S:t Peters kloster.

ion

iön
= dräktigt får.

Revinge

Nr 3535 Torna hd

Ludvig Fredriksson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öna, -or, -da, -t,
lamma,
fåra & har önt;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x öna;

öna, -or, -de, -t;

lamma om får;

föred har önt;

N° 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

x Tona
v.

ÿna, met. ÿnda

föda lamm

fäna di ÿnda

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
Öna. v. intr. önde, out = föda
x öna v.
endast oss får.

Torna

Sauby

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x öna
v.

yna, -da, -d

Lamma yna, ynde, ynd.

färed da ynor

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²äna, o. ²äna x äna
fr-änor; imp-änte; sup-änt

föda lamm

få ungar (om fåren)

Nr 398.

Fjellie

Sven Persson 1924.

Torna

S. P. m

x ona
v.

ona, mes. ona

föda lamm, om får.

om et får de ona ---

Nr 3363 Stävie, Torna hd

Nils Jönsson

x ?
ona
v.

yna

lamma, föda lamm

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1888

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* öna

öna, -or, önte, önt

= föda lamm (on får)

S:t Peters kloster.

Lunds landsförs-

1916

Nr 399 & 510

I. Ingers. Toras

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ÿnska - ar - a - ad. ÿnska.

Salby.

so hölt prästen et lided täl för
dom a ÿnska dom lÿssa.

Men genuint: ÿnska.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Önska
v.

ÿnfa -a -a -ad

nä, änta for jä ÿnfar -ad.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

²
sunga (- ar; - a; - ad; imperat. - a,
pl. - ar) ^{önska} h. och intr.; önska.
beberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

önska

Önska², sv. -a, -ad, -önska.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 *V. Ha.*

önskning

Önskning, f.-en, pl.-a, -na,
önskning,
pl. rätt?

Man had väntat - or .

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna & V. Harjagers hd

öppen, adj.

...po en öppen plass po gäven-

4331:1:1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen
²
även m. och f., n.-vid, pl.-ona
och efter för. för, ¹även o. s. v.,
komp. ²ävnark, - nast, ⁴öppen.

Efterläf.

Vebröd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5.

öppen i
öppen a.

öppen n.

öppen pl.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

uven a.

uven.

uona pl. öppen;

dör en stö uven;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

öppen
adj.

üvan, kute. üvad

döran star üvan

ynge üvan.

Nr 4452 Silväkra, Torna hd

I. Ingers 1947

öppen

öpan neutr -d plur. öpna.

La dören sta öpan.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

öven, sutu. öved

senare öpen, öped

1938

399. Fjellie, Toras ht

öppen III

dären star på klän¹ nar den.
e lita ä¹van.

fjelie .

N 399 Torna hd I. Ingörs.

öppen

öppen, nente. öppel

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
oven . adj. = öppen

öppen

Bjellerup

²ude ¹öjor ²oven ²himel

²aven, Lunds landsförs. (Ö. Torn)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

även. och. öppen.

öppen

✓ Fjellie.

V. Koby.

Lunds landsförs., Vallhärna, Kästad.

1. dären stä även. Ö-Torn i Lunds l.
 2. städ dären, du för enta la
dären städ även. V. Koby.
- öppen, vänligt nyare uttal.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

² ² ² öppen
öpen. öped. öpna.

nyare uttal av ^{u. även} öven = öppen.

²
öpa, v. = öppna

Lunds lantb. Hårdeberga. S:t Petrus kl.

²
en öpen skorsten.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

öppen

öppen, reute. öpad

vanligt yngre uttal av även

der va öpad a ilaväred.

N. Nöbbelev.

Nr 399^v Torna hd

I. Ingers 1945

öppen

²
öppen, adj. n. -het, pl. -na,
öppen.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund. *V. T. H. A.*

öppna
v.

öppna - ar - a - ad

från repr. lärad form.

Nr 4452 Silväkra, Torna hd
I. Ingers 1947

öppna

öppna - -d.

öppna d~~ö~~ken.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1844

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna
v.

öppna -a -a -ad

(Reps-län, upptaget i denna
form)

di skole sp^{er}ya a öppna léed.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

öppna

v.

öppna -ar -a -ad

(Nyare för äppna)

han kan öppna däran, so slö
däran i jän a slö ud en tån p. o
han.

St. Råby C. W.

Nr 18184 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers

1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna

²
öppna / - ar; - a; - ad; - ad,
pl. - ad; - a, pl. - ar) tr.;
⁴
öppna.

²
öppna ha dö.

Beberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

öppna

ä^ona -a-a-a

fjellie

ä^ona dä^oren!

ygge öppna etc.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1928

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna

Ö²ppna, sv. -a, -ad, öppna

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Fla.

öppna

²
öppna, st. - a, - ad, öppna.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Sla.

öppning

öppning, f.-en, pl.-a, -na,
öppning.

V. Torna & V. Parjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. J. H. a.

~
öppning

öppning -en -or -na

Ja pasa på dom i öppningen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~40~~ ^x ö 2
a.

Or, adj., u.-t., pl.-a, yr.

Bongebj

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1906. K. Ha.

or, adj. yr.

~~ya~~ ör

ör

S:t Petrus kloster. Odarslöv (V. Wr)

i hoed²ed e ja so fas¹elet ör.

S. P. K. L.

ord: Hardebuga, Dalby.

1/2 ord.

Nr 399 & 510

J. Ingers 1929

Torna

ösa
s.

ösa, -ad. ösa, -en

en ska höra med egen ösa
fälor än

Säges då man hör något otroligt el. över-
raskande, med bitet. av reservation.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Öra

²
Öra, m. - .d. pl. - ren, - en,
¹
Öra.

Efterläf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

öra, s.

öra, -d; öran, -en

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

110.

Per Larsson 1901, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
öra, -ad. örn. ¹en. öra.

d. ören, ¹-en

de gör ry ad de ena ²örad a ud
ad de andra.

Hädie.

✓ hål bag örad. Stångby.

Nr 399 & 510

Torna lsd

I. Ingers 1929.

1. August 1929.

Örn II

Örnastyrton di k^ov i örn^en
jo folk.

fjellie

m^ogen v^e sa äna h^an ta örn^ed.
fjellie.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

öra

²
öra, n.-d., pl. örn b. örn, -en,

öra.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *Öra, v. Ha.*

Öra I
s.

Öra, -ad. Öran, -en

Stångby

käl bag örad.

1945

Tona kt

öra II
s.

öra, -ad, ören, -en

han sate figurerna för örens

St. Råby.

Nr 399. Torna h d
l. Ingers 1956.

~~ye~~⁺ öd

ord .adj. = ye.

Dalby. Hardeberga.

ja e so ord so ja kan ente²

ga med ja gädan²

Dalby (Sven Larsson).

if. or.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

~~ö~~ önd
a.

örö a.

ja hē so öro.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

ord

~~ord~~ a. ord

yr

Nr 402.

Benjamin S. P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Örd
alj.

Örd

= yr

örd i häded

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

x ört;

ört a.

-a pl.

yr;

ja e su ört i

hörda;

N° 2595 Silvåkra. Torna hd

Nils Bengtsson 1934

+örd
ord l. ¹or, m. och f., n. ort,
pl. örda och efter for, för,
¹da, komf. ördare, -last,
yr, som är besvärad af yrrel.

örsla, f., -n, utan pl., yrrel.
efverläf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Fer Larsson 1901-02.

öre s.

öre, n., p. =

kon kone änta ka t_ie öre
i börsen (= var försiktig)

Nr 10234 Bonderup, Torna hd
I. Ingers 1967

öre, s.

öre

63.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öre

²
Örh, n. - d, pl. = sing., -nen,
öre (mynt).

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Te. V. Ho

²øre . -ed. pl. =, -en. ²øre .

Allm. i Torna hd.

de va bara nona øre di betälte.

Flädie.

di kosta änta mer en it øre
stikad.

I. Sandby.

igår i ved åw ad, har i tia øre.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna ¹gelösa

öre

öre. -ad. pl. =. -en

di kosta änte mer en it öre
st~~r~~ked.

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1943. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 392.

örfiladansen 1.

örfiladansen

örfiladansen, m., förh.
blott i best. form., örfils-
dansen. Utfördes af 3 karlar
sälunda, och de två stodo stilla
på några fot's afstånd från
hvarandra, men den tredje dansade
efter musikens toner omkring
de två stillastående. Då han kom
någon af dem nära nog, sökte han
och tilldelade honom en örfil, hvilken
därför parerades af den utsedde
genom att hålla upp högra handen
på hvar sin ärat. Den som träffades

6/10/10

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örfiledansen 2.
af örfilen skulle sedan aflösa
den dansande, hvilken nu intog
den slagnes plats.

Har va en man sam h²ede Larsm¹as
När han va me o dansa örfile-
dansen, so k²one han jänid¹en
ledga h²ina två so örad so
di flo in² öze so²for o bän²ga.
Efterlöp.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

J.

örn.

örn -en -a -na

örnana sad z skånen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

önn

önn , 'en. 'a. 'ana

güda en önn

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örn

örn, m. - lu, pl. - a, - na, ^vörn

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900

V. T. V. Sla.

Örn
s.

Örn, Len.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

örna

örna² l. örna², sv. - a, - ad, örfila

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 *To. V. H.*

* Öarna
v.

Öarna -ar -a -ad

giva en öfil, öfila upp.

Lunds Landsförs. Ödeslöv.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1942

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ðnnakrämär

ðnnakrämär

= luvendrejare.

№ 3358 Blöntarp, Torna hd

C. G. Persson 1943

1938 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* örnastörta

²
örnastyrta, f.-u, pl.-or, ua,
svestjört.

V. Torna & V. Harjagers hd .N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Ten. V. Sla

örngottsvar s.

1 örngodtsvar

Nr 22996 Bonderup Torna hd

Nils Bengtsson 1867 Exc

x Öronhänge

Öronhänge, -ad. pl. =, -en

örhänge

St. Råby.

Nr 399. Torna h d
l. Ingers 1956.

* öronlyd

Öronaly

tystnad, så att det som säges kan höras,
ö. = öronen:

en hör ante för öronaly

Nr 3496 Flädie & Stävie

Torna hd

Karna o Per Hansson 1938

äinaly

x öronljud s.

öronljud

kan ~~sk~~ inte föu ä²inaly = kan inte höra

Nr 402.

Alf Henrikson
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x öronljud

örraly', n.

Stillehet och tystnad, så att det som
säges kan höras.

kan kona änta för örraly'
(man med 10 barn omkring sig)

1954.

399.

Igelösa, Torne kv

* Öronstörta

Örnastörta - an-or-orra
trestjört.

Örnastörton di k_ov i Örenen på
folk.
fjelle

№ 399 Torna hd I. Ingers.

x örsla;

örsla, - an s.

ja har ^{ypsel;} san en fär li
örsla;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* örsla
örsla, f. - n. utan pl.,
yrsel.
ja ha san örsla i hö²ded.
Efterlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ört

urt - en - or - na.
krukväxt.

du har grana urter & fönstorna.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ört s.

yr
- ört

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901, Exc.

97.

ört

ivrtta f.

(blomma, planta)

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug, 1936.

ört

pl. üntor, -na

blomma

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

ört

virta, - an s.

- or, - na;

di kade so grana
virtor

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ört

Ört, -en

namn på en fisk (vilken?) = id

Borgeby ent. A. N.

Ört
s.

urta - an - or - orna
blomma, planta.

äjta mina urter!

1943.

Lackelunga

N° 399 B Torna hd

I. Ingers.

ört

urt, f.-en, pl.-or, -na, ört
värt.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna, V. Harjagers

²
urta - an - or - orna = ört,
Blomma.

Vallkärra. Lackalänga.

I den tröstliga formen är tydligt-
vis skundar², ty en sådan samman-
sättning som urtaköst^{v²} förutsätter
en enstavig singularform^x urt)

äjta mina urter! Lackalänga

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Önt
s.

pl. unton

önte. blomman

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

ört II

di untorna som vöj¹son nore
i be¹ffen

Hardeberga (Fågelsång).

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x örta

örta - an - or - orna

blomma

2494 Silvåkra Torne hst

örtagård

²
örtagård, f. - hu, pl. - a, - na,

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Sla.

Örtkrast

örtkrast

blomsterkrast; bl. a. om
den bakken är starkt doftan-
de örter, som kinnorna hel
med sig i kyrkan

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug, 1936.

² ärtakost, sk. ² hertakost ^öntkost
best. ärtakosten
plur. ärtakost²a
best. ärtakostana

blombakett

Torna

Nr 398.

Björret

Sven Persson 1924

So. P-n

östkroast

äntaköst

Homstenbukets

Nr 3495 Stängby, Torna hd
Karolina Kristensson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öntakrost

²
nirtakrost, f. - en, pl. a, - na,
slamsterkrost.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

P. J. V. Sla.

yr̄taka²kö¹ust

örtlevast

bukett

Nr 402.

Blenhagen. *[Signature]* P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²urtakast en ²a na örtkvast

örtkvast

Nr 401.

Blenbary Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ört-potta;

ört-potta, - an s.

- or, - na;

Homsterbruka;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ört potla.

ürtapota -n -or -na.

blomsterkuuka.

ja skole ha en anen ürtapota

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Örtapöta

örtapöta - an - or - orna

blomsterkruka.

1947

Blentarp. Torne lkd

gritaru^ata

örtpotta

Blomsteruka

Nr 402.

Blomsteruka P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

osa
r.

osa öste öst.

slövan öste en söpa ma

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ösa, v.

, östa,

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

92.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ōsa
v.

ōsa, ōsta, ōst

di skole ōsa vān pō mūrana
flari

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1947.

ösa

2

Ösa, sv. - he, - t, ösa

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. Sla.

²
ösa
-an

ösa s.

shopa

Nr 402.

Stenbjörn Torvald

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ösa ner

ösa nör

(om kraftigt regn)

at de kan ösa nör so!

Nr 7197. Dalby, Torna hd
l. Ingers 1958.

östan
adv.

ÿstan

ÿstan öm

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224. I. Ingers 1944

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östan ;

östan adv.

östan om myllan ;

öster om möllan ;

Revinge, Torna hd. ·

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

ÿstan .adv., östan .

östan

Balky.

ÿstan om byen.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Östan

Ö²stan, oboj²l. adj., ostlig.
Om väderleksfenomen.

Ö²stan var, var², vejn.
Förek. ej i best. form.

Efterläf. Veberöd?

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

öfstan

östan

östan

Nr 402.

Bertalan J. P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
y_gstast, adj. o. adv. i¹stligast + östast

Flädie, fjelie, s:t Petrus kloster

²
y_gstast, nemet stan. Värpinge i
s:t Petrus kloster.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

* östast
adj. o. adv.

ÿstast =

ÿstast, nämst stän.

S:t Petrus Kloster
(Växjö)

1927

Torne h

Öster

ÿster

Dalby

(Hr Öster i Vebusd & Boerlov).

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
l. Ingers 1959.

öster:
ystor adv.
han både ystor på,

Revinge, Torna hd.

Nr 1148 Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öster;

öster ad.

N° 2595 Silvåkra Torna hd
Nils Bengtsson 1934

¹
öster

¹
Öster, m., ²oböjl., Vädersheeket
öster.

Ejersläf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Fer Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

Öster

Y'stor

Lida grön Y'stor om
Prestagården

J. G.

Nr 4502 Lackalånga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öster

Ö¹ster, öster; Ö²stan, östan.

V. Torna & V. Harjagers hd M 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Ta, V. Ha.

ö
sten

ÿston

ÿston om läkaläga by'

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

ÿstor. Öster.

Öster

Fjelic. St. Petrus kloster, Lunds landsförs.,
Härdeberga, St. Råby, Odarstöv
Bjällemyr.

✓ der ude på ÿstor. Lunds landsförs.
(Joh. Nilsson. L. Råby)

de va ta ÿstor. St. Råby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

4

1 1862 1859

öster II

lät öster om sökonbrüged
Adarlov

älä träna hälar imod öster.
St. Råby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1948.

östen

Stårabjälönp de lögön
Lögst i östen.

Nr 3⁹39. St. Råby, Torna hd
l. Ingers 1957.

österifrån

se fjörda di äna kånad

österifrån

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Österifrån
av.

Österifrån

S. Sandby.

känad Österifrån

1929

199. Torne hd.

ostornör = nordost ¹ × östernord ²

Dalby

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Ystornör . nordost.

öster-nord

S:t Petrus kloster.

Ystornör om skolan. (Häkan Larsson.
Värpinge)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Öster - nord

ystonnår

nordost

Stångby

di l^gon i ystonnår

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östernär¹

=

östernor
nordost

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östepå

ýstopá = östent

Nr 4502 Lackalånga, Torna ha
I. Ingers 1948.

y¹storia, adv. = österja, österut

Lunds länshöv.

Sydeisa

Stångby

de jor di h¹enad y¹storia inu¹

Ö. Torn i Lunds l.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

österpä II

hénad ýstonpa i fénshorad.

Stängby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

y¹storsy¹no¹ = sy¹do¹st

ö¹ster - sö¹der

Dalby

v¹äred k¹ö¹mo¹ i¹fr¹a y¹storsy¹no¹.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Historied. ad. Iskunt.

Läst Historied. Fjelie.

Nr 399 & 510

J. Ingers 1929.

Torna

östra

östra, fem. och neut. östra

boulov.

destär vaden östra göwlan på
kaltönsläyan.

1938 № 399 Torna hd I. Ingers

Östra

m. ystra, f. och n. ystra

veden ystra sian

di ystra grändarna.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

Östra

Östra, ix.

Nr 10234 Bonderup, Torna hd
I. Ingers 1967

Östie

èstie, f. och u. èstie

den èstie göwlen

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

östre

Östre m. ; -ra f. oh n; pl. -re;
östre.

Efterläf, Neberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

östre

ÿstre, f. & n. ÿstra

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
l. Ingers 1958.

Bvel

adv. & prep.

dæl e én ívora vos

(nämt. Hessen)

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

över

y'or, yngre ö'or, ö'uer.

V. Torna & V. Harjagers hd. № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900, V. Sla

över ad. och prep. = över

Lunds länshörs. Råby. Bjellerup

li^a över = tvän över, rätt över
(da. lige over)

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Över

²ijor, prep. och adv., öfuer.

refuerlöf. övertörsel

²ijorfförsel, m., - en, pl. - sla,
- na, öfuerhörsel, ställe där
man banat väg, så äū man
kan höra öfuer en gårdsgård
eller en dike.

Är va ²ijorfförsel i q. de fjörd.

Nr 392. Ö. Torna hd. lönin.

Per Larsson 1901-02.

T.

yor

över
av. & prep.

№ 3358 Blentarp, Torna hd
C. G. Persson 1943

över.

Hon står en yor skallen...

4331: 1: 3.

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överalt

y²öralt, yngre ö²öralt, öfveralt.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna v. s. l. a.

Överdriven

Öndreven

ljeli

1928

399. Torne kt. 1.1.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ivrens

Di kom med bra yrens.

4331:2:3

Nr 10939 Blentarp, Törnå hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överens

yör¹ens, yngre ör¹ör¹ens och öfver-
-ens; k²äma y., komma öfverens.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Torna & V. Harjagers hd

översens
av.

översens

dälby påga a fhas löv påga
di kone änte koma översens

Nr 10234 Bonderup, Torna hd

I. Ingers 1967.

överens, adj.

... va folk rett så bra överens...

4331: 1:1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C. G. Persson 1946 EXC.

överfluten

övonflöden

översämnet.

fjelle
den va för i tiden övonflöden
me vän. (om en äng).

№ 399 Torna hd I. Ingörs.

1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överflöd

överflöd

Nr 396 S.Sandby. Torna hd

A.L. Grade 1902

överflöd
görflöd, n. - ed; utan fl.;
öfverflöd.
öfverläf.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

²
överful², u. g. = överfull

W. Wöbbelev.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

²
överfägen. överyrd (av fydga).
x överfäken

Hällertad.

palstorbö' tjorka ble rēnt
överfägen mē sän. P. O.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna.

övergiven

övergiven

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Överglad
a.

Överglad

övermättan glad.

ja ble so Överglad

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överhead

överhön

dén han va so gälén mä fylle,
so de to rént överhön.

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

överhant

övonkön

ta övonkön

St. Kåby

Nr 399 Torna hd.

I. Ingers.

1958

övertkörsel
Yjorfförörsel, m., - hn; pl.
- sla, - na, öfuerkörsel; ställe
där man kan köra öfuer
ett dike.

Öeberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Överkörsel

Överförsel - en

Korsning av järnväg och Landväg.

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

²
aveliv, -ed.

överliv

= överliv, ett gammaldags kvinno-
plagg av brokadtyg, tillhörande högtids-
dräkten i forna dagar.

Dalby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

2
avalyys ad

överbiv s.

ett slags liv-
stycke

Nr 401.

Blentarf Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överliv;

x) B u h l i v, - 25 s.

överliv på klädning;

äweliw ?

ef. äweliw ?

N° 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

överliv
äveliv eller äveliv. -ed, pl. =,
-en, överliv; boderat livstygge,
hållsrande den gamla kvinnodräkten.

St. Råby.

äveliv: Lund Landförs.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

övertäcker
tjälär, n. 1 - ed. fl. = 1 - kn;
öfverläder. Pristpartiet på
skolan.

Beheröd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Övormä¹ren

Övermorgon

på Övormä¹ren = på Övermorgon.

Bondsug

i Övormä¹ren, Lunds Lantförs.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Tona

överst

de äwaste
det översta

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

²
avast . adj. = överst

Ödarslöf

avast (mer genuin form)

Hardeberga.

Stångby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

x överstinet
a.

överstinet

allt för mycket virrig el. konfys
när de skulle lesa klöver, han
va rent överstinet.

m. f. 1942
Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1958.

övertaga
v.

överta, -tä, -täd

H.a. om övertagande av jordbruk et.
hemman (Obs. aldrig ta över)

övertä et stäla

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övertaga
v.

(om uppdrag etc.)

so fick ja övertä sylsan a ga
me måld i märken. B.H.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ijortä² / - tär, pl. = ; - tö, pl. = ;
- läd) tr. ; öfverlaga.
i vertaga

Nu¹ har tugesen² mötad² ijortäid²
svågorens¹ mä¹, Lejarp.²
St. Bjällerup.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5.

öfverända

gor- l. yngre avor²aner, -adv.
-öfverända; han råula y.,
han föll - öfverända

V. Torna & V. Harjagers hd

N° 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. *K. o. V. Ha*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund